

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Published by Ukrainian National Women's League of America, Inc. 4936 N. 13th St. Philadelphia, Pa. 19141

Із зустрічі пп. Стефанії Пушкар і Анастасії Вокер із п-ні Марусею Бек у Дітройті.

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Січень ч. 1. January 1968

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK XXV. СІЧЕНЬ Ч. 1

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпня
Редагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена
Лотоцька, Ірина Пеленська, Марта
Тарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату вислати
на адресу:

4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 ..... \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодинокое число 50 центів

Зміст:

О. Лятуринська: ✱
На переломі нового року
С. Пушкар Нова культурна станція
Л. Бурачинська: Жіноча Сесія СКВУ
І. В. П.: Січневі гутірки
Мирослава: Чужомовні книжки
Л. Б.: В оселі „Вознесення“
Жалобне засідання Ред. Колегії
І. Сенченко: Борщ для поезії і борщ
для серця
О. Борушенко: При досліді нашого
поселення
Л. Б.: Молоді лікарки
Л. Шандра: Вісті Конвенційного Ко-
мітету
Є. Казимира: Недуга, за яку треба
обвинувачувати батьків
Ювілейні приписи
Вишивані сукні
Ю. Мельник: Прийшли колядники
З. П.: Котику, де ти бував?
При громадській роботі
Т. Лихолай: По землі Місіонес

На обгортці:

З нагоди побуту п-ні Стефанії Пуш-
кар, голови СУА, в Дітроїті, п-ні Мар-
руся Бек, радна міста, при вітанні
вручає їй ключ. На світлинці зліва на
право: п-ні Анастасія Вокер, місто-
голова Гол. Управи, п-ні Стефанія
Пушкар, п-ні Маруся Бек.

OUR LIFE

VOL. XXV JANUARY No. 1

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141
Tel DA 4-7304

Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscrip-
tion in England 1½ pound sterling,
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникович
c/c No. 7 887 92 de Paris
26, rue de Torcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 27
Rauchstr. 22

On the Front Page:

Mrs. Stefania Pushkar, UNWLA
President receives a key from Miss
Mary Beck, Detroit City Council. At
left Mrs. Anastasia Volker, UNWLA
Vice President.

На терені СУА

27. січня — Вишивані Вечерниці —
Окр. Рада СУА в Нью Йорку
28. січня — Окружний З'їзд — Окр.
Рада СУА в Шикаго
28. січня — Щедрий Вечір — 20 Від-
діл СУА у Філядельфії
25. лютого — Окр. З'їзд — Окр. Ра-
да СУА у Філядельфії
2. березня — Зустріч із професіона-
лістками — Окружна Рада СУА
у Філядельфії
10. березня — Ювілей 20-ліття — 20
Відділ СУА у Філядельфії
10. березня — Окр. З'їзд — Окр. Ра-
да СУА в Нью Йорку
17. березня — Показ укр. вишивано-
го вбрання — 28 Відділ СУА в
Ньюарку
30. березня — Окр. З'їзд — Окр. Ра-
да СУА в Ньюарку

КРІЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

АФРИКАНСЬКА КОРОЛЕВА—The
African Queen. — Фільм, зладжений
на підставі повісти С. Форестера. Грає
Катерина Гепбирн.

БАЛЛАДА ДЖОСІ — The Ballad
of Jessie. — Фільм змальовує долю
молодої вдови в давніх часах стейти
Вайомінг. Її ролю грає Доріс Дей.

БІБЛІЯ — The Bible. — Гарно
сфільмовані краєвиди Святої Землі
і біблійні постаті цікаві для глядача.
Біблійні перекази опрацьовані дуже
дбайливо.

ДАЛЕКО ВІД ТОВПИ — Far from
the Madding Crowd. — Фільм, зла-
джений на підставі повісти Томи Гар-
ді. Головну ролю грає Джулія Крісті.
КЕМЕЛОТ — Camelot. — Музична
комедія змальовує трикутник між ко-
ролем Артуром, Генівірою і шляхти-
чем Ленселатом. Грають Ричард Гар-
ріс і Ванесса Редгрев.

НА ФУНДАЦІЮ ДОМУ СУА

Пристапаємо до виготовлення но-
вої таблиці фундаторів Дому СУА у
Філядельфії, що вмістить усі Відділи,
які перемінили свої уділи на фунда-
ції. В останньому часі надіслали свої
уділи Відділи — 7 з Акрону, Огайо,
48 ім. Ольги Кобилянської з Філя-
дельфії, 49 із Бофало, і 64 із Нью
Йорку (2 уділи). Щира дяка за те!

Всі Відділи, які мають уділи й хо-
тіли б перемінити їх на фундації —
хай надішлють їх у найближчому
часі.

Наше Життя

РІК XXV.

СІЧЕНЬ, 1968

Ч. 1

Оксана Лятуринська

* * *
Я в темні кину смолоскип,
осяю шлях великий,
висоти скель, провалля глиб
і подвигом надхненні лики.

Чи в далеч кожному пройти? —
В це кожний свято вірить.
І контур, ні, не затремтить
цих постатей твердих і сірих.

* * *
І зрине кінь у височінь,
як є, в похідній збруї,
і дух твій вбраний в кармазин.
І запитає Юрій:
„Що мав ти над життя дорожче?
Що не землі досяг?
— Я з роду воїн, Переможче,
доніс свій злото-стяг.

Із збірки „Гусла“

На переломі нового року

Коли ми зберемось вшанувати цього року роковини IV. Універсалу, то схвильовано-радісно сприймемо його слова. Вони пролунають для нас новим звуком. За нами не тільки 50-літній шлях боротьби за його здійснення. Шлях перемог і невдач, густо скроплений кров'ю найкращих дочок і синів України. Але й опромінює його недавня радісна подія — Світовий Конгрес Вільних Українців.

Оце об'єднання всіх українців напередодні 50-ліття IV. Універсалу є великим і радісним осягом. Українське жіноцтво вже 20 років тому ступило на цей шлях, створюючи Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. Та остаточне об'єднання всіх жіночих сил настало теж на Жіночій Сесії СКВУ у формі спільно створених і виголошених резолюцій. У них усі жіночі організації у вільному світі виявили свої прагнення та висловили свій протест проти поневолення України.

Вступаючи в новий 1968 рік ми свідомі тих зобов'язань, що він на нас накладає. Поглиблення і скріплення нашої єдності вимагає постійних намагань і доброї волі. У спільних акціях і виступах можуть рости наші спромоги. Сучасна ситуація в Україні напевне поставить перед нас зовсім нові завдання.

А перед нами, членками СУА, зарисовується нове призначення. У липні 1968 р. в Шикаго відбудеться XV. Конвенція СУА. До неї мусимо пильно готуватись, щоб зустріти як слід цей наш організаційний іспит. Не тільки тому, що він приписаний нам статутом і в кожній організації бажаний і потрібний. Але й тому, що в хвилину 50-ліття нашої Державности XV. Конвенція СУА стане привітом і поклоном для цієї великої ідеї.

З Різдвом Христовим і Новим Роком

вітаємо наших членок і все українське громадянство

Головна Управа СУА

З Головної Управи СУА

Нова культурна станиця

Вже в листопаді 1965 р. в часі XIV. Конвенції СУА наші делегати могли познайомитись із Музейною Виставкою СУА в Українському Інституті Америки. Та впорядкування Музею Нар. Творчості СУА там ще забрало трохи часу. У квітні 1967 р. Музей відкрито для нашої громади й відвідувачів.

Ця культурна подія відбулась широким відгомонам у Нью-Йорку. Створення цієї станиці розворушило українську громаду, притягнуло велику кількість іншонаціональних представників і передісталося до місцевої американської преси й радіо. Вартість цієї збірки перемогла всі труднощі, що їх зустрічає просування нашого імені у світ.

Музей Нар. Творчості СУА в Нью-Йорку тепер репрезентує тут нашу народну культуру. Його приміщення зайняло цілий 4. поверх Українського Інституту Америки, а зміст постійно доповнюється. Шедри пожертви предметів, що напливають, говорять про те, що наша публіка зрозуміла його велике призначення.

Музеєм опікується Дирекційна Рада і Музейний Комітет. Рада є опікунчим органом, що його створив Союз Українок Америки і Український Інститут Америки. Отже членами її є кожночасні голови тих установ, а саме — пп. Стефанія Пушкар і Теодор Джус. До Ради належить також п-ні Мирослава Гординська, мист. керівник Музею.

Музейний Комітет є адміністративним органом, що дбає про ведення і порядок у Музеї. На чолі його є п-ні Марія Ржепецька, референтка нар. мистецтва СУА, а членами — пп. Стелля Джус, Галина Гошовська, Анастасія Кочан, Іванна Петрівська, Олександра Різник.

З нагоди відкриття видано двомовну інформаційну летючку про Музей. В ній відвідувачі, що бажають запізнатися з походженням предметів, дістають їх опис та основні дані про Україну.

Культурна робота, пов'язана з Музеєм, є щойно в початках. Мистецький директор Музею М. Гор-

динська постійно працює над кращим впорядкуванням його — доповнюються написи, удосконалюється влаштування. Комітет Музею почав працювати над картотекою його предметів у двох мовах. Його завданням є удержування предметів у доброму стані, та пильнування дижурів.

При Музею можна розгорнути певну програму, що знайомила б зацікавлених із нашим народним мистецтвом. Це можуть бути виставки окремих збірок чи околиць України, доповіді й покази з ділянки народного мистецтва, виставки видань чи листівок.

Як видно, наша культурна станиця в Нью-Йорку розвивається. В часі Світового Конгресу Вільних Українців її відвідало багато заграничних гостей, що були захоплені багатством і поданням експонатів. В цій нашій установі є майбутнє!

Та щоб воно оправдало себе, треба жити і теперішніми потребами. Музей Нар. Творчості СУА потребує фондів, щоб міг удержуватись, доповнювати своє влаштування та проміювати на оточення. Це є велика його ціль, яку напевне зрозуміє наша організація. Тридцять років тому вона спромоглась закупити в рідному краю збірку, що лягла в основу цього Музею. А тепер напевне схоче підтримати культурну станицю на її справжній висоті.

Стефанія Пушкар, голова СУА

ЗВІТНІ ЛИСТКИ

Закінчився один діловий рік нашої праці. Щоб подбати про його звітність, розсилаємо усім Відділам звітний листок за 1967 р. Прохаємо його якнайскорше виповнити. На підставі його зможете зложити звіт на Окружному З'їзді, а потім Ваші дані послужать нам для звітування на XV. Конвенції СУА в Шикаго.

Тому прохаємо уважно поставитись до звітних листків, що наспіють до кінця цього місяця.

Чи ви вже вирівняли передплату за „Наше Життя“?

Його Блаженство
Блаженіший Митрополит
Іоанн Теодорович

Ваше Блаженство!

У 1967 р. Господь Бог дозволив Вам завершити 80-літній життєвий шлях у ревному служінні Йому та Українській Автокефальній Православній Церкві. Українська громадськість з глибокою пошаною відзначила це, а до цього покло-ну приєднується українське жіноцтво, згуртоване в Союзі Українок Америки. Дозволяємо собі зложити наші широко-сердечні бажання добра і здоров'я, щоб Господь Бог підтримав Ваші наміри для добра УАПЦеркви та українського народу.

Головна Управа СУА

ПОДЯКА

Вітаю з нагоди Свят і Нового Року всіх рідних, приятелів і знайомих та дякую щиро за пам'ять із Різдом Христовим.

З Новим Роком усього кращого!

Олена Ф. Д. Лотоцька

ОПІКУНИ НАШОГО МУЗЕЮ

Музей Народної Творчості СУА у Нью-Йорку став поважною культурною станицею у найкращій частині міста. Це дзеркало нашої народної культури, що свідчить тут про нас!

Утримання Музею Нар. Творчості СУА та відповідне інформування публіки про його скарби (каталог, сувеніри) — вимагає більших фондів. Музейний Фонд СУА неспроможний відповісти цим вимогам. Тому творимо при Музейному фонді фундацію Опікунів. Це будуть ті Відділи чи жертовні одиниці, що зобов'язуються вплачувати до Музейного Фонду свою річну пожертву у висоті 50 або 100 дол. Їх постійна підтримка дозволить на створення бюджету і впорядкування Музею в його рямах.

Опікуни Музею Нар. Творчості стануть добродіями нашої народної культури у великому світовому осередку! До того закликаємо Відділи й членство СУА!

Е к з е к у т и в а С У А

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1968

Жіноча Сесія СКВУ

Світовий Конгрес Вільних Українців став важливим етапом нашого еміграційного життя. Перебіг його кількітної підготовки та саме його здійснення включило в себе думки і сподівання тисячі людей. Бо мета його була не тільки маніфестаційна. Правда, називалось, що маємо в тому ж листопаді 1967 р. заманіфестувати проти 50-літнього поневолення України. Та більшої ваги набрала інша ціль Конгресу. Він мав знайти платформу, на якій усі українці у вільному світі, без різниці віровизнання й політичних переконань могли б стати разом до спільних акцій і виступів. Цю платформу знайдено й під покровом Церкви започатковано новий етап нашого буття в діаспорі.

На такому тлі підготовляло українське жіноцтво свою Сесію. Воно проходило йнакше, бо вже майже 20 років тому Світова Федерація Українських Жіночих Організацій формально об'єднала майже всі жіночі організації у вільному світі. Впродовж 19 літ скріпилась у них платформа порозуміння та спільної лінії. Тому підготовка не вимагала такого зкладу праці та громадського зусилля. Всеж таки треба вважати успіхом, ще на заклик СФУЖО у Жіночій Сесії взяло участь усе організоване жіноцтво. Це було признание для його 19-літнього шляху та провідного місця в суспільстві.

Треба пригадати, що світові з'їзди українського жіноцтва вже відбувались на цьому поселенні. Це входило в завдання СФУЖО і було складовою частиною його праці. Та Жіноча Сесія СКВУ стала — хоч і скликана Управою СФУЖО — виявом усіх груп і напрямків українського жіноцтва. Тому її перебіг, її вияви й резолюції мають свою окрему вимову.

Дві виразні прикмети Жіночої Сесії можна було схопити відразу навіть недосвідченим оком. Це є масова участь жіноцтва та молоде членство. Велика кількість учасниць у ранішній і Пленарній Сесії, приїзд багатьох заморських делегаток, надмір гостей у бенкеті, ба-

гата вечірня програма — це все прояви тієї масовості, що її не мали попередні з'їзди. Далше — поважна кількість молодого жіноцтва у праці Секцій, підготові Сесії та виступі на бенкеті — це все свідчить про зацікавлення молоді жіночим рухом, що його не було слідно перед тим.

Жіноча Сесія СКВУ лиш із трудом умістила свою програму в рамках одного дня. Її організатори задумали получить в ньому студій-

П-ні Стефанія Савчук, містоголова СФУЖО в Канаді, провадила Пленарну Наряду Жіночої Сесії СКВУ

Mrs. Stefania Sawchuk, WFUWO Vice-President in Canada, conducted the Plenary Meeting of the Women's Session in New York City

ну працю з маніфестаційним виступом. Тому в першій половині дня радило 7 Секцій над різними ділянками жіночої праці. Треба сказати, що їх праця була успішна, бо в порівнює короткому часі вдалося зібрати цікавий і переглядний матеріал. Із тих нарад вийшли постанови, що дали пізніше підставу до резолюцій Сесії.

Пленарна Сесія мала у своїй програмі святочне відкриття, три доповіді й відчитання постанов ранішньої Сесії. Це все відбулося в піднесеному настрою великої маси приярних. Доповіді мали дати картину нашого жіночого руху —

Його Ексцеленція
Впреосвященний Кир
Амврозій Сенишин
Архієпископ і Митрополит у ЗДА

Ваша Ексцеленціє!

З нагоди 25-ліття Вашої консекрації, що його врочисто відзначено у жовтні 1967 р. у Філіладельфії, українська громада поспішила з виявом великої радості і пошани для Ваших осягів і заслуг. Свій поклін складає оцим українське жіноцтво, згуртоване в Союзі Українок Америки, прохаючи Господа Бога, щоб наділів Вас здоров'ям та дозволив успішну працю в Божому винограднику на довгі літа.

Головна Управа СУА

пройдений 50-літній шлях, ситуацію жінки в Україні та у вільному світі. Не можна сказати, щоб того досягнуто в цілості — доповідниці в дечому повторилися і може й недостатньо зглибили всі аспекти своєї теми. Одначе в цілому перед слухачами зарисувалась картина сучасного стану. Найбільш виразно змальовано жінку в Україні, дарма, що підсоветська дійсність нам менше доступна. Наш пройдений шлях схарактеризовано точними даними з різних українських земель та не накреслено його ідейного спрямування. А характеристика становища українки у вільному світі обмежилась до думок і прагнень нового покоління еміграції.

Постанови ранішньої Сесії, що їх відчитано наприкінці, дали з доповненням постулятив Пленарної Сесії повну картину змагань організованого жіноцтва. У кожній ділянці праці навітлено нові почини й потреби і намічено напрями. Та в кожній ділянці цих ухвал був протест проти поневолення, викривлювання й нищення нашої самобутності й наших національних цінностей. Таким чином сполучено діловість Сесії із головною ціллю СКВУ — маніфестацією проти 50-літнього поневолення України.

Святочне завершення Сесії, себто спільний бенкет, впровадив у своїй програмі новість. Це був виступ молодих талантів, що себе виявили в різних мистецьких ділянках. Правда, надто довга програма (Закінчення на ст. 6)

На виховні теми

Січневі гутірки зі шкільними дітьми

Дбайлива українська мати дбає однаково про виховання малих дітей, як і старшеньких, що відвідують школу. Часто вона допомагає їм у підготові домашніх завдань, виучуванні матеріалу, в лектурі. Ця допомога повинна бути не лиш для предметів у державній школі, але і для українознавчого матеріалу, що його наші діти так мало мають змогу засвоювати. Тому гутіркам на теми з української історії, літератури, культури й ін. предметів, повинна мати присвятити багато уваги й часу.

Зокрема в місяці січні є до цього багато нагоди. Останніми часами українська спільнота переживала піднеслі і величні хвилини, пов'язані зі Світовим Конгресом Вільних Українців, з річницею УПА, з обходом 22. Січня.

Усі ці події мають, без огляду на їхній трагічний, чи щасливий перебіг, великі ідеї і виховні моменти, що й батьки повинні використати для доброго національного виховання своїх дітей. Дітям треба розказати про те, що 22. січня 1918 р. був проголошений четвертим універсалом Української Центральної Ради акт самостійності України, а 22. січня 1919 злука українських Західних і Центральних Земель в одну державу. І хоч ворог здобув наші землі, то боротьба українського народу не зупиняється, 20 років по програній українського війська створилося знову наше військо Українська Повстанська Армія, яка боролася довгі роки з окупантами на кількох фронтах і шойно злучені ворожі сили могли побідити хоробре українське військо.

Діти, що люблять історію і захоплюються героїчними подвигами, краще зрозуміють і будуть зацікавлені відміченням річницю 22 січня, тим паче, коли почують, що їх відмічують і американці, посадники міст і губернатори, які видають з цієї нагоди проклямації і доручають піднесення українських національних прапорів.

Залежний від віку дитини буде рівень розповіді і розмови, складніший для старших і простіший для молодших дітей. Мати найкраще знає свою дитину і зуміє підшукати відповідних слів і образів, щоб передати дитині свої думки й надихати її своїми почуваннями.

І. В. П.

Розмова з мамою чужомовні книжки

Відвідуючи свою приятельку, яка має дві дівчинки дошкільного віку й сина років 11, всі виховані в українській мові і культурі, я здивовано побачила в їхній дитячій бібліотеці, побіч доволі великого відділу українських книжок для дітей, теж кілька англо- і німецько-мовних книжок. Чи це доцільно вживати для дітей дошкільного віку, побіч українських, теж чужомовні книжки?

Ми звернулися з цим запитом до одної молодшої матері й одержали від неї таку відповідь:

„Я теж користуюся часом чужомовною літературою для дошкільнят. Бачите, моя старша доня, 12 років, іде один раз у тижні до місцевої бібліотеки, де визичує книжки на шкільну лектуру. Соня, 4-літня, йде обов'язково з нею, і прямує до відділу дитячої літератури. З повагою вибирає і визичує 2—3 книжки, які вдома мушу їй зараз читати, очевидно по-українськи. Переклад не насуває багато труднощів, бо текст у цих книжках для маллят нескладний, фабула проста, але цікава, 2—10 слів на одній ілюстрованій сторінці. Різноманітна тематика англійської і німецької дитячої літератури збагачує дитячий світ, а часто й мене змушує шукати по словниках за українськими термінами з різних специфічних ділянок, а це збагачує дитячий український словник.

Я не хочу цим сказати, що чужомовна книжка може заступити українську книжку для маллят. Я купую всі українські книжки, які можна дістати для маллят і для дітей шкільного віку. Мої діти люблять українські

книжки й шанують їх. Вони особливо горді на те, що ці українські книжки є їх власні, такі „що їх не треба ніколи віддавати“. І коли вони підуть до школи, вони не переживатимуть удару з приводу чужої книжки й оточення, бо українська мова і книжка має в їхніх серцях своє незмінне місце.

Мирослава

Микола Погідний: „ІЛЛЯ МУРОМЕЦЬ“. Видавництво Юліяна Середяка, Буенос Айрес 1967, обкладинка і рисунки Бориса Крюкова.

Цікаві пригоди, відважні подвиги, дивні чари і таємниці — оце теми, які притягають увагу школярів і заставляють їх „ковтати“ одну книжку за другою. В новому виданні автор переповідає живо і цікаво старий переказ про лицаря з часів Володимира Великого.

Якщо б появлялось більше творів із сучасного життя наших дітей і на теми науки, пригодницькі та фантастичні, тоді ця книжка причинилася б до урізноманітнення лектури. А так, можливо читачі будуть знеохочені братися за оповідання, що описує давні події, які через часте повторювання в школі тратять atrakцію. Бо школярі читають не тільки для розваги, але і для науки — шукають за героями яких можна наслідувати. Описані пригоди лицаря переходять у межі екзотики, далекі часом і тоном переживань.

Змістом книжка надається для дітей нижче 12 року, хоч, мабуть, їм буде тяжко втримати увагу впродовж дев'яти розділів. Найкраще читати по одному кілька вечорів під ряд. Книжка написана старанно, мова легко зрозуміла дітям від шостого року життя. Зміст передається найбільш ефективно, коли хтось з дорослих, або старший школяр читає уголос.

Технічне оформлення дуже гарне — чіткий друк, рисунки високої якості.

Р. Г.

В оселі „Вознесення“

Старші люди мріють про захист, в якому могли б спокійно зажити. Про те в нас багато пишеться і дискутується: різні середовища пробують це по-своєму розв'язати. Була про те мова й на XIV. Конвенції США; Союзянки теж хотіли б мати свій захист. Тому цікаво довідатись нам, як цю справу думає розв'язати Українська Католицька Архиепархія у Філадельфії.

Семиповерховий будинок оселі вже є під дахом. Він складається зі 140 малих помешкань двоякого складу: в одному є спальня і їдальня, получена з кухнею, а в другому одна кімната, получена з кухнею. Всюди є передбачена лазничка. Кухня є устаткована холодильником і газовою печею.

Мешканці цієї оселі будуть мешкати в отих саме мешканнях, устаткованих їхніми меблями. Можуть куховарити у своїй кухні або харчуватись у спільній харчівні. До розпорядимости буде спільна пральня і крамниця. Охолоджуваний перший поверх призначений для великої залі, віталь-

ні та канцелярії. Лікарську допомогу можна буде одержати в будинку або в лікарні св. Луки, що є поблизу.

Українська Католицька Архиепархія дала почин до створення корпорації незарібкового характеру п.н. „Оселя Вознесення“, яка дістала позику на будову. Завдяки низькому відсотку будова могла постати в скорому часі та й усі кошти замешкання достосовані до спромог пенсіонерів.

Право на замешкання в цій оселі мають усі українці, що закінчили 62. рік життя і є пенсіонерами. Коли це є подружжя, тоді одне з них мусить мати цей вік. Чинш мешкання вагається між 84 а 104 дол. місячно, одначе в випадку неспромоги вплачувати його з пенсійної платні — половину можна буде одержати, як допомогу від федерального уряду.

Тепер корпорація Оселя „Вознесення“ закликає пенсіонерів-українців до участі в цьому будинку для старших людей. Щоб більше українців зголоситься, то легше вдасться створити україн-

ську атмосферу в цьому закладі. Зголошення на мешкання слід вносити вже тепер на адресу Ascension Manor, 813 N. Franklin St., Philadelphia, Pa. 19123. Формальності зголошення і прийняття вимагають певного часу.

Оселя „Вознесення“ буде закінчена у травні 1968 р. Тоді то впрочно відкриють її для пенсіонерів, що зголосились.

Після захисту СС Службниць у Філадельфії та Дому ім. Івана Франка у Торонто — Оселя „Вознесення“ буде третьою спробою замешкання старших людей. Треба вітати факт, що наші можливості збільшуються та щораз більше старших українців буде з того користати.

Л. Б.

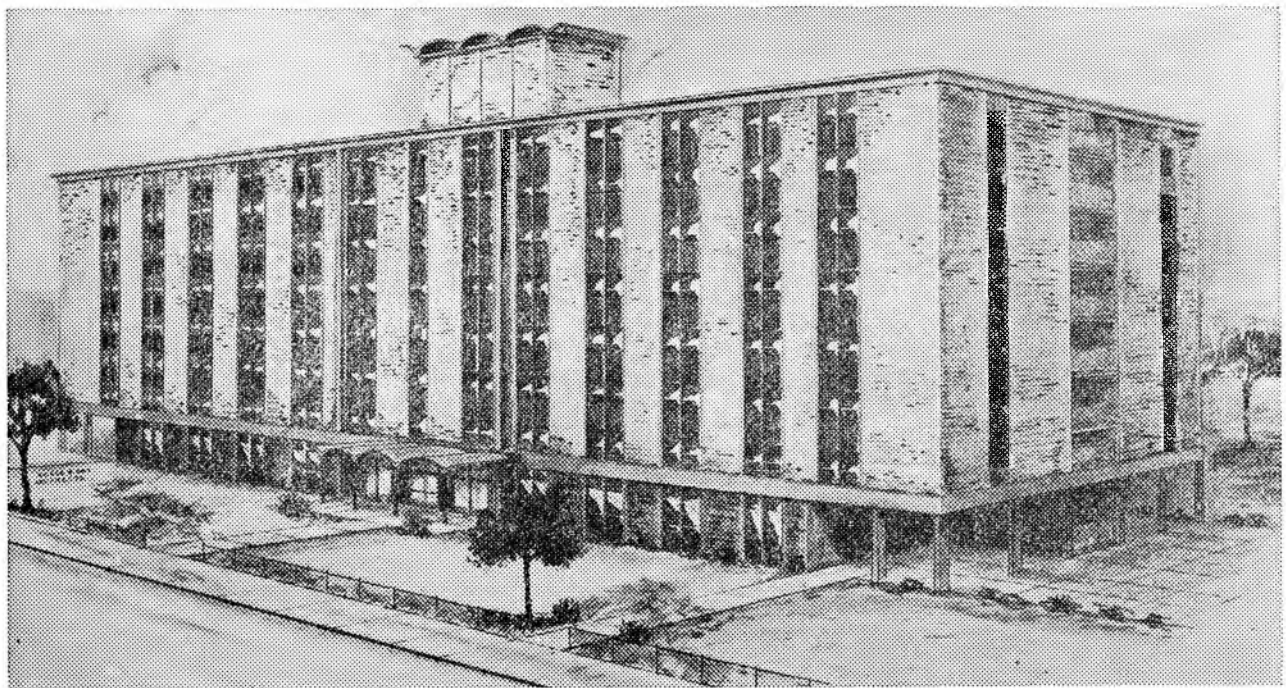
ЗАМОВЛЯЙТЕ КОМПЛЕТ

ЖУРНАЛУ

ГРОМАДЯНКА

з років 1946—1949

— 5 чисел коштує 1 дол. —

Проект будинку оселі „Вознесення“ для старших віком осіб у Філадельфії, Па.
Ascension Manor, an Old Age Home, planned by the Ukrainian Catholic Archdiocese in Philadelphia, Pa.

Жалобне засідання Ред. Колегії

Дня 30. листопада 1967 р. у Філадельфії відбулося жалобне засідання, присвячене пам'яті Марії Павлівни Юркевич, б. членові Ред. Колегії Нашого Життя. Його відкрила п-ні Олена Лотоцька, почесна голова СУА, присвятивши кілька теплих слів покійній нашій співробітниці.

У засіданні взяли участь інші членки Ред. Колегії своїми спогадами про бл. п. Марію Юркевич. Першою говорила п-ні Лідія Бурачинська, про її

ЖІНОЧА СЕСІЯ СКВ

(Докінчення із стор. 3-ьої)

ма припізнала привіти заморських делегаток, а їх присутні теж хотіли почути. Та в суті думка дуже добра й опіку над молодими талантами варто розбудувати в майбутньому.

Резолюції Жіночої Сесії, відчитані на Пленарній Сесії СКВУ, вже перейшли з ділового тону постанов до маніфестаційного настрою Конгресу. Стверджуючи всі позитиви нашого жіночого руху, Жіноча Сесія СКВУ висловила протест проти поневолення, використовування й дискримінації жінок в Україні та розбивання родини і русифікації молодого покоління.

Отже підсумки Жіночої Сесії СКВУ поважні. Натиск був покладений на студійну частину і в цьому досягнуто найкращого вислідку. Велика шкода, що не можна було поширити Сесії на два дні, як це сталося з Виховною і Науковою Сесією. Тоді й маніфестаційна та розвагова частина Жіночої Сесії мали б належне тло і кращі рамки.

Але й без того Жіноча Сесія виконала своє призначення. Це виявилось не тільки в резолюціях, що були відчитані на СКВУ та в великій кількості приявного жіноцтва. Але в спонтанній акції, що її підняло жіноцтво, коли мова зайшла про представництво в Світовому Секретаріаті. Це був крок рівноправних громадян, що побачили єдину можливість висунути й закріпити там свою представницю. Однозгідно поведена акція в останній хвилині принесла нам перемогу. І це в великій мірі треба завдячувати Жіночій Сесії СКВУ.

редакторську роботу. Марія Юркевич стала провадити дитячу сторінку Нашого Життя в 1951 р., надаючи їй багатого змісту й високого рівня. Вона визначила твердо напрямні сторінки й непохитно їх трималася. Вміла приєднати співробітників, а багатьох нахнула до писання. Коли вже трудно їй було листуватись, вона зголосила свій відхід, але довгий час ще допомагала підбирати матеріал. П'ятнадцять літ редакційної праці були цінним вкладом у літературну творчість для дітей.

Свої враження про Марію Павлівну, як людину, висловила д-р Наталя Пазуняк. Їх лучили з нею дуже давні родинні зв'язки і тому вона може найкраще могла збагнути суть і прикмети її вдачі. Підкреслила прямолінійність Марії Павлівни Юркевич, що нею руководилась усе життя. Це була дуже міцна влада, що хоч у старості й самотня, вміла знайти собі зміст і повноту життя.

Зчерги промовила п-ні Олена Залізник, голова СФУЖО. З-поміж усіх присутніх вона пам'ятала Марію Павлівну з найдавніших літ. Бо коли подружжя Юркевичів проживало у Львові перед І. світовою війною, тоді п-ні Залізник, як молода студентка, опрощувала її на наших імпрезах. Вона пам'ятає її з того часу, як життєрадісну молоду матір, що дбайливо виховувала малого тоді сина.

На останку промовила п-ні Марта Тарнавська. Як молода мати вона особливо вміла оцінити працю Марії Павлівни, що давала в своїй сторінці цінний матеріал. На прохання присутніх п-ні Тарнавська відчитала вірш Ганни Черинь „На прощання“, присвячений Марії Павлівні Юркевич. Цією заключною ноткою пошани засідання закрито.

Перед тим п-ні О. Лотоцька повідомила про те, що в редакційній теці знаходиться життєпис Марії Павлівни Юркевич, що його зладила Галина Лашенко. Його сподіємось помістити на сторінках нашого журналу.

Коли в Вашій місцевості немає Відділу СУА, зберіть гурт жінок, щоб його заснувати. Для цього потрібно 10 одиниць, що хочуть жити організованим життям.

НОВІ ВИДАННЯ

Для Бога, Церкви і народу. Збірник Ліги Українських Католицьких Жінок Едмонтонської єпархії. Едмонтон, 1967. Ст. 234.

Під редакцією Ірини Павликовської, краєвої голови ЛУКЖ, вийшов збірник, що насвітлює працю Єпархіяльної Управи і Відділів ЛУКЖ. Матеріали для збірника зібрані від піонерів до 1964 року. Він присвячений жінці-піонерці, що своєю працею клала основи під розбудову релігійного і громадського життя українців у Канаді.

Завдання цієї книжки — насвітлити працю укр. кат. жіноцтва, а зокрема організації ЛУКЖ (1943—1964), що на терені Альберти і Бритійської Колумбії діє і начисляє під цю пору 56 Відділів, в яких об'єднано 1.500 членів. На світлинах альманаху увіковічені матері українських родів і це може єдина для них заплата за неописаний труд, за заслуги для Бога, для нащадків нашого народу і для Канади.

Софія Барабаш

Володимир Янів: **КАРДИНАЛ ЙОСИФ СЛІПИЙ**. Відбитка зі збірника „Релігія в житті українського народу“, виданого в Записках НТШ, т. 181. Мюнхен-Рим-Париж, 1966. Стор. 32.

Біографічний нарис Кардинала Йосифа Сліпого та бібліографія його праць — це зміст цієї опрацьованої на підставі стислих документів праці д-ра Володимира Янева. Обговорено у ній не тільки діяльність Кардинала перед війною, його працю під час німецької окупації, його перебування у таборах та на Сибірі, аж до його звільнення та діяння уже на терені апостольської столиці. Сильветка Кардинала виступає у книжці у всій різноманітності — вченого, педагога, організатора та людини, що пробула на засланнях і в таборах 18 років. Книжку збагачують знімки, а бібліографія, яка обіймає не тільки наукові праці, але теж статті, промови, рецензії, доповняє ту річеву, без зайвого патосу книжку про нашого Кардинала. Ю. С.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1968

Борщ для поезії і борщ для серця

Уривок із повісті „Діамантовий берег“, виданої в Києві, 1962 року

Встала Немидора Харлампіївна рано. Мовчки зібрала чоловіка на роботу, не одриваючись від думок, вийшла з хати і попрямувала в колгоспну кухню. Ідучи, все думала: „Бач, як життя обернулося: стануть люди між мною й Ієреміядою, судитимуть, хто кращий борщ зварить — вона чи я. Ієреміяда вчена, технікум куховарський закінчила, ходила на практику в найкращі харківські кухні. І в заводських рекомендаціях сказано, що борщ її був добрий. А я ж де вчилася? Які науки мої? Чи той технікум хоч здаля бачила? І як мені зробити, щоб соромом не вкрити своє сиве волосся, щоб не сказали люди: „Уміла Галушиха колись варити борщі, а тепер звелася нінащо!“ — „Та чи звелася ж!? — Немидора Харлампіївна підкинула голову, вирівнялась і пішла далі молодод, не згинаючись. — Не звівся наш Галушківський рід і не зведеться!“

Кожна людина в своєму житті шукає опори, спершись на котру, може перекинути землю; не тільки старогрецький Архімед такої опори шукав. Опорою для Немидори Харлампіївни був її рід. Вона казала: „Наш рід трудящий, давній, чесний“. Ніхто з роду її не був ворогом людям, не ошукував їх, не жив з чужого поту й крові. І тому рід для неї був тим животворчим джерелом, звідки вона черпала сили, щоб встояти в життєвській колотнечі.

Тому й тепер думки Немидори Харлампіївни потягалися в глибину літ, до коренів свого роду, щоб знайти там підтримку в змаганні з Ієреміядою.

І першою там зустріла вона свою матір Дарину Олександрівну. Немидорина мати була окрасою всього роду. Вона дала життя Немидорі Харлампіївні, викохала, навчила, як треба жити на світі.

З Дариною Олександрівною в сім'ї було пов'язано багато переказів. І найперший такий. І в давнину на Україні борщ був

улюбленою стравою, але варили його без помідорів. Дарина Олександрівна залюбки споживала їх і все прикидала в голові, який то борщ з ними буде. Поки жила у батьків, то, звичайно, про це могла тільки думати. Коли ж вийшла заміж, то наважилася і перша в селі поклати в борщ помідори. Довідався про це Харлампій, Немидорин тато, і запротестував: „То ти мене таким борщем годувала? Більш не смій!“ Дарина Олександрівна відповіла: „Добре, я більш не буду“, але робила своє діло й далі, тільки так, щоб не проговоритися. Куховарила і весь час прикидала, який борщ буде кращий, чи той, де багато помідорів, чи той, де менше і при якій мірі взагалі борщ вийде найкращий. Трапилося якось, що помідори скінчились: зварила борщ без них. Сів чоловік до столу, покуштував, поморщився: „Знову ти накришила тієї погані: щось смак не такий!“ — „Ні чоловіче, не кришила, — з чистим серцем відповіла Немидорина мати. — Не клала баклажана (тоді так помідори називали), бо й немає“.

Ось яка мати була в Немидори Харлампіївни. Але й Немидора Харлампіївна уродилася не плохіша за неї. Як тільки сп'ялася на ноги, той собі взялася докопуватися, де міститься найбільша сила в борщі. Є такі жінки — зварить борщ, засуне його в піч, то він там уже мліє, мліє, до того достойться, що все геть розповідається на клоччя, а надто капуста.

Немидора обрала собі клопіт з капустою — скільки поклати її домірно до всього іншого харчу і скільки варити. Погано, коли капуста розм'якне, але погано, коли вона й на зубах хрумкотить, як ріпа. Немидора шукала міру. При якій борщ ставав, як вино: п'єш і не уп'єшся, їси і не в'їсишся. Всього зазнала — і успіхів і невдач. А все одно, як дійшла до поважних літ, як все перепробувала, зважила і виміряла, то на селі вже не було молодіці, яка

могла б позмагатися з нею. Куди там! Кожен знав, що кращого борщу за Галушиху не звариш.

Оглянувши в думці все це, Немидора Харлампіївна врівноважилась. А коли пригадала лукаву материну покірливість, то аж посмішка заграла на щоках. „Розумні мама були, — подумала вона з гордістю. І закінчила цю думку несподівано так: — Ну й мені теж немає чого журитися. Йди, Галушихо, не опускаючи голови!“

Збоку люди дивилися на Немидору Харлампіївну і говорили: „Он Галушиха покопотіла. Все під шістдесяття, а не здається, вся в матір пішла. Такий уже рід: статурний і рівний“.

***

Ієреміяду збудив маленький будильник з білим циферблатом, оправленим в блакитну емалеву рамочку. Дзвонив він якимись ніжними срібними перлами. Пересипаються ті перли, а Ієреміяді хочеться ще трошечки-трошечки подрімати. Ці дрімки теж срібні, як і срібна музика будильника.

Знадвору чути материн голос: — Вставай, дочко, Галушиха вже воду з колодязя тягне вмиватися.

— Мамо, скільки я разів вам казала: не Галушиха, а Немидора Харлампіївна. Вік з Галушихами вже одійшов! Тепер нова епоха, і людей треба називати так, як вони того варті.

— Так отже звичка, — виправдовується Соломонида Онософівна — ніяк не одвикну. — На це Ієреміяда відповіла:

— У вас, мамо, звучне ім'я, треба, щоб і у всіх так звучно виходило... Ну, раз, два, встали! — Ієреміяда одним порухом ноги скинула з себе ковдру, звелася і, коли скочила на підлогу, то здавалося, що не на ноги стала, а на легкі пружини, навіть погойдалася трохи, спершись на пальці. І зразу ж кинулася в сіни.

В сінях стояла велика оцинкована, аж сяюча баля і біля неї відро холодної води, котре тіль-

ки-но внесла Соломонида Онисофорівна.

Ієреміяда роздяглася, вскочила в балію і, високо піднявши над головою відро, враз перекинула його. Діткнувшись тіла, вода оберталася на гострі голки, ті голки впилися Ієреміяді в тіло, аж дух їй забило. Одну секунду вона мовчала, задихнувшись, потім з грудей їй сам вихопився вигук: „Ой!“..

Мати сказала: — І як ото ти можеш? Я б нізачо в світі! Бррр... Та й вода холодна — простудишся.

— Ні, мамо, я вже звикла, не простуджуся, — весело відповіла дівчина. — Вода тільки в першу мить здається холодною, потім все тіло починає палати. Ось, гляньте, вже стало рожеве.

Справді тіло Ієреміяди почало рожевіти. Коли ж вона вийшла з балії, витерлася і одягалася, то їй здалося, що стала ще легшою, ніж тоді, як сплигнула з ліжка і загойдалася на носках.

По цьому поспідала і пішла на роботу.

**

А ввечері одвідувачі їдальні розглядали питання, хто ж краще зварив борщ — Немидора Харлампіївна чи Ієреміяда. Виступив Петро Тангенс.

Петрові треба було ось так виступити:

„Шановні товариші! Я багато не скажу, але скажу по суті. Я ніколи в житті не їв такого борщу, як той, що зварила баба Галушиха. Є всякі борщі: серйозні, легковажні, пусті, змістовні. Буває так: пообідаєш і поки до трактора дійдеш, все вже вивіялося з серця і душі, неначе й не обідав.

А от у баби Галушихи борщ не такий. Перше, що він дає — це дужість. Підводишся з-за столу і чуєш — все від сили двигить в організмі. Он бачите дуб? Йому сто років, а штовхни плечем — тільки шелесне. Рушив до трактора — ноги по кісточки в землю вгрузають, така в них сила. Включив газ, взяв бублика в руки — і поліз гектар на гектар... ..Отже, про бабу Галушиху моя думка така: Немидора Харлампіївна в своїй справі підно-

ситься на таку височінь, як Гомер у поезії“.

Далі Тангенсові треба було перейти до другої частини і виголосити її з таким же блиском, як і першу. Тобто він мав би сказати таке:

„Тепер шановні товариші, скажу про борщ, який зварила Ієреміяда. Це борщ особливий. Він помирило мене з моєю дівчиною Оксаною. Ми посварилися з нею і три місяці не розмовляли. Від горя я й місця собі не знаходив. Але послухайте, що сталося сьогодні! Встав я з-за столу після Ієреміядиного борщу, вийшов на вулицю, а надворі — рай! Зроду такого не бачив. Вся бликить спустилася на землю, оповила хати, дерева, трактори, шлях... Глянув на той шлях, бачу — Оксана йде, всміхається, руку дає. Сіли ми з нею на трактора. Як рушили, то кажу їй: „Коли ж ми поженемося?“ — „Як приллеш сватів, так і поженемося.“ — „Завтра приллеш!“ — „Завтра й руку тобі подам!“ — „Добре, — кричу їй — жди! А як поженемося, побудуємо хату, і ти мені народиш четверо дітей: два сини і дві дочки. Хлопців назвемо Володька й Толька, а дівчат — Валерія і Тамара“. Вона відповідає:

„Я з цим, чоловіче, не згодна. Володьки й Тольки вже набридли. Назвемо одного так, як тебе — Петром. А другого на честь нашого батька — Іваном. Тоді наш рід піде з кореня, з глибини віків і його ніколи ніхто не поважить. А дівчаткам такі імена дамо: одна буде Галя, а друга Орина. Чуєш, як це красно звучить? Орина! Орина Петрівна!“ Отак ми проговорили з Оксаною до самого вечора. Тільки коли Семен Халіява прийшов змінити, глянув я, аж сам сиджу. А Оксана — то тільки привид. Еге ж. Так зате привид який дорогий... А ввечері ми з нею і насправді помирилися...“

Отак Петро мусив би виголосити другу частину своєї промови. А закінчивши, зробити висновки: „Так ото, взявши до уваги і т. д., і т. д.“ Але з Петром нічого цього не було. Він не виголошував ні першої частини своєї промови, ні тим більше другої — хіба ж про такі речі гово-

рять на зборах? Замість всього цього він сказав:

— Не знаю, як кому, а я не їв борщу кращого, ніж отой, що зварила баба Галушиха — Немидора Харлампіївна. Він був дуже гарний. А от сьогодні, поївши борщу, що зварила Ієреміяда, я так само подумав: в тому борщі своя сила, в цьому — своя. Той борщ для поезії, бо поезія там, де добра робота; а цей борщ — для серця. А що таке серце — нічого не хочу казати, самі знаєте. Без поезії ж і без серця жити не можна. Отож, коли б мене хто спитав: „Петре, ти за який борщ?“ то я, щиро мовивши, одказав би: „Я за той і за той!“

„Ти глянь, як він добре сказав! — подумав Лука Гречаник. — Скільки думок, а слів жменька!“ І Лука Гречаник голосно заплескав у долоні. Його підтримав Семен Халіява. До них приєднався весь загал.

Голосували так: зашили дві шапки, залишивши невеликі прорізи, щоб просунути туди бюлетень. За бюлетені правила карбованці. Сума цих бюлетенів була заразом і сумою премії.

За півгодини проголосували всі п'ятдесят чоловік, крім Олега Кучерявого. Олега затримали Петро і Лука, і витрусили у нього п'ятнадцять карбованців по карбованцю. Він готував їх, щоб покласти в шапку, куди опускали бюлетені для Ієреміяди. В такий спосіб хотів допомогти їй одержати перемогу над Немидорою Харлампіївною. Але хіба це чесний спосіб?

Так що від голосування Олег Кучерявий утримався.

НАШЕ СПІВЧУТТЯ

З приводу ненадійної смерті бл. п. Антона Стедкова, чоловіка нашої членки Парані Стедків, голови комітету підприємств, складаємо їй та цій родині вислів нашого щирого співчуття. Покійний був великим приятелем комітету і дорадником Комітету Будови Дому. Тому вдячно згадуємо його пам'ять і складаємо 16 доларів на пресовий фонд замість квітів на його могилу.

5 Відділ СУА ім Княгині Ольги
в Дітроїті

Замість інтерв'ю

При дослідях нашого поселення

Я народилась 1939 р. у Варшаві, де мої батьки жили як заточенці у передвоєнній Польщі. Вчитись почала я на Судетах у початковій школі німецькою мовою, потім у таборі в Регенсбургу українською мовою, а закінчила початкове навчання в Апукарані португальською мовою. Тут же почала науку в середній школі, а закінчила її в Курітібі, столиці Парани.

У 1960 р. почала студії на Федеральному Університеті історії. Уже в середній школі проявилось в мене особливе замилювання до історичних наук. В часі університетських студій я працювала асистенткою в Департаменті Історичних Наукових Дослідів при Паранському Університеті. У тому часі появились мої перші праці в університетських виданнях.

Удосконалення техніки і методології історичних дослідів набула я на спеціальних курсах у Сан Павло, як стипендистка Паранського Університету.

У 1964 р. я зложила успішно іспит на конкурс професорів навчання історії в середніх школах. Та вже в кілька місяців після того покликано мене до Департаменту Культури Штату Парани на становище культурно-мистецького референта. У ділянку моєї праці входило: організація й улаштування мистецьких вистав, літніх міжнародних фестивалів класичної музики, міжнародних курсів удосконалення в музиці початкових артистів, та славнозвісні фольклорні фестивалі, де рік-річно етнічні групи різних національностей показують свій духовий національний дорібок. Українські народні танки з тонкою культурою та українські народні пісні так припали до вподоби тисячам глядачів, що вони виявили спонтанний подив і захоплення. На це звернули увагу авторитетні чинники наукових кругів у Бразилії і запропонували мені дати обширну доповідь про український фольклор для студентів Паранського Університету в Курітібі, а потім по всіх інших університетах у штаті

Парани, що я з приємністю виконала.

Рівночасно зі студіями історії на філософічному факультеті закінчила я також Академію Економічних Наук з титулом доктора екон. наук.

У 1967 р. покликано мене на Федеральний Паранський Університет в Курітібі, як професора-асистента — для викладів історії Бразилії. Спеціальністю моєї наукової праці є історичні дослідження іміграції різних народностей у штаті Парани. Великий процент іміграційної квоти припадає на слов'янські, зокрема на український народи. Спершу дали мені, ще як студентці, завдання — перекладати різні документи зі слов'янських мов на португальську. Пізніше доручили збирати історичні матеріали про іміграцію в Парані надволжанських німців, російських старовірів, голандців і німецьких менонітів. Ті матеріали треба було збирати по статистичних урядах портових і муніципальних (повітових) міст, парохіальних урядах, різних архівах, бібліотеках і музеях. Та найкращих інформацій постачають поїздки по колоніях та проведені там інтерв'ю з найстаршими поселенцями.

Після закінчення університету доручено мені вже самостійно написати працю про українську іміграцію в Бразилії, що і є темою моєї докторської дисертації, над якою працюю. Та праця має явитись окремою книжкою, виданою тутешнім університетом. У здійсненні того завдання дають мені університетські чинники повну підтримку науково-технічну, моральну і матеріальну.

Та з усіх успіхів у наукових дослідях найбільше тішуся тим, що проф. д-р Вол. Кубійович покликав мене до співпраці в англійській Енциклопедії Українознавства. За його цінними вказівками написала я статтю до АЕУ п. н. „Українці в Бразилії“.

Згадану працю використала я як доповідь на Конференції Українських Жіночих Організацій, що

Д-р Оксана Борушенко
Miss Oksana Borushenko of Curitiba, Brazil, was appointed the young talent 1967 by Our Life

недавно відбулася в Курітібі. Ця доповідь появилася в цілості у щоденнику „Свобода“.

Окрім того брала я активну участь у різних з'їздах бразильських учених з доповідями на українські теми, як Національний Конгрес Університетських Професорів у Порто Алегре, Конгрес Бразильської Антропологічної Асоціації в Сан Павло, Конгрес Бразильських Музеологів у Ріо де Жанейро ітд.

В українському організованому житті я теж брала чинну участь. Ще в Регенсбургу, як учениця початкової школи я належала до пластового гуртка „Жовтодзобів“. У Курітібі працювала в Секції Української Молоді при Хліборобсько-Освітньому Союзі, як культурно-освітня референтка, в драматичним парохіальним гуртку, а тепер в Жіночій Організації при ХОС-і, як пресова референтка.

Не мала я можливості пізнати велич і красу України, бо була там лиш малою дитиною. Та навчили мене її любити мої дорогі батьки. Велике враження зробили на мене чудові описи України в географічних працях проф. Івана Теслі.

Зі зворушення прочитала я повідомлення про вибір мене молодим талантом 1967 року. Широ дякую за таке відзначення моєї особи.

Оксана Борушенко

Молоді лікарки

Щороку вітаємо на сторінках нашого журналу тих молодих жінок, що вступають у відповідальне лікарське звання. Нелегко воно далось їм при

Др Олександра Ільків
Miss Alexandra Ilkiv, M.D., graduated from Streatch Medical College in Chicago, Ill.

сучасних умовах! Тим більше радіємо тим їх осягом, що як зачуваємо, в Україні тепер більшість лікарів — це жінки. Отже й тут маємо представниць їх серед лікарського світу!

Д-р Олександра Марія Ільків — це дочка ветеринарного лікаря д-ра Осипа й Марії Ільків із Шикаго. Народилася в Україні, а по закінченні війни і скитальщини прибула з батьками до Америки. В Шикаго закінчила початкову парохіяльну школу, а потім середню школу Йозефіnum. Премедичні студії відбула в Лойола університеті в Шикаго, де також закінчила медичну школу ім. Стріча зі ступнем доктора медицини.

Окрім того д-р Олександра Ільків закінчила музичну школу ім. Лисенка в Шикаго, класу фортепіану. Була й є членкою різних українських і американських організацій, а саме ТУСК „Обнова“, Студ. Громади, Сороріті Альфа Сігма Альфа, Жіночої Американської Медичної Асоціації та Медичної Громади при УЛТПА, а тепер є його членом. Саме тепер відбуває обов'язкову практику в Кук Кавнті Госпиталі в Шикаго. Має намір спеціалізуватися в хірургії ока.

Другою молодою лікаркою 1967 р. є д-р Анна Сороханюк із Філядель-

фії. Вона народилася у сім'ї Дмитра й Евдокії Сороханюк у Жаб'ї на Гуцульщині. Та мале дівчатко не довго втішалось горами, бо вже скоро пішло з батьками у велику мандрівку. Почало шкільну науку в Німеччині, продовжувало у парохіяльній школі та в Мерченвіл Гайскул у Філядельфії. Замилування до стислих наук завело молоду дівчину до передмедичного Ратгерс каледжу в Кемдені. По закінченні цього ступня п-ну Сороханюк прийняли до Жіночого Медичного Каледжу у Філядельфії, однієї з небагатьох жіночих медичних шкіл у ЗДА. Свої студії вона закінчила в 1967 р., а 6. червня градуувала, як доктор медицини.

Того ж місяця молода лікарка одружилася із товаришем студій, д-ром Медестом Боднаром із Рочестеру. Молоде подружжя стало відбувати лікарську практику в Мерсі Госпиталі у Піттсбургу, Па. По закінченні цього обов'язкового року д-р М. Боднар відбуватиме військову службу, а його молода дружина хотіла б працювати як лікарка десь поблизу.

Батьки д-р Сороханюк-Боднар — це громадські діячі Гуцульщини. Дми-

Д-р Анна Сороханюк-Боднар
Mrs. Anna Sorochaniuk-Bodnar, M.D., graduated from Women's Medical College in Philadelphia

тро Сороханюк очолює Гуцульське Т-во „Черемош“ у Філядельфії, а його дружина Евдокія є добрим знавцем народнього мистецтва Гуцульщини.

Л. Б.

Вісті Конвенційного Комітету

Дня 9. листопада 1967 у Шикаго покликано до життя **Конвенційний Комітет** у такому складі: Люба Шандра, голова, Анна Василівська містоголова, інж. Олена Турула секретарка, Марія Юзефович, касієрка. Комісії очолили: організаційну Марія Наваринська, фінансову Ярослава Фаріон, видавничо-пресову Уляна Терлецька і Любомира Денисюк, мистецької програми Оріся Гарасовська, виставки жіночої творчості Дарія Менцінська.

**

XV. Конвенція США відбудеться в днях **5-7.липня 1968 р.** у готелі Конрад Гілтон у Шикаго. Це вперше Конвенція США гостюватиме в тому місті й буде проведена силами нашої округи. Тому хочемо доложити всіх зусиль, щоб усе вийшло якнайкраще. Але сподіємось, що Відділи США також зрозуміють вагу цієї Конвенції і вирядять відповідне число делегаток. Участь у Конвенції свідчить про організаційну справність Відділу!

**

З нагоди Конвенції буде видана **Конвенційна Книга**, що буде друкуватися у В-ві Миколи Денисюка у Шикаго. Збирання оголошень і привітань є дуже важливим чинником, від якого залежатиме розмір і вигляд книжки. Звертаємось із проханням до Окружних Рад і Відділів щоб провели у себе збірку оголошень і привітів. Цього місяця вже розіслано з Централі відповідні збіркові формуляри.

**

З Конвенцією получені **Виставки**. Виставка Жіночої Творчості покаже осяги мисткинь народнього мистецтва та виставку творів жіночого пера. Виставка альбомів Окр. Рад і Відділів США подасть перегляд хронік, альбомів світлин та газетних вирізків із праці США. Це все доповнить виставка картин родини мистців Мошинських.

Л. Шандра
голова Комітету

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1968

П-ні Оксана Рак, голова Комітету Жіночої Сесії СКВУ відкриває бенкет Mrs. Oksana Rak, President of Women's Session Committee, opening the banquet, preceding the World Congress of Free Ukrainians

Новинки з Централі

Після Світового Конгресу Вільних Українців прибули до Філадельфії делегатки Жіночої Сесії СКВУ. Це були — пп. мгр. Валентина Воропай, містоголова СФУЖО в Європі і п-ні Лідія Гаєвська-Денес, містоголова СФУЖО в Австралії, п-ні Анастасія Остап'юк, голова Організації Українських Жінок Англії і п-ні інж. Ольга Бандура, секретарка Союзу Українок Аргентини. Екзекутива СУА влаштувала спільну вечерю в Домі СУА, на якій усіх привітала.

Дня 26. листопада 1967 р. п-ні Стефанія Пушкар, голова Централі, розпочала об'їздку Відділів округи Дітройту. Того дня по полудні взяла участь у ювілейному прийнятті, що його влаштували 76 і 80 Відділи СУА у Воррені, Миш. у честь п-ні Анастасії Вокер, містоголови Централі. Увечері зібрання з Окружною Радою СУА. Дня 27. листопада відбулася зустріч із 23 Відділом СУА, 28. листопада з 5 і 26 Відділами, а дещо пізніше з 63 Відділом СУА. 29. листопада з 37, 58 і 81 Відділами, а 30. листопада з 56 Відділо СУА. Дня 1. грудня пані голова повернулася до Філадельфії.

Дня 11. грудня 1967 р. відбулась у Нью Йорку зустріч пп. С. Пушкар, голови і Л. Бурачинської, містоголови з п-ні Іванною Рожан-

Літературний Конкурс СУА

Бажаючи скріпити плекання традиції та пізнання нашої обрядовості, Союз Українок Америки проголошує

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС НА ОБРЯДОВУ СЦЕНКУ.

Предметом Конкурсу є схоплення нашого обряду — Андріївського чи Свят-Миколаївського Вечора, вертепу, Свят-Вечора, коляди, гагілек, свята св. Юрія, Івана Купала, обжинок — у формі сценічної картини. Побажано було б, щоб обряди були оперті на звичаях якоїсь околиці України.

Учасниками Конкурсу можуть бути всі прихильники сбрадевости, що знають вимоги сцени.

Нагороди Конкурсу — перша 100 дол., друга 75 дол., третя 50 дол. Нагороджені й відзначені твори призначені для виключного користання Відділів СУА.

Реченець Конкурсу — 31. грудня 1968 р.

Твори слід надсилати на адресу Централі СУА з допискою „Конкурс на Обрядову Сценку“.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

ковською, програмовою референткою СУА. Предметом наради була програма XV Конвенції СУА. У нараді взяла участь — пп. Ірина Падох, містоголова, Марія Ржепечька, референтка нар. мистецтва і п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради СУА.

МОЛОДИЙ ТАЛАНТ 1967 Р.

Молодим талантом 1967 р. обрано п-ну Оксану Борушенку, надійного історика з Бразилії, що опрацьовує тепер історію нашого поселення. Молодій ученій бажаємо успіху на дальшому її науковому й життєвому шляху!

Ред. Колегія Нашого Життя

ДЛЯ МУЗЕЮ НАР. ТВОРЧОСТИ СУА

Так зложилось, що в останньому часі прибули до Музею поважні жертви зі спадщини видатних наших громадян. Це для Музею не тільки цінний здобуток, але й велика пам'ятка.

Марія Лехицька-Семенина, видатна представниця давньої еміграції, ще за свого життя передала до Музею три рушники й одну скатертину. Ці рушники походять з-над Дністра з околиць Могилева. Два рушники кількові, один із них — це жіноча намітка. Скатертина вишивана квітчастим узором.

Марія Павлівна Юркевич залишила в спадщині куманець із Полтавщини, кілька серветок, скатертину, кролевецький рушник і килимок. Це все доповнило збірку предметів із центральних земель України.

КУРС УЧИТЕЛЬОК ДОШКІЛЛЯ

В листопаді 1967 зкінчився Курс Учительок Дошкільля, що його провела Окр. Рада СУА в Шикаго. Він проходив під керівництвом п-ні Люби Шеремети, вих. референтки Окр. Ради. Курс зкінчило 10 учасниць, що дістали гарно оформлені свідоцтва.

Закінчення Курсу Вчительок Дошкільля відбулося врочисто у Домівці СУА. Прибули представники організації, а передусім Учительської Громади, було багато членок і гостей, між тим родини курсанток. Святочну Зустріч відкрила п-ні Люба Шандра, голова Окр. Ради СУА, а свідоцтва роздала керівницка Курсу.

Абсолютки Курсу включилися в працю Дитячих Світличок на терені Шикаго. Час від часу вони сходяться в Домівці СУА, щоб обмінятися досвідом.

Пні Наталя Хоманчук, веде програму молодих тантів на бенкеті Жін. Сесії Mrs. Natalia Chomanchuk conducting a young talents program at the Women's Session Banquet in New York City

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Коли ми бачили серед нас цю невеликого росту працювиту жінку, мало хто був свідомий її вартості, її багатого життєвого шляху.

Стефанія Коритовська народилася в свідомій та громадськи активній українській сім'ї. Коритов-

Бл. п. Стефанія Чорпіта
Late Stefania Chorpita, women's leader, member of UNWLA Branch 10 in Philadelphia

ські жили в Калуші і прикладали всіх рук до того, щоб цей повіт підносився і розвивався. Тому й не диво, що молода дівчина рвалася до освіти. У тому часі ще не було української дівочої гімназії й вона мусіла разом із кількома іншими, ходити до польської. Однією з перших вона здала гімназійну матуру і почала студіювати.

Небагато тоді було українських студенток. А часи були дуже бурхливі, бо боротьба за український університет вимагала активності. У ній брали участь теж наші дівчата. І справді, бачимо Стефанію Коритовську в наших студентських товариствах у Львові і в Грацу, де студіювала разом із Софією Галечко, відомою стрілкинею. Вона там закінчила однорічний торговельний курс.

Одружившись із інж. Чорпітою, вона замешкала в рідному місті. Тут родина Коритовських уже мала своє ім'я й молода жінка включилася у громадську роботу. За її заходами Союз Українок широко розгорнув роботу. Довгі роки вона була членом Управи Філії під головуванням п-ні Тисовської

У ЮВІЛЕЙНОМУ ЗМАГУ

Входимо в новий 1968 рік із наміром — послужити і в цьому році нашій організації і нашій спільноті. Найлегше зробити це — поширюючи Наше Життя в українських родинах. Бо він є лучником із світом організованого жіноцтва, приносить розвагу нашій дітворі і дає корисні господарські поради.

Управи наших Відділів і пресові референтки справно працюють, щоб приєднати нам передплатниць. — Подаємо список тих, що приєднали нам їх в останньому часі:

Павлина Дигдала, Савт Дірфілд	1	Кароліна Лотоцька, Філядельфія	1
Марта Гайдук, Шикаго	1	Марія Леванісів, Бріджфілд Парк	1
Стефанія Гарас, Ст. Кетринс	1	Марія Панків, Міннеаполіс (16 В.)	1
Лідія Колодчин, Воррен (76 Відд.)	2	Юлія Полянська, Елізабет (24 В.)	1
Алла Кузишин, Гемилтон	1	Дарія Шпон, Мейплвуд	1
Ірина Качанівська, Філядельфія (20 Відд.)	1	Д. Слободян, Монтреал	1
Марія Лисяк, Філядельфія (43 В.)	1	Ірина Сахно, Клівленд	1
Євгенія Леськів, Ірвінгтон (28 В.)	1	Олена Томоруг, Нью Гейвен (66 В.)	1
		Ірина Запаранюк, Ютіка (57 Відд.)	1

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Брала активну участь у Першому Жіночому Конгресі у Станиславо-ві у 1934 р. Польська влада її переслідувала, а в часі пацифікації навіть арештувала. Найбільше праці вложила Стефанія Чорпітова в організування українського жіноцтва під час війни. Тоді то треба було рятувати дітвору перед голодом, а потім постачати українським партизанам харч і ліки.

На еміграції Стефанія Чорпіта перебувала в Австрії. Бачимо її в Управі Союзу Українок під проводом Мілени Рудницької. Переїхавши до Філядельфії вона незабаром включилася в члени 10 Відділу СУА і брала в ньому активну участь. Та її серце належало „Молодій Просвіті“, якій вона присвятила найбільше своїх сил.

Стефанія Чорпіта була також дбайливою матір'ю. По смерті чоловіка вона заступила синові батька і матір і тяжко працювала, щоб дати синові освіту. Доля була для неї ласкава, бо дозволила їй це досягнути.

В Покійній тратимо громадську діячку, що своїм знанням людей та енергією вміла розворушувати жіноцтво та заохочувати до поважних починів. Все ділова та зосереджена вона не тратила слів надаремно. Завдяки їй піднялось і закривавилось жіноцтво Калушчини. І коли пізніше воно допомагало в боротьбі з окупантом, то тут є багато її заслуг. На ста-

рості літ вона вже не стояла в передніх рядах, хоч підтримувала завжди жіночу організацію. Найбільше сили присвятила нашій дітворі і молоді у „Молодій Просвіті“.

Л. Б.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що дня 24. вересня ц. р. несподівано відійшла від нас у вічність довголітня членка і секретарка нашого Відділу, бл. п. **Ксеня Данилевич**. Вона походила з с. Сілець, пов. Сокаль. Була доброї вдачі і всі її любили. Полишила у смутку чоловіка Теодора, дочок Анну і Марію, сина Володимира та чотирьох внуків. Членки нашого Відділу взяли численну участь у похороні.

Спочивай, дорога посестро, нехай земля Вашингтона буде Тобі легкою!

Управа 14 Відділу СУА
у Клівленді

ВИРАЗ СПІВЧУТТЯ

З глибоким співчуттям для п-ні **Ірени Панків** із ріднею з Дуфрост, Ман. у Канаді з приводу втрати її невіджаного чоловіка бл. п. **Миколи Панькова**, українського понера-агронома, багатократно нагородженого за досягнення в садівництві й бджільництві, складаю 5 дол. на Музейний Фонд СУА.

Ірена Книш, Норвуд, Ман.

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1968

Ю. Мельник

У нас були колядники

Два братчики, Адріян і Ростик, живуть у малому містечку. В неділю їдуть годину автом до української церкви у великому місті. Часом мама і тато беруть їх відвідати своїх знайомих та погратися з дітьми. Цих дітей Адріян і Ростик добре не знають і тому не дуже люблять з ними бавитися. Їм наймиліші приятелі це песик Ніп, породи каллі, та хлопець Пітер, що мешкає у сусідній хаті.

У Пітера дві старші сестри, які його все проганяють від своїх забав. Ціле літо хлопці їм дуже докучали, аж дівчатка поскаржилися мамі. Мама пішла за порадою до тата Адріяна і Ростика, а він скоро знайшов для хлопців добре заняття. — Подивіться сюди — прикликав він їх до себе, — ось тут на піску Ростика сліди, як він біжить, а тут як скаче на правій нозі. Приглядайтеся слідам людей і тварин, бо з них можна багато дечого цікавого довідатись.

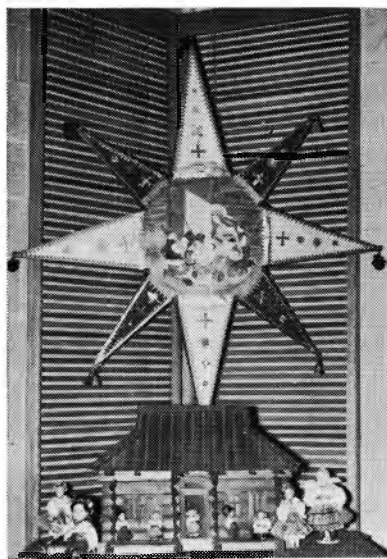
Восени хлопці ходили до школи, але далше вправляли слідження — уже вміли відрізнати сліди псів від котячих, пізнавати відбитки маленьких лапок білочок, та взори, що їх робили на піску своїми ніжками пташки.

— Котик пані Сміт дістає дуже густе футро, чи це означає, що буде холодна зима? — допитувалася тата. — Так, це можливо — відповів він, — а послухайте увечері чи чути сверщиків на дворі. Якщо ні, то температура уже нижче 40 степенів і треба починати гріти хату.

Після Нового Року нераз падав сніг. Хлопцям було цікаво спостерігати людські сліди на снігу. Ще зранку видко було як тато пройшов до гаражу, а пізніше появились відбитки чобіток сусідки, що спішила до автобусової зупинки. Та коли вже у снігу були сліди сестер Пітера, у яких скорше починається наука, то хлопці зна-

ли, що їм треба поспішати до школи.

По науці всі три склали прикраси з ялинки Пітера, а деревце положили у горді, щоб пташки мали де заховатися під час сніговії. У Ростика й Адріяна ялинка

Звізда, з якою ходили колядувати учні Укр. Мист. Студії у Філадельфії
Lighted star Ukrainian children used to carry caroling

залишилася ще на тиждень довше, бо це такий звичай. Пітер ще пізно ввечері телефонував із сусідньої хати і казав:

— Я бачу світло на вашій ялинці. А що ви тепер робите? Їм мама казала, що потримають ялинку ще кілька днів, бо може зайдуть до них українські колядники з міста. А в гурті так приємно колядувати! Та одного дня почав падати сніг після полудня і вже було його досить багато, як хлопці верталися зі школи. Тато прийшов з праці дві години пізніше, цілий засніжений, бо автом міг їхати лиш половину дороги, а решту мусів іти пішки.

Після вечері Адріян і Ростик

принесли велику коробку і почали складати прикраси зі своєї ялинки. Сумно їм було — на дворі сніговія і вже напевне ніхто до них не прийде. Аж раптом почувся якийсь тупіт на дворі і задзвонив дзвінок на сходах. Хлопці побігли наперед тата відчиняти двері. І яке було їх здивування — до хати увійшло кількох хлопців з одним паном, обтрусившись від снігу і завітнали велику кольорову ліхтарню. — Звізда, звізда! — закликав Адріян, що пригадав собі колядників із минулого року. Оба братчики радісно поскакали по сходах, а хлопці-колядники поскидали плащі і в своїх одностроях із звіздою увійшли в гостинну кімнату. Наперед заспівали „Бог Предвічний“, а тоді гріли руки і пили какао, що його мама зварила, а Ростик і Адріян помагали розносити.

Хлопці-колядники оповідали, як то вони відвідують з колядою українців, далше замешкалих від міста. Автом могли заїхати лиш до головної вулиці, а до хат мусять продиратися снігами. Це тяжко, але в гурті весело, а вони відважні.

На другий день уранці оголосили по радіо, що не буде науки, бо впало дуже багато снігу. По сніданку прибіг Пітер і заки ще скинув засніжені чобітки, почав допитуватись обох братчиків: — Що у вас вчора сталося? Я бачив якісь світла коло вашої хати, чув голоси, а нині бачу багато слідів різних чобіт. — Коли Адріян та Ростик оповіли йому про хлопців-колядників та звізду, то він спершу не хотів повірити. — Чи вони дійсно ішли пішки снігами аж від головної вулиці? — О, так — сказав Адріян, — ти ж бачив сліди. А на другий рік ми також дістанемо однострої і підемо з тими хлопцями колядувати, навіть як будуть сніги та морози.

Котику, де ти бував?

Жила собі дівчинка Галя. Цілий день стрибала, підстрибувала та пісеньки співала. Найліпше любила оту про котика — „Котику, котику, де ти бував? Що ти чував“? Мама слухає ту пісеньку цілий день, а потім уже просить: — Заспівай Галюню щось іншого! Може „У лісі на полянці“, або „Ластівочко, щибетушко“. Галя дійсно пічне щось інше, але потім забуде і знов про котика. Тато вже й козацьких пісень учив, та й то не помагало. А знаєте чому? Бо мала Галя приятеля — справжнього котика, що приходив до неї бавитися із сусіднього будинку. У нього був чудовий сірий кожушок, білі лапки та шийка. Його власник, хлопчик дуже бігав, наступав на котика, підносив його, коли той спав. Тому котик любив приходити до Галі, що гладила йому кожушок та приспівувала „котику, котику, де ти бував, що ти чував“? Він терся до Галі і муркотів — розказував, де бував та що чував.

Настала зима і вже не могла Галя стрибати по дворі, як давніше, бо впало багато снігу і мама одягала їй теплі чобітки на ноги,

бабуся давала шапочку, рукавички, ще й великий шалик. Ледви могла дівчинка рухатись. Та за кілька днів привикла і весело бавилася у снігу. Зате котик боявся виходити на сніг — ах, як мокро, неприємно. Та одного дня не витримав і вийшов до Галі. Обтрусила його дівчинка із снігу, та на руки взяти не могла, бо за тяжкий був. — Не журися котику, я тебе порятую — потішала його. Відчинила двері до татового авта, а котик розумний — відразу скочив до середини. Положився вигідно на сидженні і муркотів, а дівчинка гладила його і співала улюблену пісеньку. Аж

почула голос мами. Значить треба йти до хати. — Ти залишися котику, тут затишно і тепло, спи собі — сказала Галя і побігла.

Удома вона забула розказати, що замкнула котика в авті. Ще пізно ввечері телефонувала сусідка, питалась чи не бачив хто її котика-ангору. Та Галя тоді вже спала і не могла оповісти що сталося. Спав і котик. В авті було тихо і він був задоволений, що власник-хлопчик не штовхає його.

На другий день потепліло і почав падати дощик. Галин тато рано поспішав до праці. Без парасолі побіг до авта, отворив двері і скоро хотів сісти. Та щось страшно запищало і схопилось із сидження. Тато малошо не перелякався, але вчас побачив, як уті-

кав кіт сусідів. Галя дивилася через вікно — ах, як вона сміялася! Прибігла мама і почула, що сталося. Їй теж було трохи смішно, але насварила на доню. — Не вільно тварин ніде замикати. Вони можуть із голоду та холоду згинути.

Пішли вони до сусідки і все їй розказали. А котик не гнівався

на дівчинку. Вона хотіла йому заспівати улюблену пісеньку — але ж тим разом вона добре знала де котик бував. Від того часу вона тої пісні не злюбила, а співала багато інших.

Петро Кізко

ЗАЙЧИК

Через поле зайчик біг,
Падав, падав з неба сніг.
Всі доріжки замело
Й не впізнати — де житло?
Де є зайчика хатина
І яка тепер година?
Чи то вечір, а чи день,
Всюди тихо — ні тельнь.
Раптом зайчик гілку вздрів
І до лап її схопив.
Миттю взявся працювати,
Стежку в полі прочищати.
Працював в поті чола,
Поки стежка пролягла.
А тоді побіг, побіг
І на сві йступив поріг.

Раді всі були зайчата
Свого братика стрічати.
А найбільш раділа мама:
— Наш малесенький із нами!
Через поле зайчик біг,
Падав, падав з неба сніг...

21. 12. 1966.

Г. Чорнобицька

ХЛОПЧИК У ПАРКУ

— Тільки вийду погуляти,
то скоріш у парк біжу.
Буду білок частувати,
бо із ними я дружу.

І голодним голубам
кукурудзи трохи дам.

Наші Приятелі з цілого світу

Дорогі Діти!

Вам певне буде цікаво довідатися, що сторінку „Нашим Малютам“ читають українські діти в різних країнах. Недавно було оповідання про дівчинку Олесю, яка, хоч маленька, післала листа далеко — аж до Австралії. Може Ви б теж хотіли таке зробити? Хто має охоту писати листи та прикрасити їх рисунками, то нехай повідомить нас про те. Розкажіть, де живете, скільки Вам років, що вчитеся в школі та дома, про цікаві подорожі та пригоди, про своє улюблене заняття. Ми будемо подавати адреси дітей з Англії, Канади, Аргентини, Бразилії, Америки, Німеччини, Бельгії, Франції, щоб Ви могли з ними заізнатися. А може зголоситься хтось з інших країв? Чекаємо на Ваші листи!

ТІТКА РУТА

- Ukrainian Woman -

An Important Anniversary

In January 1968 fifty years will have passed since the IV Universal was read in the capital of Ukraine, Kiev. Like the American Declaration of Independence, this document proclaimed the independence of the Ukrainian nation and the formation of a sovereign state — the Ukrainian National Republic.

On January 22 Ukrainians in the Free World mark this historic date with great solemnity, and prayers are offered in the U. S. Senate and House of Representatives for the enslaved Ukrainian nation.

This year the anniversary of the proclamation of Ukrainian independence will be even more impressive. Only recently thousands of Ukrainians who attended the World Congress of Free Ukrainians in New York City strongly protested the 50-year Communist oppression of Ukraine. Congress delegates represented Ukrainian communities in the Free World and under the leadership of distinguished church leaders established the World Secretariat, which will represent them on the world forum.

The Ukrainian women held their own World Session (November 15, 1967) at which they denounced the subjugation of women and families in Ukraine. Close to 500 delegates took part in the Plenary Conference, and 300 persons attended the study meetings of the Women's Session. In all 18 women's organizations from various countries of the Free World were represented at the Session.

The Congress reaffirmed our dedication to our ultimate goal — an independent and sovereign Ukrainian state — and we shall meet the 50th anniversary of Ukrainian statehood with uplift-

ed spirits. We will all observe this anniversary together — those of us who came to this country in the post-World War II years and those of us who were born here. We are all equally proud that 50 years ago Ukraine awoke to freedom and has not ceased her fight for independence to this day.

The members of the Ukrainian Women's League of America will observe still another anniversary this year — the XV UNWLA Convention which will be held in Chicago in July 5-7, 1967. The Convention which falls in the 1968 jubilee year will mark the 43rd anniversary of UNWLA's work on behalf of Ukrainian womanhood

This year the Free World will

mark the 20th anniversary of the Human Rights Declaration. This anniversary provides us with an excellent opportunity to compare our needs and aspirations with those outlined in this historic document. This is especially timely since the National Council of American Women will this year undertake an extensive study program of the Human Rights Declaration and its application to everyday life. For the first time this year the National Council of American Women will honor a distinguished woman of each member organization.

We stand on the threshold of an important year! Let us meet its challenge and its promise with courage and determination.

Lesya Ukrainka

WHERE ARE THE STRINGS?

Where are the strings, where is the mighty voice,
Where is the strong and winged word,
To sing of all these evil days — a word
By which both joy and grief are stirred?
To carry what's immured in prison walls
Far off into the spacious plains,
To translate into human speech the strains
Which sound from fetters and from chains?
Jerusalem had once her Jeremy,
Who in the deserts cried aloud;
Why have we not a Jeremy to speak
Of our lost freedom, ravished, crowd?
With endless fires to warn posterity,
Great Dante's Hell is still aflame;
A hell far worse burns in our native land:
Why can we not a Dante name?
O lightning, sister of the thunderbolt,
Where are thou? Break this evil spell!
Let us speak out and tempests prophesy,
As clouds in spring the storms foretell!

Translated by Percival Cundy

From the cycle "Social Justice and Human Rights"

Our Fear is Justified

In answer to L. Riznyk's article of Our Life, November, 1967.

I agree with Mrs. L. Riznyk's statement that if "natural feelings for ancestral traditions, culture and heritage are cultivated at home, children will retain such feelings."

I also agree that "Pre-War I immigrants were able to impart to their American born children a sense of Ukrainianism that has not been lost and they participated in organizational life."

But I am very much surprised that Mrs. Riznyk is somehow annoyed that Ukrainian parents want to save their children from assimilation. It may be proper to recall here Arnold Toynbee's statement: "Nationalism is one of the strongest forces in the world."

Today we have an entirely different situation that the Pre-War I immigrants did. We must not forget that the present way of life — the urbanization, the industrialization, the tremendous effect of mass media — are factors which the children of Pre-War I immigrants were not

exposed to. In addition, "the melting pot policy" which prevailed in this country until the 1930's was not conducive (contrary to the intentions of its creators) to assimilation.

The conditions mentioned above coupled with rapid social changes are the very factors which hasten the assimilating process. Our society faces a transition from the family unit to a prevalence of economic institutions. The family has lost its control over the bringing up of children; it is evident that the family role is now being taken over more and more by governmental, or other public and civic institutions: nurseries, kindergartens, summer camps, after school activities, recreational centers and such.

It is a fact and not merely an expression of parental hysteria that "our children are drowning in a foreign sea." The parents feel that they are obligated to save their children from unnecessary assimilation, or at

least to slow down its process.

It should be remembered that we left our country in order to save ourselves and our children from physical destruction. We do not expect our children to emigrate to Ukraine, but we want them to be aware of their responsibility to our homeland. We want to bring up our children in a spirit of love for our enslaved country, our traditions and our culture. We also want them to contribute to the development of Ukrainian culture.

There can be no Ukrainian culture without Ukrainian language and I believe that Mrs. Riznyk will not deny this fact. How can a Ukrainian poet write Ukrainian poetry, an author write a Ukrainian book; or a Ukrainian historian study Ukrainian sources without a sound knowledge of the Ukrainian language? How can one enjoy and appreciate Ukrainian literature without a knowledge of Ukrainian language?

Ukrainian intellectuals under Communism are oppressed, therefore it is up to the immigrants to support and instruct the young generation of free Ukrainian intellectuals in order that they will spread the truth about Ukraine.

From the above mentioned facts it is obvious that our fear of assimilation is justified, as our cause is.

Being aware of the environmental influences on our children, we have a good reason to fear that "our children are drowning in a foreign sea."

Theodosia Sawycka
Utica, N. Y.

CONVENTION COMMITTEE NEWS

A UNWLA Convention Committee was recently formed in Chicago, Ill., with Mrs. Luba Shandra as its chairman. Others elected to the Committee are: Mrs. Anna Wasylovska, vice chairman; Mrs. Helen Turula, secretary; Mrs. Maria Juzefovych, treasurer. The various Commissions are headed by the following: Mrs. Maria Navarynska — organizational; Mrs. Jaroslava Farion — financial; Mesdames Ulana Terlecka and Lubomyra Denysiuk — press, Mrs. Orysia Harasowska — program, and Mrs. Daria Mencińska — exhibit.

* * *

The Convention Book will be printed in Chicago. The book's appearance will depend to a large degree on the number of ads that are collected. UNWLA Branches are strongly urged to help sell the ads. Ad forms were sent out to all Branches.

* * *

A Women's Creativity Exhibit will be presented in connection with the Convention. The exhibit will include books and published articles by women authors, embroideries, ceramics, and Easter eggs. Scrapbooks of the UNWLA Regional Councils and Branches will also be exhibited.

L. Shandra, Chairman

IN GREAT BRITAIN

The Ukrainian Women's Organization of Great Britain has become a member of the Standing Committee of Women's Organizations in that country. Sixty two women's groups of various types comprise the membership of the Committee.

WFUWO NEWS

WORLD FEDERATION OF UKRAINIAN WOMEN'S ORGANIZATIONS

January 1968

No. 8

World Congress of Free Ukrainians

Over 10,000 Ukrainians gathered for the Congress which was held in New York City on Nov. 12 through 19, 1967. Representatives from all over the world came to the USA with the purpose of establishing a world center for the exchange of ideas. On Nov. 15, women held their World Session, called by the World Federation of Ukrainian Women's Organizations. Delegates of 19 women's organizations, representing four continents, 10 countries and 20,000 members, attended.

50 years ago, in 1917 in Kiev, capital of Ukraine, the Ukrainian Central Council proclaimed Ukraine a sovereign State. Shortly there after, however, the Ukrainian government was forced to leave the country under the onslaught of Soviet forces. The Ukraine was then partitioned among the Soviet (which created the Ukrainian Soviet Socialist Republic) Poland, Rumania and Czechoslovakia. The end of World War II in 1945, saw the country reunited under Soviet rule. The process that started in 1939 was accompanied by mass deportations of Ukrainian people to distant Soviet Republics, bitter underground fighting and, finally, by a mass exodus of Ukrainians and their dispersion throughout the free world.

In 1945, the Ukrainian Soviet Socialist Republic became a member of the United Nations but, having no longer sovereign rights, her status is that of a colony governed and masterminded by the Soviet government in Moscow.

The Soviet constitution provides a Republic's right to dissent from the Union. However,

totalitarian rule, provides for no machinery whereby a platform for free expression could be created and people might feel free to express themselves and to determine their political future. At this point the country remains immobilized and its citizens deprived of human rights.

The Congress of free Ukrainians preceded still another anniversary. It has now been 20 years since the Universal Declaration of Human Rights was proclaimed by the United Nations. After 20 years the International Bill of Human Rights has been finally completed and awaits signature and ratification by the member states of the U.N. As of now only 12 members have signed the Bill — 35 signatures are required for the Universal Declaration of Human Rights to obtain statutory effect. The Universal Declaration has been one of the most inspiring documents of our era. It has served to shape the thoughts of the modern man. Some of its principles have been written into constitutions of many new countries . . . However, there are but few men of good will; there is a need for binding laws to support the weak and to set limits on the willful.

It would then seem that a propitious climate should be created to induce the reluctant nations to sign and accede the International Bill of Rights. New horizons are opening up for all Ukrainian men and women. Together with their fellow citizens they should make every effort to influence their governments favorably so that the Bill might be signed speedily. Fighting for the rights of others and with others they will benefit their own peo-

ple. The World Congress of Free Ukrainians will then have a deep meaning not only for the Ukrainian community but also for humanity. Ukrainian people living in the free world can and shall influence their fellow humans.

FAMILY LIFE (M.M.M.)

The World Movement of Mothers published a report on its 8th International Congress under the title: "Vie Familiare." The book deserves a special review which we shall give it later. Now we would like to stress a survey made among mothers and youth in different countries.

The mothers were asked whether they discussed preparation for marriage with their children, and their opinions on the new parents-children approach, the role of school and youth organizations, divided responsibility, etc. The questions posed to youth included their views on marriage, choosing of partners, the role of parents in this decision, and mother's professional work.

The World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO), as a member of the M.M.M., also took part in this survey. A pilot study made among a test group of mothers and youth brought some very interesting results. It showed a dedicated attitude among Ukrainian mothers towards family life. The youth had very serious views on love and marriage, although many young people admitted to flirtation.

The professional work of Ukrainian mothers is prompting women's organization to establish Day Centers and Kindergartens for children.

Dame Margery Corbett Ashby with Mrs. Helen Prociuk WFUWO Public Relation Chairman

OUR FRIEND

It is not an easy task to paint a portrait with a few brush strokes. It is almost impossible to describe a great woman in a few words. The work of our women's organizations on the international field is closely connected with the person of Dame Margery, our friend. She is one of the very few women in the world who have been understanding of the particular social and political problems which confront the Ukrainian women's organizations and has always supported and encouraged us to maintain international relations with women from other countries.

Dame Margery, now the Honorary President of the International Alliance of Women, was one of its founders in 1904, and a close co-worker of Mrs. Carrie Chapman-Catt, its first President. In 1923, Dame Margery was elected President and directed the organization for 23 years. She was the one who brought the Ukrainian Women's Association into the Alliance as early as 1920, and our women attended several Congresses under her leadership, the last one in Interlaken (Switzerland) in 1946.

The events of World War II disrupted our close association. In 1955, at the Golden Jubilee Congress in Colombo, Ukrainian women renewed their contacts with the Alliance. Again, Dame

Ukrainian Women Represented At the IWA Congress

The XXI Congress of the International Alliance of Women was held in London, in August 1967. H.R.H. Princess Alexandra, the Hon. Mrs. Angus Ogilvy opened the Congress. Founded in 1904, the IAW struggles for real equality of rights and responsibilities for women with men. It enjoys consultative status with the ECOSOC of the United Nations.

There were 36 nations represented. Mrs. Helen S. Prociuk of New York represented the World Federation of Ukrainian Women's Organizations as a Fraternal Delegate. All delegates were housed on the campus of the Southlands College of Education in Wimbledon. The small but lively community of some 200 women worked and studied together for 10 days. The overall

Margery was instrumental in bringing them back. Representatives of the World Federation now attend Congresses as Fraternal Delegates on a regular basis.

The life of Dame Margery has been a rich and rewarding one. She witnessed both World Wars, the beneficial changes brought about by industrialization, the gradual emancipation of women, and their efforts to gain full equality in political, social and economic spheres. Dame Margery is acutely aware of the fact that women and society often fail to make equal rights work. Women are guilty of not using the rights they have won, and society is guilty of not implementing the equal rights awarded to women.

Now 86, our friend has remained an active and important worker, who attends various conferences and heads various committees. In 1967, she was made a Dame of the British Empire for her work on behalf of equal rights for women.

H. Prociuk

warmth and friendliness with which the delegates were met as well as the flexibility and informality of protocol were greatly conducive to the formulation of creative ideas and a free exchange of views.

The XXI Congress was called one year prior to the Year of Human Rights now being planned by the United Nations in which the Declaration of the Elimination of Discrimination against Women, if passed by the General Assembly, will await signing and ratifying by the member states. The XXI Congress' urgent task was to alert women everywhere to put pressure on their government to sign and ratify the Declaration as soon as possible.

Women were urged to renew their activities for the improvement and practical implementation of women's rights in their own countries. The economic situation of women who, because of lack of educational opportunities or because of government-planned economy in some countries (e.g. Soviet Union) have missed formal secondary education or were channelled into unskilled employment with little or no hope of progress or promotion, was discussed and all women, especially those in developing countries were urged to formulate and carry out schemes whereby vocational guidance services and education would be made available to all women. The Congress also urged that the United Nations Regional Commissions should include in their program research a study of the role of women and their special problems, and that women be included on the staff of United Nations Regional Economic Commissions.

The XXI Triennial Congress of the IAW was the 5th post-War II Congress attended by Ukrainian women. They are proud of their friendship with

На сторожі здоров'я

Недуга, за яку треба обвинувачувати батьків

Дифтерія, це хвороба про яку сьогодні мало, а то й зовсім не говориться, а ще не так давно, сама згадка про неї викликувала паніку. Справа в тому, що останні роками ми майже цілковито поборили цю недугу. Ми знаємо її причини (*Corynebacterium diphtheriae*), знаємо спосіб лікування (антитоксина), спосіб визначення податності (проба Шіка) та успішні методи у забезпеченні відпорності, тобто щеплення токсодом.

Бактерія дифтерії звичайно починає розвиватися у формі локальної інфекції горла і других частин горішніх дихальних органів в 2 до 5 днів, після зараження. Бактерія ця зрідка проникає вглиб тіла, її розрост звичайно обмежується до поверховних шарів слизової оболони, переважно горла чи носа. В цих місцях вона спричинює специфічний рід запалення з формацією характеристичної, тугої, біло-сірої псевдомембрани, що нагадує шкіру. Саме вигляд цієї оболони дав початок назві „дифтерія“, що з грецького означає шкіра.

Ця груба оболонка може розростися на цілу поверхню горла, в долину до гортані і навіть дихавиці, та спричинити смерть через брак доступу повітря. В наших часах такі гострі форми рідко трапляються, але все таки бувають особливо у малих дітей. В таких випадках на рятунок приходиться хірургічний забіг т. зв. трахеотомія (заложення рурки в гортань та уможливлення доступу повітря).

У випадку захворювання важливим є якнайскоріше знеутралізувати токсину подачею т. зв. антитоксини, провівши перед тим вражливості даної особи до сироватки. Це єдиний знаний спосіб лікування.

В організмі людини можна спро-

вокувати продукцію антитоксини через щеплення токсодом. Того роду щеплення було започатковано вже в 1923 р. Однак в початках мало його вживали, у висліді чого тисячі дітей, так у Канаді, як і в Америці падали жертвою цієї недуги. Щойно в останніх роках через посилену акцію урядів здоров'я, випадковості захворювань і смертності значно змаліли. Для прикладу тут послужать нам такі інформації: Ще в 1929 р. у Нью Йорку було 10.685 випадків захворювань, з чого 689 смертних. В 1955 році, тобто 25 років пізніше, в тому самому Нью Йорку занотовано всього 22, з того ніодного смертного. І виглядало би, що ця недуга перейшла до історії і прямо шкода тратити час і папір, щоб про неї розписуватися. Та практика виказує, що лихо не спить і час від часу, через недогляд, чи незнання, нещастя заглядає до наших домів. Такий якраз випадок мав місце минулого року в столиці Саскачевану в Канаді. Це спонукує мене написати тих кілька слів, та пригадати батькам про важливість охорони своїх дітей щепленням проти того роду недуг. Трагедія ця мала місце в українській родині, де двоє малих дітей впало жертвою.

Виходить, що є ще сьогодні батьки, які не здають собі справи з наслідків, що їх байдуже ставлення може спричинити. Для них жадного виправдання бути не може. Сьогодні навіть найменша місцевість має, як не постійну то доїздну, безплатну дитячу клініку, з якої кожний може і повинен користатися.

Рекомендований вік для того роду щеплення це ранне дитинство, найкраще 3-ій місяць життя. Звичайно вживається т. зв. „портійну вакцину“, яка включає в собі попри токсоду дифтерії,

токсоїд титану та вбиті бактерії ксклюшу. Такі уколи подається в одномісячному відступі впродовж 3-ох місяців. Звичайно вони стимулюють розвиток сильної відпорності, щонайменше в 95-ох відсотках одиниць, які одержали приписану серію уколів. Треба проте пам'ятати, що відпорність слід перевірювати в перших роках життя, і коли вказане, дати додаткову дозу, т. зв. „бустер“

Для цього роду перевірки послугсуємося пробою, яку вперше удосконалив лікар спеціаліст дитячих недуг, уродженець Мадярщини Беля Шік ще в 1913 р. Ця т. зв. проба Шіка, не є нічим іншим, як доказом на приявність антитоксини в організмі.

Реакція шкіри на уколи дифтерійної токсини дає позначки вражливості даної людини до цієї недуги.

У випадку позитивної реакції, в місці уколу, впродовж перших 2-ох днів показується зачервоніле згрубіння величини від $\frac{1}{2}$ —2 см. у промірі. Воно не уступає щонайменше кілька днів і вказує на брак відпорності.

Досвід каже, що негативна проба Шіка стверджує достаточну кількість антитоксини в даної особи, а тим самим безпеку перед захворюванням серед нормальних обставин.

Єлисавета Казимира

ПОРЯДКУЄМО БІЛЛЯ

Притягаймо дітей до помочі при порядкуванні білля! Сорочки, штани, панчохи, скарпитки повинні бути позначені одним кольором для кожної дитини. Тоді вона легко знайде в коші з біллям свої речі. Значити можемо спеціальним кольоровим олівцем, що його можна дістати в центовій крамниці.

ДИТЯЧИЙ ПОЛУДЕНОК

Полуденок, що його даємо дитині до школи, звичайно виказує мало городини. Окрім зеленої салати в перекусничку (сендвічі) мало що можемо дати. Спробуйте додати трохи салати з городини в плястиковій пушці, а до того плястикову ложечку. Це буде корисна відміна!

Користаймо з досвіду

ЮВІЛЕЙНЕ ПЕЧИВО

Чи подумав би хтось, що ювілей можна використати на список присписів? Так сталося недавно тому в Дітройті. Новозаснований 80 Відділ США у Воррені приготував разом із 76 Відділом ювілейне чайне прийняття для п-ні Анастасії Вокер, нашої містоголови. І догадливий 80 Відділ відбив присписи тістечок і коржиків, щоб їх відразу роздати гостям. Все печиво, що гості мали нагоду коштувати, можна було знайти в невеличкій книжечці. А присписи подали членки 80 Відділу.

Подаємо деякі з них, що були окреслені, як українські. Бо в цій збірці присписів є французьке, шведське й югослов'янське печиво. Для прикладу беремо також дещо з того. Але найбільше цікавить наших читачок, як тут народжене членство США перейняло кулінарне вміння своїх матерів.

Чайне печиво

Потрібно:

- 1 горнятко цілих яєць
- 1 горнятко цукру
- 1 горнятко сметани
- 4—6 горняток борошна (муки)
- 1½ горнятка масла
- 1 горнятко січеного мигдалю трохи цукру і цинамону

Вимішати яйця, цукор і сметану. Додати досить пересіяного борошна і замісити тісто, щоб його добре можна було розтачати. Розтачати його на прямокутник на чверть інча завгрубшки, розміру — три на один. Помістити маслом (половиною) дві третини тіста праворуч. Завернути непомащену частину (ліворуч) і накрити нею половину помащеної. Тепер рештою помащеної частини накрити дві спідні частини. Розтачати тісто і дати до холодильника. Повторити ще раз тачання, вживаючи на те другу половину масла. Знов дати до холодильника. Потім поділити тісто на чотири частини. Розтачати кожну з них на прямокутник 1/8 інча завгрубшки. Посипати тісто

січеним мигдалем, цукром і цинамоном. Тепер звивати ширшою частиною у звиванець, що повинен мати промір півтори інча. Порізати в тонкі скибки і класти відрізаною частиною на легко помащений лист (бляшку). Зверху знов посипати мигдалем, цинамоном і цукром. Пекти у вигрітій печі на 400 ст., аж зарум'яниться.

Вислід: Більша кількість хрупких тістечок.

Подала **Луїза Сакс**, голова

Ріжки

Потрібно:

- 8 унцій домашнього сира
- 1 горнятко масла або маргарини
- 2 горнятка борошна (муки)
- ¼ горнятка топленого масла
- ¾ горнятка легко брунатного цукру
- ¾ горнятка дрібно січених оріхів трохи цинамону

Вимішати сир із товщем. Посипати пересіяним борошном і вимісити, аж тісто сформується у круглу кулю. Поділити тісто на частини, щоб їх можна розтачати. Накрити тісто і вставити на 20 хвилин до холодильника.

Посипати злегка стільницю борошном і розтачати частини тіста на круглу форму 1/8 інча завгрубшки. Помістити топленим маслом, посипати цукром, січеними оріхами і цинамоном. Тепер покроїти це кружало на 8 трикутних частин. Завивати кожну з них із ширшого кінця до вужчого і класти на помащений лист (бляшку). Пекти у вигрітій печі на 400 ст. впродовж 10—12 хвилин. Посипати ще гаряче цукром-пудрою, а потім ще раз, коли прохолоне.

Вислід: около 4 тузини тістечок, залежно від величини трикутничків.

Подала **Анастасія Вайда**

Різдяні оріхові кулі

Потрібно:

- 1 горнятко масла
- ½ горнятка цукру-пудри
- 2 горнятка пересіяного борошна (муки)

- 1 горнятко мелених оріхів
- 2 ложечки ванілі
- 18 зацукрованих черешень, перекроєних удвоє

Вбити масло з цукром, аж буде пухке і додати до того всі складники за винятком черешень. Вимісити добре руками. Взяти верхню ложечку тіста і формувати кульку, запхати туди половиною зацукрованої черешні так, щоб тісто її прикрило. Класти на помащений лист (бляшку) і всунути до вигрітої печі до 350 ст., але температура печення повинна бути нижча. Пекти около 35 хвилин. Коли ще гаряче, обтачати в цукрі-пудрі.

Вислід: 3 тузини тістечок.

Подала **Анна Сіпсак**

Куховарські назви

К

Котлєта, товчєник — рід приготованого м'яса.

Краби — короткохвості, різної величини раки, переважно морські.

Крамніця, крам, крамний, крамарка (не „склеп“).

Краснопір, краснопірка — риба з роду коропових.

Краплики — **вўшка** до борщу.

Крашанка — пофарбоване великоднє яйце, а в деяких місцевостях України взагалі яйце.

Креветка (shrimp) — довгохвості, маленькі рачки в морях Європи і півн. Америки.

Крем — 1. солодка страва з яєць, вершків, цукру, а також кремова маса до тістечок; 2. назва солодких вин, лікерів, цукорків.

Крїхта — дрібка хліба чи чогось іншого. Крихітка, крихкий, кришиться.

Кришєник — відкраяна частина ковбаси або чогось іншого.

Крїжень — дика качка.

Крижівка — ціла головка капусти, заквашена в бочці з посиченою капустою. Листки вживаються в зимі для голубців.

Крижівка — верхня частина задньої ноги яловичини.

Крїль, крїля, крїлик; крїлятина — м'ясо крола. **Н. Ч.**

Нові вишивані сукні

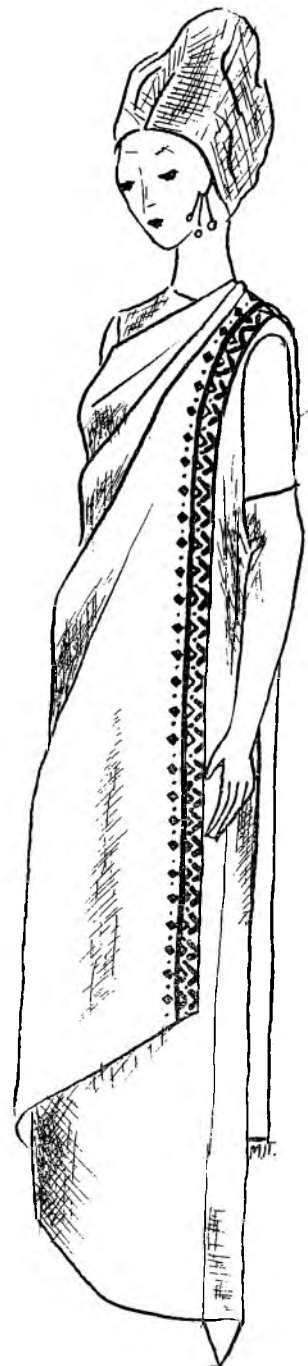
У Гартфорді

Заходами 93 Відділу США відбулись тут Вишивані Вечерниці. П-на Катруся Зень виступила в білій сукні, вишитій широким узором на рукавах і на придолі.

У Філядельфії, Па.

Заходами 20 Відділу США відбувся тут показ моди. Поміж нечисленними вишиваними моделями відзначилась сукня п-ни Роми Івасиків. Біла шовкова суконка прикрашена голубою низинною вишивкою на рукавах та зпереду.

У Клівленді, Огайо

Заходами Рідної Школи у Вестлейку відбувся ювілей, на якому абсолю-

За сучасний припис

Чи слідкуєте за нашим Конкурсом на сучасний припис? Подаємо зразки приписів українських страв, достосовані до сучасних вимог. Їх надіслали ті українські господині, що хочуть користуватись ними без великого вкладу праці і калорій.

Закликаємо й інших наших читачок — взяти участь у цьому Конкурсі! Поділіться Вашим досвідом з іншими читачками нашого журналу!

ЯЛОВИЧИНА З КАПУСТОЮ

Потрібно:

- 1 ф яловичини
- 3 ложки борошна (муки)
- солі й перцю до смаку
- 1 бляшанка помідорової юшки (10 унцій)
- ½ горнятка води
- 1 середня посічена цибуля
- 2 ложки товчу
- 1 середня головка капусти (2 ф)

Порізати м'ясо на кусники й обтрати в борошні, до того ще добре по-

бити твкачем, щоб борошно добре увійшло в м'ясо. Посолити й поперчити та засмажити на товщі з усіх сторін. Коли вже м'ясо рум'яне, тоді виняти його зі сковороди і зрум'янити на тому місці цибулю. Посікти капусту, як на салаті і виложити половину до ринки. На це покласти м'ясо, зверху прикрити капустою і посипати по цьому присмажену цибулю. Залити все помідоровою юшкою, перемішаною з водою. Накрити щільно і пекти півтори години в печі на 350 ст. Подавати аряче. Емілія

ПРИМХИ МОДИ

Ось щотільки всіма барвами „індіянського літа“ притягали наші очі вітрини П'ятої вулиці, а вже з усіх континентів надходять вістки про те, що „пані мода“ пропонує на зиму. Очевидно, не без значення тут було ЕКСПО-67, де покази мод різних країн дали свій вклад ума і проекти.

Думаю, що коли йде мова про зиму, то, очевидно, про зимові вечірні більш і менш „парадні“ okazji, та про зимовий одяг на вулицю, отже про хутра.

вентки виступили у вишиваних сукнях. Сукня п-ни Олі Мовчан із білого важкого шовку прикрашена вишивкою здовж удрапованого переду.

ВИШИВАНІ СУКНІ

Вишивані Вечерниці, що відбулись по різних наших осередках, запрезентували цікаві моделі вишиваних суконь. Наші пані вміло застосовують вишивку до сучасного крою й матеріялу. Найкращі ефекти бувають при ощадному приміненні вишивки, але нераз і багатство вишивки не зашкодить.

Замігне те, що більшість моделей випрацьована на білому, кремовому або чорному матеріялі. Це є ґрунт, з якого наша вишивка виростає й на ньому найлегше експериментувати. Дуже зрідка пробує хтось вишивати на кольоровому тлі, бо й нелегко до того підібрати взір.

Ми вже говорили, що біжутерія надає виразу будучій моді. Цей акцент блиску, що грає вогнями штучних клейнотів та „деківнів“, бачимо й при сукнях. Навіть коктейлеві сукні, нераз у простому, сорочкоподібному крої, є прибрані смугою лискучих „деківнів“, чи то при шиї і рукавах, чи то збоку вздовж запинання. Буває цілий станик, або трикутний перед, що високо з-під шиї йде до пояса, з лискучих камінчиків — до рясованої сукні з шифону. Коктейлеві сукні у формі чоловічої сорочки, з кишенями та широким поясом, набувають вечірнього характеру своїм перетиканим золотими чи срібними нитками матеріялом. Но і панчішки теж блищать — обов'язково! При бальних сукнях декольти невеликі, нераз тільки однібічні через одне плече. Сукні „багаті“, чи то з легкої матерії у складки, чи то поширені вниз боків. Хто зна, чи не мали тут впливу покази моди на ЕКСПО-67. На жаль, усюди це називають стилем „рашен“, як, наприклад, при описі крою хутра. А раз уже ми при хутрах, то треба сказати, що до голосу прийшли, люблені бабунями, а призабуті — сільськіни. Блеск їх оксамитного волосу додасть напевне жіночого чару свіжим, зарум'яненим морозом, личкам. Їх крій „козацький“, з пояском, до того й шапка козацька, ну, й чобітки, про які ми вже писали. Можуть бути без пояса,

широкі внизу. Дуже модні.. королівські горностаї на комір до чорного хутра. Взагалі чорно-біле усюди — на вулиці й у спорті.

А що про довжину? Коліна відкриті, але вже далеко не „міні“, принайменше зимою. Ну, й обов'язково „райтузи“, можуть бути чорно-білі, або взористі, а на забаву до коротких суконь, як уже сказано лискучі.

Талія буває не на своєму місці. При сукнях залюбки понад станом, при плащах та жакетах дещо понижене стану.

А плаці? Вузькі вгорі, внизу поширені, обшиті пухнастим хутром при шиї, при рукавах і на придолі. До ласки приходить теж старий знайомий — рудий лис. Юстина

Городничий поради́к

ХВОРА ЯБЛІНКА

У мене в городі є дві низькопенні 10-літні яблінки. Все дуже гарно родили і давали смачні яблука. Минулого року в половині літа з однієї яблінки почало опадати листя, в яблуках поробились якісь канали, хоч червів не було. Яблука вдались малі і зовсім втратили смак. Друга яблінка була здорова. Цього року перша яблінка зовсім не родила, а друга дістала ту саму хворобу. Зять пильнує дерев, часто оприскує їх, щоб не було червів і може це їм пошкодило?

Читачка з околиці Нью Йорку

Як виходить із Вашого опису, яблінки обпала хвороба „парша“ (англ. apple scab), дуже поширена в стейті Нью Йорку. Щоб її успішно побороти, зверніться до стації охорони рослин: New York State Agricultural Experiment Station, Box 462, Geneva, N. Y. 14456, долучуючи поражене листя й плоди. Вони радо безплатно дадуть Вам вичерпну раду.

Оприскування яблук у тому стейті є необхідне. Однак самим оприскуванням уже хворої яблінки не врятуєте. В кожному разі, починаючи лікування, мусите дати Вашим яблінкам кращі умовини росту. Ранньою весною або й тепер, коли погода дозволить, треба в промірі 2 і пів стіп від стовбура зібрати на 10 інчів завглибшки всю землю. Збирати дуже уважно, щоб не пошкодити коріння, а карлова яблінка має його під верхом! На (Докінчення на обгортці)

A FRIENDLY MESSAGE

Dear Mrs. Prociuk:

Many thanks for your charming message and photo which will be a delightful memory of the Congress.

My heart goes out to you and to your scattered people. I hope peace will come. It seems ironical to be able to hit the moon and not be able to live in freedom and peace here below.

Your courage has my wholehearted admiration.

I am sure that in the long run the desire for freedom in mankind will conquer tyranny.

Best wishes for 1968.

Yours sincerely

M. Corbett-Ashby

the IAW which dates back to 1920. The World Federation of Ukrainian Women's Organizations will continue to maintain this relationship. Ukrainian women's organizations will carry the work of the IAW into countries of their settlement. Granted equal political rights by the Ukrainian National Republic in 1918, women were able to exercise them only for a short period of time. Nevertheless, although deprived of a political sphere of activities, they have gained unparalleled equality with men and carry out their civic responsibilities in their communities to the fullest extent. They know that rights won by or granted to women and responsibilities professed but not exercised remain but empty words. Implementation of equal rights and equal responsibilities is what is expected of the world, of the respective governments and of women themselves.

Dame Margery Corbett Ashby, the co-founder and Hon. President of the International Alliance of Women stated in her closing speech: "... when I see equal rights won and implemented everywhere and responsibilities carried out, then, and only then, I shall rest in peace." Her dream should become a realistic goal for every thinking woman.

Helen Sydney Prociuk.

From the Women's Session in New York City:

From left to right: Mrs. Mary Dushnyck, UNWLA Public Relations Chairman, Mrs. Olena Salisniak, WFUWO President, writer Ulas Samchuk, Miss Mary E. Beck, Detroit City Council.

World Women's Conference

The World Women's Conference, called in connection with the World Congress of Free Ukrainians, on November 15, 1967, had for its theme "Ukrainian Women in the World." Discussions centered around the problems of women living abroad and in Ukraine.

There were 7 Standing Committees at work during the Conference. The Resolutions which were adopted pointed out the need for closer cooperation between women and the national and international women's organizations, and active participation in the world women's movement to promote the social, economic and political welfare of women. The Committee on International Affairs passed a resolution encouraging women to take part in a campaign to put pressure on their governments and the member states of the UN to sign and ratify the Universal Charter of Human Rights in order that the citizens of these states and women in particular may enjoy full international protection of their rights.

The Conference pointed out the important role played by Ukrainian women as guardians of

the moral values of their families and educators of their children. While mothers living abroad have full freedom to exercise these roles, Ukrainian women in Ukraine are often deprived of their material rights and severely punished for their efforts to give their children a national and religious upbringing.

All active member and non-member organizations responded to the call of the World Federation of UWO to review the present situation of the Ukrainian women's movement. The younger generation of women born and brought up in the Western world is joining the ranks of organized women whose overall membership now stands at 20,000. The women's organizations publish four magazines and ten other publications which appear regularly, and WFUWO conducts a literary competition on a yearly basis. Women are also active in establishing folk art museums; they sponsor scholarships for talented young women and support schools.

Ukrainian women maintain close contacts with women abroad as well as with those liv-

**SOUTH AMERICAN
REGIONAL CONFERENCE
IN BRAZIL**

The third Regional Conference of WFUWO was held in Curitiba, Brazil, on June 24 to 29, 1967. Mrs. Irene Pawlykowska of Canada, a member of the World Federation of Ukrainian Women's Organization, represented the Headquarters. Mrs. Olga Horachuk, WFUWO Vice President for South America, called the Conference, and the Ukrainian Women's Organization of Brazil made all the arrangements and hosted the delegates who arrived from Argentina. The theme of the Conference was "Modern methods of work."

The South America Region is the third largest territory (the U. S. is first and Canada second) where our women's organizations have been active for generations.

Every region has its peculiar needs and problems. Mrs. Irene Pawlykowska, who visited many towns, villages, and rural settlements, reports that while Ukrainians in the towns are able to maintain a fairly satisfactory living standard, the farmers often find themselves on the brink of poverty. The need for a new approach to social welfare and education for the needy was discussed in great detail at the Conference apart from other vital organizational problems.

The women in South America felt that they needed closer contacts with the World Federation. They sent many delegates: Mrs. E. B. Mazepa of Brazil, Dr. L. Makaruhka, Ivanytska, Mrs. Olga Bandura and Mrs. Kotulska of Argentina, and Mrs. Luba Pochynok of Venezuela to the World Congress of Free Ukrainians (November, 1967) to attend

ing in Ukraine. In addition, they are actively engaged in work with national and international women's organizations thus contributing to the entire women's movement.

H. P.

the World Women's Session in order to get acquainted with the work of the Federation here in the U. S. and to meet with delegates from other countries.

All Regional Conferences which have been held to date (Pan-American, European and South American) have been very successful. The World Federation hopes to continue this face-to-face exchange of ideas.

Mrs. Irene Rybka, D.D.S., President of Ukrainian Women's Organization in Curitiba, Brazil

WOMEN ON THE GO

The General Federation of Women's Clubs held its Annual Convention in San Francisco, on June 4-8, 1967. Mrs. Stefania Pushkar, Program Chairman of WFUWO, attended the Convention at which a variety of community problems were discussed.

On June 26-27, 1967, GFWC called a conference in Sydney, Australia, Mrs. Maria Hrudka, Vice-President of the Ukrainian Women's Association of Australia and Mrs. Tetiana Babyi, PR Officer of UWA (N.S.W.) attended. The Conference which focused on World Peace, brought together American and Australian women and added greatly to furthering American-Australian friendship.

Expo 67: WFUWO took part in the Ukrainian Women's Week

held on July 22-27, 1967, at Expo 67 in Montreal, Canada. The Week was sponsored by all Ukrainian women's organizations in Canada and included fashion shows, exhibits, musical recitals and poetry readings.

International Women's Alliance: The XXI Triennial Conference of the IWA was held in London on August 1-10, 1967. Mrs. Helen S. Prociuk, International Officer of WFUWO attended (see report).

The World Union of Catholic Women's Organizations held its Conference in Rome on October 5-10, 1967. The Ukrainian Catholic Women's League of Canada was represented by its President Mrs. Irene Pawlykowska and Board member Miss Irene Malychka.

A report about these activities of Ukrainian women leaders was given at a meeting, called by WFUWO's Financial Committee in Toronto on Oct. 21, 1967. Mrs. S. Pushkar spoke on her participation on the International Women's Council Conference in Teheran, 1966; Mrs. I. Pawlykowska spoke on her recent participation in the Conference of WUCWO in Rome, and Mrs. H. Prociuk reported in detail on the IWA Congress, held in London. There were 400 people present.

Mrs. Olga Horachuk, Vice-President of WFWO in Latin America.

From the Women's Session at the World Congress of Free Ukrainians in New York City:
Lecturers at the Public Relations Meeting. From left to right: Mrs. Maria Solonyuka, President of Ukrainian Women's Union of Canada, Mrs. Ulana Celevych, President of Ukrainian Women's Union of U. S., Mrs. Helen S. Prociuk, WFUWO Public Relations Chairman, Mrs. Mary Dushnyck, UNWLA Public Relations Chairman, Mrs. Irene Padoch, UNWLA Vice-President.

YOUNG TALENT OF 1967

Oksana Borushenko, a young historian from Brazil, has been selected by "Our Life" magazine as the "Young Talent of 1967."

Oksana was born in Warsaw in 1939, and as a small child emigrated with her parents to Brazil. Here she completed her university studies in Curitiba, Parana, in 1963, and in 1964 she passed the required examinations which qualified her to teach in secondary schools. While still a student she worked in the Department of Historical Research, and shortly after embarking on her teaching career was appointed by the Parana Department of Culture as director of cultural exhibits and festivals.

In 1967 Oksana Borushenko was named assistant professor at the Federal University of Parana. She is currently involved in research on immigration to Brazil and is preparing for her doctoral dissertation a study of Ukrainian immigration to this country. The study will be published by the university in book form shortly.

Her expert knowledge of the problem of immigration has served the Ukrainian women in Brazil in good stead. Oksana Borushenko delivered a lecture on the Ukrainians in Brazil at the Conference of Ukrainian Women's Organizations which was held in Curitiba in June, 1967.

ASCENSION MANOR IN PHILADELPHIA

A widespread need for good, safe and attractive housing for senior citizens prompted the Ukrainian Catholic Archdiocese to institute a non-profit corporation known as Ascension Manor. A new eight story apartment building with 140 apartments (77 efficiencies and 63 one-bedroom) is now under construction. Rents, including all utilities, vary from \$84.00 to \$104.00. For those who cannot afford the entire rent but otherwise qualify a special assistance fund is being established.

Resident Requirements

1. (a) Single persons; minimum age 62 years. (b) Married couples; minimum age for one member 62 years. The other may be younger. (c) Two persons related closely by blood, both must be 62 years of age.

2. You must be in good health and able to maintain an apartment.

3. Apartments are leased on a monthly basis for one year with one month's rent paid in advance.

For information regarding apartment rental, please write to Ascension Manor, 813 N. Franklin St., Phila., Pa. 19123.

Wisdom is sometimes nearer when we stoop than when we soar.

UNWLA FOLK ART MUSEUM

Mrs. Alexandra Riznyk, president of UNWLA Branch 53, has joined the Museum Committee which is in charge of the UNWLA Folk Art Museum in the Ukrainian Institute of America, New York. Mrs. Riznyk will prepare an English-language catalog of the Museum holdings. The Committee is headed by Mrs. Maria Rzepecky, chairman of the Folk Art Committee of the UNWLA National Board.

NEW SOCIAL WELFARE BUREAU OPENS

A Social Welfare Bureau opened in Chicago, Ill. on October 26, 1967. The agency, co-sponsored by the Regional Council of the UNWLA, the local Ukrainian Golden Cross Branch, and the "Selfreliance" Association, is located in the new UNWLA Home at 936 Western Ave. It is open every Saturday from 11 a.m. to 2 p.m. Mrs. Katherine Hulchij heads the Bureau.

A leader duplicates himself in others. He is a "man" builder. He helps those under him to grow big because he realizes that the more big people an organization has, the stronger it will be.

Honoring of Our Vice-President

UNWLA Chapter 80 in Warren, Mich. honored our Vice-President Mrs. Anastasia Volker on her 25th anniversary of work in the Ukrainian community. A tea reception was held on Nov. 26, 1967 and members served home made cookies and pastries. The recipes were included in a booklet which was distributed at the reception. The following two recipes are selected from this booklet.

Rozky or Meltaways

8 oz. creamed cottage cheese
1 cup butter or margarine
2 cups flour
½ cup melted butter
¾ cup light brown sugar
¾ cup finely chopped nuts
dash of cinnamon

Blend cheese with shortening. Stir in sifted flour and blend until dough forms a smooth ball.

Divide dough into portions for rolling; cover dough and rest 20 minutes in refrigerator.

On lightly floured board, roll dough in circle one-eighth inch thick. Brush with some melted butter, sprinkle with sugar, nuts and cinnamon.

Cut into circles. Roll each wedge from wide end, place point side down on greased baking sheet.

Bake in preheated 400° F. oven for about 10-12 minutes. Dust with confectioners sugar while warm and then again when cold.

Yield: about 4 doz., depending on size of wedge.

Anastasia Wajda

Ukrainian Tea Cakes

1 cup eggs, whole
1 cup sugar
1 cup sour cream
4 to 6 cups flour
1½ cups butter
1 cup chopped almonds or ½ c. chopped almonds and ½ c. chopped pecans
sugar
cinnamon

Mix eggs, sugar and cream. Add enough sifted flour to make a dough that can be handled. Roll out dough ¼" thick rectangles (the size should be three to one).

Spread half of the butter over two-thirds of the dough (right-hand side). Fold the unbuttered one-third dough (left-hand side) over a half of the buttered side; and the remaining buttered side over to the left. Roll out the dough and chill. Repeat and use remaining butter. Chill.

Divide dough into four parts. Roll each part into about 1/8" thick rectangle. Sprinkle with some of the chopped nuts, cinnamon and sugar.

Beginning at the wider side roll as for a jelly roll. It should be about 1½" in diameter. Cut in thin slices and place cut-side down on lightly greased baking sheet. Sprinkle with a few more nuts, cinnamon and sugar.

Bake in preheated 400° F. oven until delicately browned.

Yield: large quantity of crisp tea cakes.

Louisa Saks

PUPPET THEATRE

A Ukrainian Puppet Theatre, created by UNWLA Branch 90 in Philadelphia, Pa., has been developing steadily. During the Christmas season the members presented a "Christmas Tale" complete with hand-made dolls and decorations and an impressive repertoire of Ukrainian Christmas carols and songs. So far, the Branch has presented four performances of the Doll Theatre in Philadelphia.

DAY CENTER FOR CHILDREN IN WHIPPANY, N. J.

A Day Center for children has been established by UNWLA Branch 61 in Whippany, N. J. Two members have volunteered to serve as teachers: Mrs. Irene Bilenky, Secretary of the Branch and mother of three, and Mrs. Helen Gural, a teacher at the Ukrainian parochial school in Newark, N. J. and also the mother of three children. The Day Center is scheduled to be opened soon.

WHAT TO READ

by Marty

Luckyj, George Stephen Nestor. **Literary Politics in the Soviet Ukraine, 1917-1934.** New York, Columbia University Press, 1956. Pp. 323.

An outgrowth of a doctoral dissertation at Columbia University, this scholarly work is a study of the Ukrainian literary renaissance of the 1920's. The author's primary concern is with the conflict between the Communist party and Ukrainian literature; his emphasis, therefore is on the political rather than on the purely esthetic significance of the literary works discussed. The unfolding and stifling of Ukrainian literature through Party controls — the chief theme of this study — is of interest not only to students of literature, but to all interested in modern history, political science or sociology.

OBITUARY

Maria Yurkevych, a member of our Editorial Staff, who died in Philadelphia on November 20, 1967. The late Maria Yurkevych, a teacher by profession, for many years edited the children's page of "Our Life." She was also the author of a number of children's books.

Members of the UNWLA Executive Board as well as a number of her students took part in the funeral services.

UNWLA Executive Board

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

Вісті з Централі

Входимо в 1968 рік. Він особливий для нас тим, що в днях 5.—7. липня відбудеться **XV. Конвенція СУА в Шикаго**. Пам'ятаючи це, всі Окружні Ради і Відділи СУА повинні готуватись до участі в цьому здвизі. Це ж буде черговий перегляд наших досягів і намічення нових напрямних. Окрім того вперше відбудеться в Шикаго, де так живо розгортається праця нашої організації.

Приєднування нових членок є все актуальним кличем нашої організації. Над цим завданням радила Програмова Конференція у Дітройті у травні ц. р. Гутірка, яку виголосила п-ні Лідія Колодчин, наша орг. референтка, припала присутнім дуже до вподоби. Тому розсилаємо її й іншим Окр. Радам, щоб її використали на найближчих сходах і передали її орг. референткам Відділів.

Відділи надсилають нам повідомлення про те, що розіслали доволі багато **одягових пачок** українцям за морем та до Інституту св. Ольги у Бразилії. Щира дяка за те! Треба, щоб усі включились у ту акцію та вислали уживаний одяг у добром стані. Адреси потребуючих можемо на бажання подати. Це велика поміч для потребуючих українців!

Окр. Рада СУА у Ньюарку повідомила нас про заснування **нового Відділу СУА у Картереті, Н. Дж.** Дня 26. листопада відбулись основні збори. Головою нового Відділу вибрано п-ні Євгенію Федак. Це вже п'ятий Відділ СУА, заснований цією Окружною Радою. Нововибраній голові і членкам Відділу бажаємо успіху в дальшій праці!

У січні розсилаємо всім Відділам **Річні Листки** для заповдання адрес та основних даних про Відділ. Прохаємо його негайно виповнити й надіслати. Найвність адрес улегшує контакт із Відділом та його Управою.

Екзекутива СУА

**ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ
О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?**

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1968:

Вітаємо!

Входимо в новий 1968 рік із новим дорібком. Упродовж 1967 р. округа Філядельфії придбала ряд нових членок у своїх Відділах. Ще не всі Відділи прислали свої списки. Та подаємо прізвища тих, що їх Відділи нам надіслали і щиро вітаємо їх у нашій організованій сім'ї!

11 ВІДДІЛ СУА, ТРЕНТОН, Н. ДЖ.: Ніна Гайдучок Марта Коздоба Марія Сакалош Лена Хромовська	48 ВІДДІЛ СУА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.: Лідія Беднарська Анна Бута Франка Кравченко Текля Федорійчук
13 ВІДДІЛ СУА, ЧЕСТЕР, ПА.: Тетяна Забродська	54 ВІДДІЛ СУА, ВІЛМІНГТОН, ДЕЛ.: Віра Білинська Алла Рудацька
20 ВІДДІЛ СУА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.: Марія Галій Марія Дашо	78 ВІДДІЛ СУА, ВАШІНГТОН, Д. К.: Анна Винник Ірина Лис Віра Пилипець Марія Семців М. Ставнича
41 ВІДДІЛ СУА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.: Марія Одежинська Ірина Пічкан Надія Яринівська	90 ВІДДІЛ СУА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.: Євгенія Дикий Наталя Мацьків Галина Пиріг Христя Сенік Зеня Черник
44 ВІДДІЛ СУА, ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.: Марія Величко Олександра Іхтіярів Марія Келлер	

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Гусар, матері нашої голови п-ні Іванни Яремко, складаємо 60 дол. на вітраж кн. Ольги в церкві св. Андрея в Пармі й 10 дол. на Укр. Катол. Університет у Римі.

33 Відділ СУА
ім. Лесі Українки в Клівленді

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Павлівни Юркевич складає 5 дол. на пресовий фонд дитячої сторінки Н. Ж.

44 Відділ СУА у Філядельфії

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Гвозди, матері нашої членки п-ні Анастасії Майкович, складаємо 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

68 Відділ СУА у Сиракузах

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу незабутньої Марії Павлівни Юркевич складаю 20 дол. на УВАН

Ганна Черінь, Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу нашого дорогого Друга — Марії Павлівни Юркевич, в пам'ять її відданої роботи в ділянці виховання українських малят та її довголітнього редагування дитячої сторінки Нашого Життя — пересилаємо 10 дол. на пресовий фонд сторінки „Нашим Малютам“

Галина та Василь Потішко

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Марії Павлівни Юркевич складаю 5 дол. на УВАН

Марія Слободян, Торонто

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Софії з Фолисів Онишкевич складаю 5 дол. на Фонд Бабусі

Олена з Фолисів Добуш-Лотоцька

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-р Софії Смішко складаю 5 дол. на Музейний Фонд СУА

Лідія Бурачинська

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. д-ра Андрія Раставецького у Балти-

П-ні Марія Квітковська, містогорова СФУЖО в ЗДА, відкрила виступ молодих талантів на бенкеті Жін. Сесії Mrs. Maria Kwitkowska, WFUWO Vice-President in U. S. A. opened the program of young talents at the Women's Session Banquet in New York City

У зв'язку зі Світовим Конгресом Вільних Українців постав проект скликати окрему Жіночу Сесію. Цю думку висунула і провела в життя Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО). Вона звернулася із закликом до всього організованого жіноцтва, бажаючи притягнути до участі в СКВУ й ті жіночі організації, що не входять у склад СФУЖО.

І справді зголосилось разом 18 жіночих організацій із різних наших поселень. Вибрано день 15. листопада 1967, як пригожий на Жіночу Сесію.

морі в 40-ий день його смерті складаю 20 дол. на Українських Інвалідів Анна Поліщук, Балтимор

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марії Музики складаю 5 дол. на переплату для бабусі Анна Герасимчук, Торонто

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу дорогого сина бл. п. Романа складаю 5 дол. на фонд „Мати й Дитина“ Станіслава Гребеняк Олбані, Н. Й.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на однорічну згадку дорогих приятелів нашого Відділу бл. п. Павла Галишина і Миколи Будзола складаємо 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя —

Ольга Адамек і Феся Сідло членки 5 Відділу СУА ім. княгині Ольги в Дітройті

Жіноча Сесія СКВУ

Господиною Сесії був Комітет, створений з Окр. Ради СУА в Нью Йорку й 1 Відділу Укр. Зол. Хреста.

Ранішню Сесію відкрила п-ні Олена Залізник, голова СФУЖО, і передала провід п-ні Олені Лотоцькій, містоголові. Містогорова відчитала список Секцій та намічені теми доповідей. Це були Секції — організаційна (голова д-р Наталя Пазунок), положення жінки в Україні (голова мгр. Любов Дражевська), культ.-освітня (голова д-р Софія Карпінська), виховна (голова мгр. Ірина Пеленська), сусп. опіки голова п-ні Євгенія Янківська), зв'язків (голова мгр. Олена Процюк), преси і журналістики (голова п-ні Володимира Ценко).

Секції та зацікавлені темами слухачі розійшлися до окремих кімнат. Там пройшли наради у встановленому порядку — відкриття, вибір президії, відчитання доповідей та дискусія. У висліді в кожній Секції ухвалено постанови, що мали дати підставу до резолюцій. Наради проходили ділово, а в дискусії висунуто цікаві думки й висновки.

Пополуднева Сесія була пленарна. Їй надано врочистий настрій, що його вимагав цей спільний вияв організованого жіноцтва. Почався внесенням прапорів, за яким слідувала Управа й доповідниці. Сесію відкрито молитвою. Провід Сесії перейняла п-ні Стефанія Савчук, містогорова СФУЖО. У почесній президії засіли заслужені громадські діячки — Ізидора Борисова, Ганна Дмитерко-Ратич, Софія Мельник, Маруся Бек, Слава Стецько, Марія Бачинська-Донцова й Ольга Коренець. У діловій президії — окрім голови п-ні Олени Залізник і містоголови п-ні Стефанії Савчук — ще були секретарки пп. Володимира Ценко й д-р Рома Навроцька та представниці всіх організацій, що брали участь у Жіночій Сесії.

Доповіді Пленарної Сесії дали погляд на 50-літній шлях української жінки, її сучасний підневільний стан в Україні й її прямивання в країнах поселення. Це насвітлили — д-р Ганна Янішевська („П'ятдесят літ українського жіночого руху“), мгр. Валентина Воропай („Сучасне положення жінки в Україні“) й інж. Стефанія Пушкар („Змагання української жінки у вільному світі“). Всі три доповіді походили з різних країн і різних середовищ.

На кінці слова Резолюційної Комісії п-ні Ірина Павликовська відчитала проєкт резолюцій, що впливав із постанов ранішніх нарад та був доповнений постулятами Пленарної Сесії. Заля зустріла їх оплесками. Національним гимном закінчено цю врочисту частину Сесії.

Завершенням Жіночої Сесії був бенкет. При гострому столі засіло 48 осіб — Управа СФУЖО й представниці складових і заприязнених організацій. Учасниці бенкету згруппувались при столах у числі около 300 осіб.

Святочну вечерю відкрила голова Підготовчого Комітету п-ні Оксана Рак, голова Окр. Ради СУА. Провід вечора перейшов у руки п-ні О. Лотоцької. Запросивши о. Жолкевича до відмовлення молитви, присутні наперед з'їли вечерю, а потім приступили до мистецької програми.

Вперше Управа СФУЖО тут виступила з проєктом показу молодих талантів. Це була підібрана група мисткинь слова, кисти, музики й танку з Нью Йорку, що демонструвала своє вміння. Мило було спостерігати їх молоді личка перейняті тим виступом, і сприймати точки, що з них деякі були на справді високому рівні. З ними разом переживали цей виступ їх

П-ні Анна Буртняк, містогорова Ліги Укр. Катол. Жінок у Канаді, зложила привітання на бенкеті Жіночої Сесії Mrs. Anna Burtniak, Vice-President of Ukrainian Catholic Women's League of Canada, expressing her greetings

учительки чи вчителі, що теж були присутні. Можна сказати, що проєкт удався, коли не рахувати того, що може за довго протягнувся.

Слово про значення опіки над молодими талантами мала мгр. Марія Квітковська, містогорова СФУЖО. Мистецькою програмою проводила п-ні Наталія Хоманчук, культ.-освітня референтка Окружної Ради СВА. Вона представила Маргариту Леськів (гра на арфі), Христину Сливозьку (рецитація), Квітку Цісик (танок „Попелюшки“ і „Жнива“) при супроводі Марії Цісик, Наталю Худий (сольспів), Таню Зозулю (танок), Галю Сарач (гра на віолончелі), Христину Петрівську (гра на фортепіані) й балетну групу Ніни Сулими в складі Патриція Котик, Маруся Вадуцька, Людмила Яворська, Ярослав Соленко. На станках присутні оглянули нагороджені на виставках картини Віри Маслович.

Слідували привіти представниць організацій. Найперше промовляли заморські гості. Це були — мгр. Валентина Воропай, містогорова СФУЖО в Європі, п-ні Лідія Гаєвська-Денес, містогорова СФУЖО з Австралії. Слідували — п-ні Анастасія Остап'юк, голова ОУЖ Англії, п-ні Слава Стецько, представниця СУФранції, п-ні Оріся Яримович, голова ОУЖ Німеччини, д-р Лідія Ізаницька, голова СУАргентини, п-ні Євгенія Мазепа, представниця ОУЖ Бразилії. Щойно по них говорили представниці Канади — пп. Стефанія Савчук, Марія Дима і Марія Солонинка, містоголови, п-ні Анна Буртняк, представниця ЛУКЖ, інж. Леоніда Вертипорох, представниця ОЖ ЛВУ. А господині Сесії, членки СВА й Укр. Зол. Хреста промовляли на кінци. Це були — пп. Стефанія Пушкар і Марія Квітковська. Привіт від ОЖ ООЧСУ зложила п-ні Стефанія Бернадин, секретарка.

У бенкеті взяли участь також почесні гості Сесії. Це були — п-ні Маруся Бек, радна м. Дітройту й фундаторка Літ. Конкурсу СФУЖО, п-ні д-р Стефанія Погоцька, б. голова ЛУКЖ, член дирекції СБС, п-ні Ганна Дмитерко-Ратиц, ст. десятник УСС та почесна членка СВА, п-ні Ізидора Борисова, сестра Лесі України і почесна членка СВА. Ми раділи, що вони були з нами та звеличали Жіночу Сесію своєю участю й увагою.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1968

До пресових референток СВА

На порозі нового року нашого видавництва хочемо привітати Вас, наших постійних співробітниць. Вам завдячуємо те, що в частині „При громадській роботі“ йдуть постійно дописи про працю Відділів. Нераз у дуже поетичній формі, з увагою й замишуванням звітуєте про більші й менші події Вашого терену.

Річні Збори Головної Управи з признанням висловились про Вашу працю. Разом із тим було зауваження, що звіти йдуть нерівномірно: в деяких Відділах кілька разів у році, а в других немає їх зовсім. Тому ухвалено впорядкувати це й признати Відділам право на два обов'язкові дописи в році. Це мали б бути: звіт про Річні Збори і збірне звітлення з діяльності (хроніка). Розміром — одна сторінка нашого журналу.

Тому радимо Вам подбати про більш стислу форму звітування. Знаємо Вас, як талановитих звітодавців, що зуміють достосуватись до нових вимог.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Конференція Виховних Референток

Дня 1. жовтня 1967 п-ні Лідія Дяченко, голова Окружної Ради СВА, відкрила Конференцію в Домі СВА. В президії засіли пп. Стефанія Пушкар, голова, Лідія Бурачинська, містогорова й Анна Богачевська, вих. референтка Гол. Управи. П-ні Л. Дяченко привітала голов і вих. референток Відділів, що прибули. Це були пп. Н. Лопатинська, О. Філінська, І. Петрівська, В. Чубатий (10 Відділ), п-ні В. Цегельська (20 Відд.), пп. А. Банах, М. Одежинська (41 Відд.), пп. А. Сивуляк, К. Пак (42 Відд.), пп. А. Богачевська, Х. Дольницька (43 Відділ), пп. Г. Царинник, Л. Дончук (44 Відд.), пп. М. Баб'як, І. Пенкальська (48 Відд.), пп. О. Гарванко, М. Корженівська, М. Гавришук (54 Відд.), п-ні С. Колодій (88 Відд.), п-ні Н. Даниленко (90 Відд.), пп. Ольга і Надя Цегельські, Б. Михайлів (91 Відділ).

Доповідь п-ні О. Грабовенської відчитала п-ні Дяченко, яка провадила Конференцію. Зміст доповіді вже був зреферований у попередньому числі. Доповідь п-ні А. Богачевської „Завдання виховної референтки“ відчитала п-ні Іванна Пенкальська, вих. референтка Окр. Ради. Там нанизано найближчі виховні почини, як Вих. Семинар для матерів, доповідь на виховні теми у Відділі, проведення Дитячої Зустрічі, організацію Дитячої Світлички, висилку дитини на літню оселю. Слідувала доповідь п-ні Л. Дяченко на тему: „Можливості виховної праці в Окрузі“. Вона вказала на те, що кожен Відділ повинен спеціалізуватись у виховній роботі, себто вибрати собі ділянку, яка йому

найкраще відповідає. Це може бути праця для матерів (Вих. Семинарі, Порадні і т. д.) чи для дітей дошкільного, шкільного віку чи підлітків. Доповідниця подала кілька прикладів, що можна робити в кожній ділянці. Чергову доповідь виголосила п-ні Марія Одежинська на тему: „СВА й українська незорганізована молодь“. Вона підкреслила потребу впроваджувати дітвору й молодь в організоване життя. Це допоможе молоді потім перейти в організації дорослих, а в цьому випадку СВА. А СВА зможе використати молодечий запал для дальшого розвитку організації.

Низку доповідниць закрила п-ні Іванна Пенкальська, подаючи виховні осяги округи. Це є 5 Дитячих Світличок, численні дитячі зустрічі й забави, Ляльковий Театр 90 Відділу, висилка 3-ох дітей на літню оселю, Градуаційна Зустріч Окр. Ради. Це все є доказом живого зацікавлення виховною працею в нашій округі.

Розпочалась дискусія. Чимало дискутанток спинилось над поділом дітей на різні вікові групи. П-ні М. Одежинська пояснила, що їх слід ділити на 4 групи, а саме від 3—6, від 6—9, від 9—13, від 14—17. Це запевнить добре самопочуття в дітей та кращий вислід праці над ними.

Другою темою були англійські діти українського походження та навчального матеріалу для них. Бракує історії й географії України англ. мовою і про це треба би подбати (пп. М. Одежинська, О. Цегельська).

Широко обговорено також можливості товариських зустрічей для підлітків. П-ні Л. Дяченко говорила про курси модерних танків для молоді, п-ні Вероніка Цегельська про впро-

ваджування молоді в українське товариство.

Потребу поширення Світличок пригадала п-ні А. Богачевська, вих. референтка Гол. Управи. Справу Світлички 88 Відділу зreferувала п-ні С. Колодій.

Дискусію закінчено рядом ухвал, що звучать, як слідує:

Виховна Конференція округи Філадельфії:

— висловлюється за тим, щоб Відділи у своїй праці над матір'ю й дітьми спеціалізувались щодо віку дітей;

— стверджує, що запорукою вдер-жання дитини в українському середовищі є її участь у ньому від найменшого віку;

— пригадує, як успішний виховний засіб — дитячі зустрічі. Їх треба також ділити за віком і дуже уважно підготувати;

— звертає увагу на те, що всі нові будови в громаді, чи то парохіяльні чи громадські, повинні узгляднити приміщення для Дитячих Світличок;

— вказує на англломовне молоде покоління, що вимагає іншого підходу, посібників і літератури, популярної історії й географії України;

— радить для гуртування підлітків впроваджувати курси народних і модерних танків. Відділи повинні це взяти до уваги, як виховний засіб та підготову товариського співжиття молоді.

Участь у мистецькій виставці

Федерація Жіночих Клубів, через референтку зв'язків Окр. Ради СУА п-ні Марію Одежинську, запросила нас до участі у виставці творчости жінок-мисткинь. Виставка відбулася в Ля Саль Каледжі в часі від 4. листопада до 1. грудня 1967. Нам удалось показати там прегарні вишивки, гущульську кераміку (п-ні М. Татарської), багатий вибір писанок (роботи п-ні Ірини Мадай. Усе це було розміщене з великим смаком та поясненнями, з якої частини України це походить. У центрі виставки була ікона Богоматері, прикрашена рушником. Були й картини наших молодих мисткинь, як Лесі Терлецької, Оксани Ванчицької й інших.

Жюрі виставки признало нам першу нагороду від Плестик Клубу, що був ініціатором тієї виставки. Шкода, що через брак часу не можна було

більш всебічно показати виробів нашого нар. мистецтва, як узорів Придніпрящини, Буковини й Волині. У майбутньому це треба буде взяти до уваги. Така одна маленька виставка зробила більше, ніж серія статей у пресі. Сотні людей мали змогу не лиш уявляти, але й реально бачити здібності нашого народу і багатство нашої культури.

М. Ганіна

пресова референтка

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Окружний З'їзд

Дата: 22. жовтня 1967 р.

З'їзд відкрила молитвою п-ні М. Когутяк, голова Окр. Ради та привітала новостворений 46 Відділ СУА ім. Олени Теліги.

Президія: п-ні Софія Онуфрик, голова, п-ні Оксана Федорович, секр.

Звіти Відділів:

6 Відділ із Рочестеру, звітує п-ні Онуфрик. Має 36 членок, 4 ширші сходи.

46 Відділ із Рочестеру, звітує п-ні Джус. Має 45 членок, заснований 29. січня 1967.

47 Відділ із Рочестеру, звітує п-ні Капітан. Відділ має Дитячу Світличку.

57 Відділ з Ютики, звітує п-ні Запаранюк. Відновлено Дитячу Світличку.

68 Відділ із Сиракюз, звітує п-ні Гудзяк.

Звіти Відділів — 9 із Бінгемтону, 19 з Амстердаму і 49 із Бофало відчитано, бо представниці не прибули.

Звіт із діяльності Окр. Ради зложила п-ні Марія Когутяк, голова.

а) Організаційна: Окр. Рада об'єднує 8 Відділів із 349 членками. Дві третіх членства передплачує Наше Життя. У звітному часі відбулася Конференція Референток. Голова відвідувала Відділи.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Влаштовано Свято Жінки-Героїні, Показ Історичних Стривів, Вечір Жіночого Пера. Закуплено твори жінописьменниць для бібліотеки і ляльки для пересувної виставки.

Гурток „Наша Батьківщина“ передав збірку народнього мистецтва до Музею Нар. Творчости СУА в Ню Йорку. Продовжує акцію збирання виробів нар. мистецтва для Музею.

в) Виховна: В Окрузі є 3 Дитячі Світлички з 35 дітьми. Зладжено дві доповіді на виховні теми.

г) Сусп. опіка: Референтка координує працю Відділів.

г) Зв'язки: Вислано листа в справі поштової марки Т. Шевченка.

д) Пресова: Про діяльність Окр. Ради були дописи в Н. Ж. і „Свободі“.

е) Фінансова: Прихід 715 дол., розхід 714 дол.

Дискусія широко насвітлила всі ділянки праці Окр. Ради. Вислід дискусії вміщений в ухвалях. Подаємо деякі з них.

УХВАЛИ ОКР. З'їЗДУ:

1. Посилити акцію приєднування нових членок до Відділів. Розглянути можливість створення молодечого Відділу в Бофало й Сиракюзах. У програмі праці узгляднити їх зацікавлення.

2. Зактивізувати референток Окр. Ради і Відділів. Нав'язати контакт між ними.

3. Вечір Жіночого Пера, що був проведений у Сиракюзах, повторити в усіх Відділах, користуючись творами, що їх закупила Окр. Рада.

4. Відділи повинні влаштувати Вечір Стилевого Нар. Вбрання та Вишвані Вечерниці.

5. Для збереження нашої обрядовости записувати народні звичаї.

6. Творити Гуртки Добровільної Жіночої Служби.

7. Організувати куховарські покази та курси для членок і молоді.

З'їзд закрила п-ні голова, дякуючи 68 Відділові за добру підготовку Його. Присутні відспівали національний гімн.

Софія Онуфрик, голова

Оксана Федорович, секр.

ТРЕНТОН, Н. ДЖ.

З хроніки 11 Відділу СУА

Щедрий Вечір відбувся 15. січня 1967 р. Цей спільний Щедрий Вечір започаткував молитвою парох укр. католич. церкви о. Т. Атаманюк, а заключне слово виголосив парох укр. правосл. церкви о. Ф. Кульчинський. Оркестра Юного СУМА з Трентону під дир. п. В. Тритяка Різдяними колядками впровадила всіх у святочний настрій. П-ні Л. Сердюк, наша імпрезова референтка, провадила мистецьку програму, на яку зложились виступи наших артистів пп. Л. Чепіль, О. Рудакевич, Я. Пінота-Рудакевича й І. Самокіша. Прегарні зимові декорації сцени виконав чоловік нашої енергійної голови п. І. Микитин. Під час

Щедрої Вечері, яку приготували членки Відділу, під керівництвом госп. секції, а саме пп. Р. Мишик, В. Микитин і Л. Мриглоцької, пластові новачки і новачки своїм щедруванням і посіванням перенесли усіх присутніх ген далеко, де колись так дбайливо плекались наші звичаї і обичаї. Зібрані гості прийняли всі точки програми дуже тепло. Розходячись додому в надзвичайно гарному настрою, дякували нам, жінкам із СУА, за таку гарну, соборну імпрезу.

Великодні посилки нашим воякам у В'єтнамі. Громада Трентону має кілька своїх членів у рядах армії в далекому В'єтнамі. Секція суспільної опіки, а саме пп. Н. Гафткович і Н. Гайдучок приготували невеликі паски, шинки, солодощі і з відповідними бажаннями вислали їх нашим воякам у В'єтнамі. Ми одержали подяки й зворушливі листи.

Весняна Забава Градуантів. Дня 29. травня відбулась весняна забава, під час якої п-ні Л. Сердюк представила нашій громаді молодь, що покінчила середню й вищу освіту. При звуках доброї оркестри гості бавились до пізна. Дохід із забави був призначений на виховні цілі.

При цій нагоді слід згадати, що з ініціативи голови п-ні О. Микитин подала танцювальна група дівчат, яку провадить п-ні О. Фараонів. Вперше виступила ця група на Фестивалі Молоді для вшанування 50-ліття укр. національної революції з танком „Жнива“. Дівчатка, зодягнені в стилізовані народні стріи, одержали перше місце в секції танків. П-ні О. Фараонів вложила багато безкорисної праці в те, за що Відділ, а спеціально батьки дівчаток, їй дуже вдячні.

Печення бараболі на Черчі. Кожної осені громадянство Трентону й околиці зустрічається на Черчі під час „печення бараболі“. Цього року, як звичайно, погода дописала, людей прийшло чимало і під час зустрічей та розмов скоренько проминуло ще одне приємне пополудне. Печена картопля на дворі пахне димом, смакує все надзвичайно, як рівнож інші дуже смачні страви. З доходу, що його приніс буфет, наші скарбнички пп. Панасюк і Сенник звітували, що 100 дол. зложено на фонд закупу Народного Дому в Трентоні. Чекаємо на наш Народний Дім і на свою домівку в ньому.

Веселий Вечір. Дня 19. листопада зійшлись ми при чаю, щоб мати на-

Управа і членки 11 Відділу ім. кн. Ольги в Трентоні:

Сидять від ліва до права п-ні Василина Микитин, госп. реф., п-ні Ірина Скрипчук, секретарка, п-ні Оксана Микитин, голова, п-ні Людмила Сердюк, культ.-освітня реф., п-ні Романа Мишик, Контр. Ком. — Стоять від ліва до права: п-на Мирослава Глушок, заст. секр., п-ні Ніна Самокіш, Контр. Ком., п-ні Оля Джаман, членка, п-ні Богданна Осалца, вих. реф., п-ні Надія Гафткович, членка, п-ні Люба Мриглоцька, госп. реф., п-ні Емілія Панасюк, касієрка, п-ні Лена Хромовська, членка, п-ні Марія Сакалош, госп. реф., п-ні Дарія Сенник, членка, п-ні Ніна Гайдучок, супс. опіка.

Board and members of UNWLA Branch 11 in Trenton, N. J.

году побачити й почути наших поза-місцевих і місцевих артистів. П-ні Л. Сердюк із дотепом провадила програму, на яку зложились виступи нашої танцювальної групи дівчаток під мист. керівництвом п-ні О. Фараонів, монолози, співи — соля й дуети наших милих артистів пп. М. Лисак і Б. Паздрія (форт. супровід п-ні З. Маркович), п. І. Самокіш сольоспів і п. В. Тритяка сольо-скрипка (при супроводі п-ни М. Гафткович). Наша трентонська громада винагородила всіх заслуженими оплесками, а молоденькі танцюристки вручили своїй учительці п-ні О. Фараонів китицю квітів. З нагоди придбання Народного Дому в Трентоні, його голова п. І. Самокіш перевів серед присутніх збірку на біжучі потреби Нар. Дому; присутні зложили суму 63 дол.

Дитяча Світличка. При нашому Відділі існує Дитяча Світличка. Провадить її п-ні К. Ковшевич. Діти збираються кожної другої неділі. Участь у Світличці бере около 10 дітей. Останнім часом п-ні К. Ковшевич впроваджує п-ну М. Гафткович, як нову вчительку Світлички. П-на М. Гафткович — це студентка каледжу, підготовляється до звання вчительки і як молодій людині бажано їй успіхів у праці серед наших дітей.

Слід згадати, що багато тут не зга-

даних членок беруть живу участь у праці Відділу. Дві наші секретарки пп. І. Скрипчук і М. Глушок точно повідомляють членок про всі сходи чи свята. Це їх заслуга, що Відділ справно працює. Слід також зложити признання нашим чоловікам, що помагають нам усюди там, де наших жіночих сил не вистачає. Щира їм за це подяка!

Ольга Тритяк
пресова референтка

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Хрестини 12 Відділу ім. Олени Пчілки

Праця нашого Відділу почалася, коли горстка зацікавлених пань зійшлася на основні сходи 19. березня 1967 р. Ініціаторкою сходин була п-ні Ольга Городиська, тодішня голова Окружної Ради. Управа 12 Відділу складається із: Дарія Городиська, голова, Галина Норка, містогорова, Анна Завадівська, секретарка, Ірина Сахно, скарбничка. Референтки: Філіс Тарнавська і Віра Палка — господарські, Христина Барт — пресова.

Щоб краще запізнати членок з організацією, голова Д. Городиська на слідує ширших сходи нах Відділу старанно опрацювала гутірку на тему СУА, його цілі, статут, права, обов'язки членства та Управи. Пізнавши

Із Хрестин 12 Відділу СУА ім. Олени Пчілки в Клівленді:

П-ні Марія Янів, голова Окр. Ради СУА передає грамоту Відділу голові п-ні Дарії Городиській.
Inauguration Party of the UNWLA Branch 12 in Cleveland, Ohio

організацію, членки сміливіше бралися до праці у Відділі.

Найважливіший наш плян — це були Хрестини, що відбулися 22. жовтня 1967 р. Гірлянди живих квітів прикрашували столи, а на почеснім столі пишались колачі з крижмою — вишиваною серветою (дарунок п-ні Ірини Кашубинської, господарської референтки СУА). За почесним столом сиділи куми, голови Відділів (60, 33 і 30 з Клівленду, 87 з Кентону і 7 з Акрону) та п-ні Марія Янів, голова Окр. Ради.

Свято відкрила п-ні Галина Норка, містогорова, привітавши присутніх гостей і представила голову нового Відділу та передала їй дальший провід програми. Голова представила поіменно всіх членок 12 Відділу (24) і відтак попросила п-ні Стефу Хому прочитати молитву СУА. Головною точкою Хрестин були — впис головних кумів та всіх гостей у пропам'ятну книгу і вручення членської грамоти, що її передала п-ні М. Янів, вітаючи новий Відділ у сім'ї СУА.

Розпочалась мистецька програма. Під умілим керівництвом п-ни Зені Крук Відділ по-мистецьки відспівав дві пісні — гимн СУА „Гей, сестри, вгору очі...“ і народню пісню „Та вже третій вечір...“. Далше п-ні Ліда Вирста виголосила реферат на тему

„Олена Пчілка, наша Патронка“. Жартівливу поему на тему, які то в нас до розв'язки були проблеми (написала й виконала секретарка п-ні А. Завадівська), прийняли всі щирим сміхом.

Перед кінцем офіційної програми гості виголошували гратуляції. Промовляли п-ні Ірина Кашубинська, що вітала нас від Централі та п-ні У. Білецька, голова 7 Відділу СУА з Акрону. Письмові привітання наспіли від Відділів із Лорейну й Толідо. Незабуття буде нам усім хвилина, коли п-ні Слава Барнич, дружина бл. п. проф. Я. Барнича, нагородила Відділ за виконання пісень двома ще досі не виданими композиціями проф. Барнича і висловила бажання, щоб Відділ дальше працював над створенням жіночого хору.

На закінчення цієї імпрези голова п-ні Д. Городиська подякувала всім за присутність та попросила до буфету, що був у заряді нашого Відділу, під умілим проводом госп. референток — пп. Филіс Тарнавської і Віри Палки. Окрасою буфету був дарунок п-ні І. Кашубинської, чудовий триповерховий торт, прикрашений галузкою квіту яблуні і гуцульськими постільцями, що були подаровані членкам на пам'ятку Хрестин.

Сміло можна сказати, що Хрестини

Відділу зміли наші початкові труднощі і непевності. Ми свідомо й гордо ввійшли в родину СУА з рішучою постановою працювати для його і нашого добра. Нехай нашим майбутнім кличем буде стрічка з вірша нашої секретарки:

„За Патронку взяли Пчілку,
Кращої немає!
Слово „пчілка“ нам дбайливість
Та працю пригадає!“

Христина Барт
пресова референтка

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Святочні сходини в честь Богдана Хмельницького

Дня 24. жовтня наш Відділ присвятив святочні сходини постаті Великого Гетьмана. Свято розпочали ми молитвою СУА. Потім голова п-ні М. Петришак прочитала доповідь про гетьмана Б. Хмельницького, в якій схарактеризувала постать гетьмана та підкреслила його велике історичне значення. Перед прийвними, що заповнили залу школи св. Константина, стояли картини Тадея Петришака, які цікаво ілюстрували важніші моменти правління Великого Гетьмана. У своїй доповіді голова нав'язувала до картин, а це оживляло його постать.

Потім п-ні Ольга Луцик продекла-

мувала вірш свого пера „Богданові Хмельницькому“, в якому з повним зрозумінням годішньої політичної ситуації високо піднесла авторитет гетьмана. Далше п-ні Неля Дмитришин відчитала доповідь, хоч непов'язану з попередньою темою, проте актуальну. Це було Л. Бурачинської „Членка організації“, що правила за вказівку в теперішню пору.

По святочній частині голова Відділу перейшла до біжучих справ, пов'язаних з обійниками Централі. Постановлено вислати представницю Відділу на Світовий Конгрес Вільних Українців і нею стала п-ні Зеня Покотило, яка виявила добру волю заплатити половину коштів дороги. Другою приємною вісткою було також те, що п-ні Вікторія Клос, б. членка Відділу, яка виїхала до Сіетлу, вирівняла свою вкладку за біжучий рік, далше цікавиться справами нашого Відділу і зложила 6 дол. на залишенців в Європі.

Вечір закінчено гимном СУА, а потім усі учасники свята перейшли до чайного стола.

Привяна

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Ювілей 24 Відділу СУА „Дочки України“

Наш Відділ отримав свій 35-літній ювілей із Різдвяною Зустріччю. Тому численно зібрані членки й гості мали нагоду побачити одноактівку „Вифлемська ніч“, дуже вдало уложену й підготовану п-ні Катериною Шперун, культ.-освітньою референткою. Виконавцями були членки Відділу та їх родини.

Потім п-ні Катерина Соснецька, голова, привітала привяних і попрохала о. пароха Федорика провести молитву. Слідувала вечеря, а після неї промовила п-ні Стефанія Пушкар, голова Централі. Вона привітала Відділ із ювілеем, висловила признання за працю і заохочувала продовжувати її. Не сміємо забувати, що наш народ у неволі й хоч у трудних умовах — проте продовжує свій спротив, чого доказом є недавні арешти й переслідування.

Зчерги промовила п-ні Ірина Левицька, голова Окр. Ради СУА. Зложивши привіт від усіх Відділів округи, при чому представила п-ні Марію Герус (28 Відд.) і п-ні Галину Курівчак (45 Відд.), вона привітала по черзі всі голови 24 Відділу, починаючи від п-ні Марії Полевчак, і покійної

вже Марії Процак, що відійшла у розквіті сил, аж до Ольги Граб, Лесі Когут і теперішньої Катерини Соснецької. Секретарками були — пп. Леся Кінаш, пок. Марія Кіценюк-Процак, Анна Гнатюк, Ірина Левицька, Марія Луняк, Леся Когут, Ольга Граб, а тепер є Юлія Полянська. Касієрками були — пп. Анна Слободян, Анна Гемма, Марія Герета, а тепер Ольга Левчик.

Повстанням із місць вшановано пам'ять тих членок Відділу, що відійшли. Далше подано коротко перегляд праці Відділу за 35 літ, де п-ні Левицька була довголітнім членом Управи. Відділ відзначився в ділянці зв'язків, культ.-освітньої праці та суспільної опіки. Це були — а) участь у різних виступах перед американською публікою, б) різні доповіді й імпрези та прогульки, в) відвідування хворих та широко закроена допомога. Слід підкреслити, що при Відділі вже 12 років діє Комітет „Мати й Дитина“ під умілим провідом п-і Марії Хитри.

Черговим промовцем був п. Роман Слободян. Він закликав плекати рідну мову, держатися своєї церкви й організації. Пригадав присутнім, як то 35 років тому прикладав своєї руки до засновання цього товариства.

Голова п-ні К. Соснецька подякувала всім за участь, артистам за виконання сценки та й заповіла прихід св. Миколая, що роздав усім подарунки. На цьому закінчилось це миле і гарне свято.

І. Л., пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Розваговий Вечір 28 Відділу СУА

Дня 22. жовтня 1967 членки зійшлися на розваговий вечір, отриманий із китайською лотерією. П-ні Ольга Гнатик, голова сусп. опіки, збрала багато гарних і вартісних предметів, на які гості клали свої числа. Вечір відкрила п-ні Ольга Муссаковська, а пп. О. Цяпка і Т. Богданська читали свої гуморески. У веселому, але напруженому настрою перебрані китайки пп. Ольга Гнатик і Марія Турко вильосовували розставлені на столах експонати. Дехто мав більше щастя, дехто менше, але гутірка коло смачно заставлених столів напевно була для всіх приємна. У касі знайшлося около 300 дол. чистого прибутку, з чого радіють усі ті, що їх піддержує наша суспільна опіка. За це велике при-

знання належиться пп. Ользі Гнатик, Марії Турко, паням з імпрезової референтури, а теж енергійній і досвідченій п-ні Володимирі Бакун, що при помочі членок господарської референтури зладила таке гарне прийняття для численної публіки.

Таїса Богданська

пресова референтка

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Збірка на Фонд Мати й Дитина

Як щороку переводимо збірку під нашою церквою св. Марії на Фонд „Мати й Дитина“. Вона дала нам 72.50 дол. Дякуємо о. парохів Любомирові Мудрому за оголошення в церкві і всім жертводавцям.

Управа 35 Відділу СУА

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Прогулька 41 Відділу СУА

П-ні Марія Чопик, довголітня і люблена всіми членка нашого Відділу, запросила всіх членок до себе в гості. Голова п-ні Ангела Банах zorganizувала членок і в неділю, 17. вересня, зібравшись членки зі своїми родинами перед Домом СУА, а звідти в означений час вирушили в чотирьох автах у дорогу до Нью Джерзі. П-ні М. Чопик ждала вже перед хатою і сердечно нас усіх привітала. Показала нам свою прекрасну оселю: садок, город та квітник, у якому, крім різних інших квітів, виплекала п-ні Чопик чудові троянди. Опісля запросила всіх до хати, представила своїй родині, на бажання п-ні Чопик її внук провів коротку молитву й усі засіли до стола, обильно заставленого смачними стравами. Потім присутні зібравшись знову на дворі, бо погода була гарна, й приємно було посеред чудової природи співати під акомпанімент гітари й акордеону, на яких грали панове Пічкан і Гельо, гуторити та згадувати наш квітучий та співучий рідний край. Часу ми мали доволі, тому пані голова відкрила короткі сходини. На вступі широко привітала дві нові членки, а саме пань Пічкан і Яремівську. Переглянено й полагоджено кореспонденцію, зібрано пожертви на цілі 41 Відділу, що їх задоволені учасниці прогульки радо склали, вручено дорогій п-ні Чопик скромний, але від серця даний подарунок, і многоліттям на честь п-ні Чопик закінчено ті небувалі в історії

Із Хрестин 45 Відділу СУА ім. Софії Русової в Елізабеті:

Сидять зліва на право: пп. М. Олійник, госп. реф., Г. Курівчак, орг. реф., А. Федун-Косоноцька, голова, А. Василяк, містогорова, А. Кравчук, писар, Б. Мельничук, скарбничка. Стоять зліва на право: пп. О. Мельничук, Контр. Ком., В. Федів, Е. Яцусь, О. Бокало, Контр. Ком., М. Кривокульська, І. Бемко, О. Шевчук, В. Мицьо, Контр. Ком., Г. Магмет, голова Гуртка Книголюбів. — Бракують на світліні: пп. І. Вагнер, Ш. Загайкевич, Н. Тимчишин, М. Українська, Й. Хробак, Я. Яськів.

From the Inauguration Party of the UNWLA Branch 45 in Elizabeth, N. J.

нашого Відділу сходини. Під час сходини діти весело забавлялися в городі. Зроблено спільну знімку на спомин. Пані голова в імені присутніх подякувала п-ні Чопик та її родині за гарну, щирю й приємну гостину, а панам музикантам за добру музику. Прийшов час прощатись і всі повертались домів із милими погідними враженнями.

Учасниця

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

**Хрестини 45 Відділу СУА
ім. Софії Русової**

Хрестини 45 Відділу СУА відбулися 15 жовтня 1967 р., в Українськiм Народнiм Домi. Голова Відділу п-ні Анна Федун-Косоноцька, відкрила наше свято, вітаючи всіх присутніх. У своїй промові заявила, що оце нова клітина входить до родини СУА, як також до нашої місцевої громади.

П-ні Олена Мельничук, що провадила програму свята, представила шановних гостей при почеснiм столі: о. Йосиф Федорик, парох церкви св.

Володимира, п-ні Стефанія Пушкар, голова Централі СУА, п-ні Ірина Левицька, голова Окр. Ради СУА, п-ні Наталя Чапленко, культурно-освітня референтка Централі СУА, п-ні Сошнецька, голова 24 Відділу СУА в Елізабеті, п-ні О. Муссаковська, голова 28 Відділу СУА в Ньюарку та п-ні О. Гнатик, секретарка Окр. Ради СУА в Ньюарку. Отець парох розпочав свято молитвою.

Головним промовцем була п-ні Стефанія Пушкар. Вона подала коротку історію СУА за 40 літ. Рівнож сказала, що головним завданням СУА є задержати українську родину при своїй національності, а можуть це зробити молоді матері, бо „так довго існуватиме українська родина, доки існує українська мати“. Опісля голова Окр. Ради, п-ні І. Левицька, зложила Відділові побажання та вручила голові відзнаку СУА. Грамоту вручила п-ні Стефанія Пушкар, як довершення Хрестин Відділу. Відділ дістав число 45, а за патронку вибрав собі Софію Русову.

П-ні Наталя Чапленко привітала „дочок, невісток та кузинок від імені старших матерів — Союзянок“.

П-ні Олена Мельничук представила Управу та членок нового Відділу й заявила, що постання цього Відділу це заслуга п-ні Ірини Левицької. Тут усі разом заспівали „Гимн Союзу Українок“. Численні куми підписами в пропам'ятну книгу та дарунками закінчили офіційну частину свята.

Мистецька програма зачалася деклямацією „Нашим Союзянкам“, яку виконали Ганнуса Мельничук та Ляриса Бемко. Слідуючою та головною точкою був виступ квартету „Каравана“ в складі: Михайло Дябога, Любоко Калинич, Роман Канюка, Богдан Бемко та при фортепіані п-на Марійка Геча. Вони відспівали пісні: „Зоріла золота заграва“, „Легенда“, „Любов, дівчино“, „Львівські ночі“, „Сон“ та „Каравана“. Фортепіанове сольо виконала п-на Роксоляна Мицьо. Присутні винагородили виконавців оплесками, а п-ні Стефанія Пуш-

кар особисто подякувала „Каравані“ за так гарно виконані пісні.

При спільнім прийнятті, що його приготували членки Відділу під керівництвом п-ні Марійки Олійник, представники різних організацій та інших Відділів СУА склали привіти. Після привітів голова Відділу зложила подяку всім гостям, виконавцям програми та всім членкам за таку співпрацю. Голова Централі СУА, п-ні Стефанія Пушкар, закрила Христини молитвою.

А. Кравчук, секретарка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

День Подяки в 48 Відділі СУА

Дня 12. листопада 1967 р. о. радн. Василь Головінський відправив Божественну Св. Літургію в церкві Христа Царя в наміренні членок Відділу, а опісля Панахиду за покійних членок. У проповіді згадав теплими словами про моральну й матеріальну поміч, яку 48 Відділ дає від самих початків будові церкви Христа Царя.

Обід розпочався молитвою, а програмою проводила „тостмайстер“ наша містоголовка п-ні Іванна Пенкальська.

Спершу, щоб не перетяжувати молоді довгим чеканням, відбулася містецька програма, що нею керував п. Льонгин Марків. У першій частині програми була згадка про День Подяки. Другу частину — присвячено в честь Слуги Божого Митрополита Кир Андрея, третю — в 100-річчя канонізації св. свщм. Йосафата, а четверту — Листопадовому Чинові. Програму підготувала культ.-освітня референтка п-ні Леонтина Петрович, а також п-на Софія Дмитрук та п. Льонгин Марків. Були деклямації, співи, гра на скрипці, фортепіані й танки.

Виконавцями була молодь, як зазначено в коментарі, не позичена, а таки наша рідна — діти наших членок. Разом 40 осіб! Ось вони: Ліда Демків, Дарка Демків, Оксана Клим, Марійка Ружилович, Анна Цюпак, Оля Максим'юк, Ірина Минджук, Марійка Містерман, Роман Беднарський, Василь Бабій, Степан Стефурак, Мартин Пополита, Дарія Кравченко, Марта Пополита, Марійка Прядка, Ірина Романюк, Галина Петрович, Дарія Містерман, Христия Гундерук, Марійка Пелтишин, Анна Пелтишин, Віра Стефанів, Марійка Стефурак, Оля Ольховецька, Люба Васюгин, Віра Петрович, Марійка Петрович, Степан Оно-

скавсьць, Михайло Оносканець, Софія Дейнека, Михайло Мисник, Марія Восколюб, Ігор Абрам, Михайло Гринчук, Дарія Абрам, Варвара Білинська, Оля Яринівська, Ольга Поточна, Оля Косюба і Марія Ольховецька.

По програмі слідував традиційний обід з індикум і всіми додатками. Приготували все дбайливо і смачно господарські референтки з поміччю членок і їхніх дочок, які справно обслуговували велике число гостей. Окремий стіл був для молоді. Всіх гостей щиро привітала п-ні тостмайстер.

Впр. о. радн. В. Головінський у своїм короткім слові порівняв американське Свято Подяки з нашими обжинками та пригадав ті часи, коли організуючи парохію на Найставні дізнав поміч і порад цього товариства.

П-ні Л. Бурачинська, містоголовка СУА і редакторка „Нашого Життя“, привітала присутніх від Централі, а п-ні Слава Кравчук від Окр. Ради СУА. На кінець подякувала всім головам Відділу п-ні М. Баб'як.

Імпрезу закінчено молитвою.

Як уже було сказано, було багато гостей і це наш великий успіх, за який складаємо щиро-сердечне Спасибіг усім учасникам і виконавцям програми.

О. Господаревська
пресова референтка

БОФАЛО, Н. Й.

Виступ дитячих талантів

Дня 15. жовтня 1967 р. відбувся в нас уперше попис дітей, що мають замішування до музики, деклямації й танку. Ми запросили до виступу всіх, хто мав охоту.

Тому, що п-ні Стефанія Гаврилюк, наша вих. референтка, захворіла, то імпрезу відкрила її дочка, пластунка Марта, і це надало вечорові ще більше чару юности. Вечір провадила вміло п-ні Ніля Стецьків, яка вміла підбадьорити кожного з малих виконавців.

Почнемо від декляматорів. Ось маленька Оксанка Луковська, найменша з усіх, наче ясний метелик появилася на сцені й віддеклямувала „Сучасним поетам“ Боеслава. Діанка Стасюк виголосила „Для всіх“ Олеся, Зірка Чмола „Мій рідний край“ Грицька Чупринки, Олег Борачок „До 359“ Б. Лепкого і веселий віршик „Пригода з чорнилом“. Діти не тільки гарно ви-

голошували, але й переживали те, що деклямували.

Гармоністи — Івась Ганицький, Микола й Мирослав Самійли грали переважно українські пісні.

— Танцюристи — Зірка Блендонога відтанцювала якийсь танок, а Калинка й Орест Бельмеги відтанцювали „гуцулку“ в гуцульському вбранні.

Слідували інструментальні виступи. Теодор Лехман загравав на скрипці, а Леся Горганюк, Ірка Швець, сестрички Діанка й Улянка Гаврилюк, Василь та Івась Яремко, Зірка й Івась Блендоноги на фортепіані.

Діти пильно працювали й радо пописувались, а публіка не щадила їм оплесків. Неодному з тих дітей цей перший виступ на сцені залишиться ясним промінчиком у душі.

На закінчення хор „Малі бурлаки“ під управою п. Михайла Проценка відспівав кілька українських пісень при супроводі п-ні Проценко. Пану Проценкові можна позавидувати вміння і терпеливості, що він зумів із тих 60 співаків вишколити такий хор.

49 Відділ СУА може бути гордий із цієї імпрези. Бо не тільки діти й їх батьки, але й усі присутні в залі пережили гарні, незабутні хвилини.

Присутня

ЮТІКА, Н. Й.

Звіт із діяльності 57 Відділу СУА

Відвідини голови Централі. Дня 5. травня 1967 відвідала 57 Відділ СУА п-ні Стефанія Пушкар. З цієї нагоди відбулася Зустріч із громадянством у формі бенкету. Його відкрила п-ні І. Запаранюк, голова Відділу. Вона теж представила п-ні Голову, підкреслюючи її працю для укр. нар. містецтва та заслуги в опіці над скитальцями під час масового приїзду до Америки.

Після молитви, проведеної о. парохом Богданом Смиком, слідував обід. Під час нього представники місцевих організацій склали свої привіти. Потім п-ні І. Запаранюк зложила звіт із діяльності 57 Відділу СУА, відмітивши його осяги, як також труднощі, що приходиться поборювати. Всім відповіла голова Централі, вказуючи нові шляхи, якими треба нашій організації прямувати для досягнення своєї мети.

Зворушливим моментом Зустрічі було, коли діти привітали нашу гостю китицею квітів, а маленькі „співачки“ Катруся Ликтей і її молодша сестрич-

ка відспівали дві пісні. Потім Відділ передав п-ні Голові чудову, вишивану заліщицьким узором подушку, що походила зі збірки п-ні Запаранюк (сама зі Заліщик) з призначенням для Музею Нар. Творчості США в Нью-Йорку.

Того ж дня увечорі відбулось засідання п-ні Голови з Управою Відділу. Тут п-ні Пушкар мала змогу дати поради і вказівки та зацікавитись ближче з членками Управи, а зокрема з головою Відділу. Подивляла гарно поставлене діловодство, а також дбайливо ведену книгу-хроніку з діяльності Відділу, при співпраці орг. референтки п-ні Ірини Рабій. П-ні І. Запаранюк, у домі якої відбувалось засідання, прийняла гостей згідно з традиціями української гостинності.

І так у діловій, а при тому дружній атмосфері пройшла Зустріч голови Централі з 57 Відділом США, залишаючи милий спогад поєднання корисного з приємним.

Свято Матері. З великою увагою підготували наші виховні референтки пп. Дзвінка Карп'як і Люба Ярмак те свято. У програмі була сценка „Наша мати“, в якій виступали всі діти. Вони гарно вивчили свої ролі та й усі трудні слова і на їх правильну українську вимову виховниці звернули особливу увагу. Потім діти відспівали кілька пісень, а вже найбільшою радістю для батьків були маленькі танцюристи, що їх виступи підготувала п-на Рузя Косар, студентка каледжу. На закінчення діти вручили своїм матерям китички квітів.

Ювілей 57 Відділу США. Святкування почалось молебнем, що його відслужив у намірний членок о. парох Б. Смик. Потім гості перейшли до гарно прибраної залі. Тут сердечно привітали гостей здалека — а зокрема п-ні Іванну Рожанковську, основницю і першу голову Відділу. Прибули також пп. Ірина Чайковська і С. Рожанковська з Нью-Йорку, б. членки Управи, д-р М. Кознарска з Рочестера, ініціаторка нашого Відділу, д-р Єржківська, почесна членка Відділу.

На початку членки відспівали гімн США, а потім п-ні І. Запаранюк відкрила свято і передала дальший провід його п-ні Ф. Войтович, б. голови Відділу. Після молитви, що її провів о. Смик, слідувала вечеря, а потім п-ні голова зложила звіт із 15-літньої діяльності Відділу, з'ясувавши коротко всі ділянки його праці. Присутні

могли собі уявити, як Відділ дійшов шляхом жертвенної праці до свого теперішнього значення. Під час бенкету виступила із сольспівом п-ні Наталка Міллер-Топольницька, що гарно відспівала „Рушничок“, „Київський вальс“ та оперні арії.

Почесним гостем і головним промовцем ювілею була мгр. Іванна Рожанковська. Вона вказала на повну посвяту працю членок США, на осяги організації в цілому та побажала, щоб праця йшла так і надалі та щоб США побільшував своє членство молодим поколінням, щоб було кому організацію передати.

Слідували привіти від п-ні Марії Когутяк, голови Окр. Ради США, від д-р Євгенії Єржківської, почесної членки. В цьому останньому привітанні виявилась заслуга колишніх голів, пп. Марії Когутяк, Ірини Чайковської, Фаліни Войтович, а тепер п-ні Ірини Запаранюк. Зокрема пані подякували о. парохів Б. Смиків за співпрацю. Дальше промовляли наші гості і представники організацій. У них видно було шире признание і подив для того, що вдалось Відділові виконати за такий короткий час.

На закінчення п-ні І. Запаранюк подякувала всім за ширі слова та за численну участь. Ще довго після закінчення членки готували із приємними гістьми, з якими їх лучить не лиш праця в США, але також повні турбот початкові роки перебування на американській землі.

Теодозія Савицька

НЬО-ЙОРК, Н. Й.

Звідолення з ЕКСПО

Дня 16. вересня 1967 представниці нашого Відділу звітували про ЕКСПО. Про показ історичних строїв, що відбувся в часі Українського Тижня на ЕКСПО, промовила п-ні Неля Тершаковець, наша мистецька референтка. Про перебіг цього показу була вже згадка в Н. Ж. Тут треба згадати, що зала вміщувала около 400 осіб, а після виступу модельки переходили також сумежною залю і коридором. Отже при двох виступах денно показ побачило около 1,500 осіб.

Світлинні й оцінка наших строїв виявилась в англійських і французьких часописах Монреаля. Після першого дня показу дві модельки були запрошені на інтерв'ю на телевізії, де по-

яснення й інформації подала п-ні М. Логуш.

Другою реферувала п-ні Христина Навроцька, голова нашої Контр. Комісії. Як командантка пластунок у ЗДА, вона виїхала на Зустріч на пластову оселю Батурина коло Монреаля. Звітлія пластова молодь групами відвідувала ЕКСПО, а на закінчення Українського Тижня брала участь у величньому здвизі молоді на площі. На закінчення Зустрічі молодечі організації поїхали до Оттави, щоб своєю присутністю звеличати 100-ліття Канади.

Доповідниця підкреслювала патріотичну й дисципліновану поставу нашої молоді. „Наша молодь чудова, — говорила вона, — а якою вона буде в майбутньому — це залежить найбільше від батьків. Цій молоді треба дати серце і вицілювати любов до свого!“

Враження були так живо подані, що всі присутні — разом із доповідницями — їх пережили.

Оксана Щур
культ.-освітня реф.

ЛОРЕЙН, ОГАЙО

Презентація дебютанток

Бажаючи працювати над dorостаючою молоддю 69 Відділ ім. Олени Кисілевської влаштував 21. жовтня 1967 Осінні Вечерниці. Всі наші членки взяли інтенсивно до праці і в своїй єдності успішно провели свій задум.

Програмою Вечора зайнялась п-ні Марія Пашин, декорацією пп. Ліда Кармазин, Таня Сілецька і Стефанія Лучковська. Буфетом зайнялась п-ні Ю. Шевчук. З огляду на молодь залю прикрашено квітами.

Представлення дебютанток розпочала п-ні Марія Зубаль, голова Відділу. По черзі відчитувала прізвиська дівчат, подаючи також їх таланти й замилювання. Виявилось, що всі вони по закінченні середньої школи думають продовжувати студії. Усі вони закінчили українську школу й гарно говорять по-українськи.

На сцені була присутня п-на Ірина Кичун, що цього року здобула титул королеви національностей у Лорейні на 1967 р. Поруч неї була п-на Дозя Шевчук, що була княжною на тому ж міжнар. фестивалі. Кожній дебютантці княжна заклала ленту через плече з написом „Дебютантка 1967 р.“, а королева вручала їй китицю квітів. Ми

дивились із захопленням на цю молодь із вірою, що вона буде ширити й боронити добре ім'я нашої поневоленої, але нескореної України.

На те свято прибула представниця Централі п-ні Ірина Кашубинська, яка виголосила до дебютанток гарно обдуману промову.

При звуках оркестри перший вальс вивели дебютантки зі своїми ескортами під проводом п-ні Марії Пашин. Наша публіка, що численно прибула, бурєю оплесків нагородила за те п-ні Пашин і молодь. Так почались Осінні Вечерниці, а вслід за молоддю пішли у танок і старші.

Для гостей були гарно застелені столи, а молодь засіла при окремому, для неї приготовленому столі, заставленому різними лакоминками. Вони були вдоволені і щасливі, бо відчули, як ми ними дорожимо.

Марія Нестеренко

БРІДЖПОРТ, КОНН.

Вишивані Вечерниці 73 Відділу СУА

Дня 21. жовтня 1967 р. відбулись уже 4-ті Вишивані Вечерниці Відділу. Гарно удекорована зала Нар. Дому, різноманітні жіночі сукні прикрашені вишивкою, надавали цій забаві особливого чару.

Найбільш цікавою частиною Вечора — це був вибір найкращих вишиваних суконь. До Жюрі вхоили пп. О. Гентиш і Р. Полчій, представниці Окр. Ради СУА з Нью Йорку.

Першу нагороду за довгу вечірню сукню признано п-ні Ользі Папроцькій, а за коротку білу сукню — першу п-ні Марії Пелешук, другу п-ні Галі Болонній, а третю п-ні Ірині Цап. За чорні короткі сукні перша нагорода припала п-ні Марії Цап, друга п-ні Олі Пендаківській, а третя п-ні Марії Сливінській. П-ні Марію Романів нагороджено за вишивану сукню-комплет, п. Петра Бойчука за вишивану чоловічу сорочку, а п. Богдана Романова за вишивану краватку. Признання за гарні вишивані сукні одержали пп. Глорія Папроцька та Анна Зелік.

Приємне враження з вечерниць — це є велика заохота і підтримка наших членок до дальшої праці.

О. Сула

Чи Ваша приятелька вже має „Наше Життя“? Якщо ні, то подаруйте їй його з нагоди свят чи іменин!

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1968

Із Забави Дебютанток у Лорейні:

Зліва до права: п-ні Марія Зубаль, голова Відділу, п-на Ірина Кичун, „королева національностей на 1967 р.“, п-на Ірина Кашубинська, представниця Окр. Ради СУА, дебютантки — Клайн Даен, Стефанік Юрася, Шуя Віра, Клос Оксана, Ганчарик Ірина, Корнієнко Оля, Корнієнко Лідія, Івасишин Наталка, Химич Люїза, Шуя Оля, Болюх Ліда, п-ні Марія Пашин, культ.-осв. реф., п-ні Доля Шевчук, членка Управи. — Ескорти дебютанток: Ігор Триптяк, Олександр Погуляй, Володимир Шевчук, Юрій Гук, Ігор Зубаль, Олег Пашин, Степан Пахнюк, Мирон Біляк, Юрій Макогін, Івась Черкас, Орест Андрійович.

Debutante Party in Lorain, Ohio

ВАШІНГТОН, Д. К.

З діяльності 78 Відділу СУА

Дитяча Вишивана Забава стала дня 14. жовтня 1967 не тільки першою того роду імпрезою у Вашингтоні, але теж справжнім нашим успіхом. Пов'язана з відзначенням Дня Матері, наблизила до себе не тільки дітей, але й матерів. Бо участь у забаві й виконанні програми брали і діти нашої Світлички, і діти з курсів українознавства при парохії св. Родини, і діти школи українознавства Т-ва Об'єднання, і діти з Пласту.

Програма складалася з гуртової й індивідуальних деклямацій, фортеп'янового соля та оперети „Коза Дереза“. Цю останню точку виконали діти нашої Світлички при допомозі раніше награної ленти, що допомагала їм у діалогах і співах та виявилась досконалим засобом, коли сценічну дію мають виконати такі малюта. Програму закінчено обдаруванням матерів китичками квітів, що їх піднесли діти.

Після смачної перекуски відбулася забава дітей: організовані гри, танки, оповідання казок.

Підготовкою програми й її переведенням зайнялись: передусім наша садівничка п-ні Марта Андрюк, а далі пп. Марта Терлецька і Христя Кебузинська. Отже їм, а також п-ні Славі Скасків, у руках якої спочивав загальний нагляд, п-ні Данусі Гелеті, нашій госп. референтці, що приготувала смачний буфет, п-ні Дарії Кульчицькій, що удекорувала залу — завдячуємо успіх цієї вдалої імпрези.

Позитиви цієї імпрези — наявні. Це запізнення з багатством наших народних узорів та примінення їх у дитячому вбранні і сценічних костюмах. Пережиття дітей, пов'язані з українською вишивкою, витворили в них підложжя для любови рідного народнього мистецтва. Родинна атмосфера імпрези подіяла корисно й на матерів, яких діти брали участь у забаві.

І знову дня 21. жовтня 1967 Відділ улаштував Вишивані Вечерниці, цим разом для старших. Уладжуючи їх у минулому році Управа Відділу змагала до того, щоб плекання вишивки в тій формі допомагало зберегти обличчя українського суспільства в діяспорі, а передусім молоді. Цей самий приціл Управа поставила собі й того року. І можна сказати, що успіх цьогогорічних Вечерниць потвердив це заложення Відділу. Число учасниць Вечерниць збільшилося, а в дефіляді вишиваних моделів взяло участь 35.

Вже торік писала я про заслуги тих членів Управи, що вложили багато праці в це діло, тож не буду того повторювати. Тут хочу лиш зазначити, що Управа нашого Відділу не думає обмежуватись до найлегших форм праці. Навпаки, змагаємо до більш відповідальних завдань і про те незабаром повідомимо наших читачок.

Софія Кушнір
пресова референтка

Імпреза, проведена силами двох Відділів — це тісний лучник між ними.

БОСТОН, МАСС.

Річні Збори 79 Відділу СУА

Дата: В лютому 1967 р.

Збори відкрила голова п-ні М. Головінська молитвою СУА.

Протокол із попередніх зборів відчитала п-ні Н. Миколаєвич.

Звіти Управи зложили — п-ні Мотря Головінська, голова, п-ні Ірина Свистун, місто голова і культ.-освітня реф., п-ні А. Захаряевич, секретарка, п-ні О. Федун, скарбничка і референтки — п-ні Н. Миколаєвич сусп. опіки і п-ні Іванка Кан господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 6 ширших сходин і 2 засідання Управи. До Відділу вступило в рр. 1966-67 6 нових членок. Відділ є членом УККА.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Відділ підготував такі імпрези: 1. Святочні сходини, присвячені Жінці-Героїні з доповіддю п-ні Ірини Свистун. Вірші Василя Симоненка продеклямувала Христя Свистун. 2. День Матері — себто Зустріч для членок і їх родин із доповіддю п-ні Марії Несторенко. 3. „Жива Газета“, доповідь із висвітленням прозорок із подорожі на Далекий Схід п-ні Ренати Голод-Третяк. 4. Повторення виставки нар. мистецтва і показу нар. вбрання, що зустрілись із великим успіхом на імпрезі Інтернац. Інституту. 5. Доповідь д-ра Рослицького та висвітлення фільму з його подорожі по Україні. 6. Річний міжнародний бал з участю 52-ох націй із м. Бостону й околиці. В програмі балю брала участь п-ні Іванка Шиян, танцюючи народній танок. Стрій боярині, що його мала п-ні Головінська, звертав на себе загальну увагу. Пп. Віра Захаряевич і Софія Вінсор у стилевих строях брали участь у пресовім ланчі перед балем. Наша група дістала признання за красу й різноманітність народніх строїв. П-ні Ірина Свистун виголосила доповідь на пресфорі.

в) Сусп. опіка: Референтка (п-ні Н. Миколаєвич) відвідувала хворих і несла їм моральну й матеріальну поміч. Будучи представницею ОПДЛ у Бостоні, вона зайнялась продажем дитячих книжок, а опуст у сумі 66.15 дол. передала на цілі суспільної опіки Відділу.

г) Зв'язків: Пп. Софія Вінсор і Іванка Кан були запрошені на чай до Інтернаціонального Інституту, де п-ні Лин заспівала для них українську піс-

ню. П-на Христя Свистун репрезентувала Відділ на столітті Меморіалу Моргана.

г) Господарська: Членки приготували смачний буфет на Міжнародній Балю. Наш стіл, прикрашений вишивками, звертав на себе увагу. Відділ допоміг парохії при влаштуванні Пресфори. Проведено продаж печива.

д) Фінансова: В останньому році вислано 50 дол. на Укр. Католический Університет у Римі, 50 дол. двом священикам, поворотцям із заслання, закуплено й вислано нитки на вишиття фелону до Польщі, вислано допомогу вдові у Бразилії, 15 дол. на будову нової церкви в Бостоні, три пачки до Європи й пожертву на Фонд „Мати й Дитина“. Вплачено річний даток на Фонд Катедри Українознавства.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні Ольга Баранник і поставила внесок на удрілення абсолюторії, що збори одногослосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Ірина Свистун, голова, п-ні Єва Сахарчук, місто голова, п-ні Таня Смолинська, секретарка, п-ні Ольга Федорів, скарбничка. Референтками стали — п-ні Мотря Головінська культ.-освітньою й імпрезовою, пп. Миколаєвич і Ткач сусп. опіки, п-ні Стефанія Бордун зв'язків, п-ні Ксеня Масловська пресовою, пп. Іванка Кан і Юлія Тутка господарськими.

Контр. Комісія: п-ні Ольга Баранник, голова, пп. Софія Вінсор і Віра Захаряевич, члени.

Збори закрила нововибрана голова словами заохоти до дальшої праці.

К. Д. М.

БРОНКС, Н. Й.

Святкові сходини Дитячого Гуртка Книголюбів

Після інавгураційного виступу в дні 2-го квітня 1967 р. з нагоди свого заснування (18. лютого 1967) Дитячий Гурток Книголюбів при 82 Відділі СУА оце вже вдруге виступив прилюдно, відбуваючи свої святкові сходини в дні 22. жовтня 1967 р. з нагоди Місяця Книжки.

Дбайливо приготована програма, яку відкрила голова самоуправи Гуртка С. Цегельська й яку провадила опікунка Гуртка п-ні І. Іванчишин, складалася з деклямації вірша „Мово рідна“ найменшим членом Гуртка Христею Гонко, збірної рецитації вірша Л. Храпливої „Євшан зіл-

ля“ у виконанні Д. Дикої, Л. Стасів, В. Миськова й Р. Іванчишина, індивідуального й групового читання дитьми молодшої групи казки М. Погідного „Чарівна хмаринка й вередлива Галинка“ та казки К. Перелісної „Три правди“, й дитьми старшої групи оповідання Л. Храпливої „Що розказував камінний лев“ (з книжки „Вітер з України“ т. II). Гутірка над прочитаним і відповіді дітей показали, що читачі повністю зрозуміли й відчули прочитане та що задум авторів дійшов до них і викликав бажану автором реакцію.

З нагоди святкових сходин відбулася також зустріч дітей із редакторкою пластового новацького журналу „Готуйсь!“ письменницею Ле-

Діти слухають уривок з книжки Лесі Храпливої „Чародійне авто“. Читає авторка.

Ukrainian children in Bronx, N. Y. Listen to book reading

сею Храпливою, яка прочитала уривок із своєї найновішої книжки для дітей „Чародійне авто“, що появилася цього сезону в розкішному виданні з повнокольоровою обкладинкою й ілюстраціями мистця П. Андрусєва. Діти з цікавістю прослухали уривок, як також пильно слідували за словом, яке мали до них п-ні Л. Храплива й редактор „Веселки“ п. Володимир Барагура.

Святкові сходини закрила член самоуправи Гуртка Христя Бакуменко, яка на руки п-ні Л. Храпливої передала на видавничий фонд ОПДЛ сім долярів із каси Гуртка й двадцять п'ять долярів від 82 Відділу СУА.

З нагоди сходин відбулася вистава й продаж дитячих видань та льосування нових книжок для дітей — „Кам'яної сокири“ І. Винницької й казки „Три правди“ К. Перелісної.

Марія Барагура
пресова референтка

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

НАШЕ ЖИТТЯ — СІЧЕНЬ, 1968

Тамара Михайлівна По землі Місіонес

Репортаж, нагороджений на 3. Літ. Конкурсі СФУЖО

Легкий двохмоторовий гідроавіан ішов на старт. Через віконце дивлюсь на дрібні, каламутні хвилі. Відбиваючи проміння ранкового сонця, вони стають різьблені до срібних, — шляхотне старе еспанське срібло в оздобі спалених сонцем жовто-брунатних берегів.

На мить віконце закриває збите плавниками марево водяних краплин, а за тим срібна ріка — Río de la Plata розгортає підімною красу своїх просторів.

Ми вже в повітрі: флегматична стюардеса роздає торбинки в целофану на випадок „морської хвороби“. Позаду лишається мерехтлива півкуля порохів і диму індустрічної Авежанеди, одноманітні квартали розлогого Буенос Айресу, а передімною понад тисячкілометровий шлях до Posadas — столиці провінції Місіонес, розташованої в кутику між Парагваєм і Бразилією.

Ця провінція численно заселена українцями — „колонос“. Культурний провід поселенців гуртується при церквах чину О.О. Василіян. Мій давній знайомий о. доктор Ковалик запросив мене до участі в академіях та концертах, що були заплановані по більших містах Місіонесу для вшанування сотої річниці з дня смерті Т. Шевченка. Отож, це буде, так би мовити, концертне турне. Товаришував мені, відомий ще з краю тенор, пан Хлебич.

Початок цієї подорожі має свою окрему історію: випав він рівно на час генерального штрайку, що охопив цілу країну. Започаткували його залізничні спілки, а потім прийшов, як звичайно, штрайк солідарності . . . в ці дні не можна було дістати навіть таксі, — по дорогах були розкидані гострі шматки заліза та спеціальні цвяхи що проколювали гуми на колесах.

За первісним пляном ми мали їхати поїздом, що стало з огляду на штрайк, цілком неможливим. Отож взагалі я приготувалась . . . сидіти вдома.

Але в пригоді стала „сітка“ нашої української солідарності: хтось знайшов летунську компанію, що в ці дні повної паралізації працювала, хтось зателефонував — довідався про квитки, — але найбільша допомога прийшла від пана Корбутяка, — власника тажеру до направи кораблів, що мешкав поблизу гідропорту. В нього ми заночували напередодні від'їзду і вдосвіта він нас відвіз до летунської компанії.

Можна було легко дістати квитки. Мало хто був охочий в ці дні подорожувати, боялись саботажу. Я вирішила летіти. Зрештою дотеперішнє моє життя пройшло також в небезпечних мандрах, — пана Хлебича — також.

І ось ми в повітрі. Якраз вчасно — завтра в Apostoles перший виступ.

Дорогою пригадую собі все, що я знала про Місіонес. Сама назва походить від місіонерів єзуїтського ордену, що ще в XVI столітті розбудували на цій території свої редуції, — трудилися й виховували з диких індіан, що замешкували ці провінції — добрих християн. Від величних монастирів того часу тепер у пралісах позалишилися лише руїни.

Я люблю старовину, камінь . . . обов'язково їх відвідаю. Кілька годин лету — і ми в столиці провінції Місіонес — місті Posadas. Моторовий човен під'їхав, щоб перевезти пасажирів на берег. Камерера та пілоти нас прощали своїми традиціями „muchacha suerte.“

З човна розглядаю береги: один чи два тягарових пароплавів та кілька дрібних човнів причалені попри довгу дерев'яну будову. Ще хвилинка — і ми під'їхали до цього дерев'яного двірця порту. Передня його частина тримається на палях над водою. Звідти за допомогою обслуги, по дерев'яним, досить делікатним місточку, прокинутим над водою, виходимо нагору на берег.

Нас зустріла простора, чиста і добре доглянена, типова для Південної Америки, площа. З одного її боку розміщені будинки митниці, де завжди є скупчення подорожніх, а з другого боку, від берега розлогі гіллясті дерева квітучою низкою замикають площу. Їх екзотичний яскраво-червоний цвіт красить увесь беріг, а густе та тверде блискуче листя рятуює в дні спеки. Будова в старім колоніальнім стилі з ґратами на вікнах і кількома примітивними барельєфами.

Далі нам потрібно їхати автобусом до м. Апостолес. До автобусної станції беремо таксі. „Беремо“ — термін трохи невдалий. Радше шофер, зодягнений в типовий одяг „gaucho,“ нас відвойовує від інших і трактує як свою „військову здобич“, намагаючися зискати якнайбільше. Тому їдемо найдовшою дорогою, передмістями м. Посадаз, попри берег, заселений тубільцями, що живуть у своїх невибагливих „ranchos.“ Тут до нас приєднується третій подорожній, який вже відтепер супроводить нас через цілочасний побут у Місіонес. Це густий, всепроникливий червоно-бурий порох. Ґрунт у Місіонес червоний, асфальтові дороги майже відсутні, лише звичайний, як у нас казали „битий шлях“, покритий влітку грубою ковдрою легкого пороху. Незначний вітерець чи подорожній віз здіймають червоне марево. Цим порохом покривається все довокішнє, в тім числі й людина.

В недовзі це марево спадає і ми приїздимо на

малу площу, де беруть початок автобуси — “exterior.”

Під невеликою галерією розмістилися ятки з солодошами та овочами. Кілька тубильців пропонують речі власного виробу: ремінні пояси, плетені солом'яні кошики та брилі, картки місцевих краєвидів. З сусіднього ресторану доноситься запах пікантної, свіжо спеченої піци. Між ятками знаходимо невеличку касу, де беремо квитки до Апостолес. Незабаром підійшов автобус, на якому було написано чисто українське ім'я — Панасюк. Це власник однієї з більших тутешніх автокомпаній.

І ось ми знову мандруємо. Асфальтова дорога вивела нас лише за місто, а там знайомий вже нам — „битий шлях“ і ті ж порохи. Перед нами яких дві години дороги. Раптово нахмарило і стало накрапати. Шофер зупинив автобус та одягнув на колеса ланцюги: в цій місцевості ґрунт має свої особливості, — невеличкий дощ і вже годі їхати далі. Червоне, в'язке багно заліплює колеса і вони безпомічно ковзаються на місці, але пів години сонця по тім — ґрунт швидко стужавіє і вже можна продовжувати подорож.

Невеличкий дощ, що щойно впав, прибав пороху, освіжив повітря, і відразу краєвид змінився. Яка прегарна метаморфоза: зелені горби та долини по черзі змінюють одні одних; пспри дорогу порозросталися ліски, часом струмок, або невеличка річка прокрадається поміж ними. Якби не червоні, повні дикої краси, стрілки квітучих ананасів, що тягнуться низкою вздовж цих лісків, можна було б на хвилю забути про дійсність і увявити собі далекі дитячі роки, що босими ногами оббігали не один такий лісок, чи перебрели струмок. А ось де гай! Невисокі кучеряві кущі вишикувалися рядками, утворюючи тікаючі аж до обр'ю, плантації. А це — yerba, — вже більші багато вищі кущі, часами покручені старі стовбур.

Сусіди подорожі виявилися українцями. За якийсь час знову з іншого кута доноситься рідна мова. На зупинках входять нові люди і також — своя мова.

— А так! — відповідають на наше здивування — тут всюди наші люди і цей гай та жерба — це праця наших перших колоністів-піонерів, яким провінційний уряд офіційно висловив признання за піднесення та розвиток цього краю. Колись ці простори були лиш сховищем злочинців та бандитів, а ми його перетворили в квітучу плодовиту землю. . . .

При в'їзді до міста звертає увагу на себе великий сирій обеліск. На нім вмуровано кілька пропам'ятних плит у честь шістьох перших українських родин — поселенців і фундаторів цього міста, що прибули сюди 27. VIII — 1897 року. Сіра, німа — незаперечна красномовність. Відтак центральна вулиця внизу поміж горбами веде нас до кінцевої зупинки на площі, що являє собою центр комерційного та адміністративного життя м. Апостолес, з невід'ємними муніципальними будинками, костелом та школою. Всі будівлі позначені одноманітно рожевим кольором порохів Місіонесу.

Розпитуємо своїх краян про дорогу до О.О. Василянів. — А он і їх церква.

Величава візантійська будова на розлогій горі домінує і прикрашує цілу околицю. Перед церквою — майдан, частково засаджений молодими деревами, які за рік-два створять тут добрий парк. Навколо церкви просторе подвір'я. Частину його займає семінар св. Йосафата, де навчається українська молодь. З протилежного боку подвір'я, перейшовши город, в якому поруч із овочевими тропічними рослинами — мамонами та пальмою — пишається густий кріп, натрапляємо на кам'яниці, в яких знаходяться сфінцини, кухня та приватні кімнати отців. На дзвінок виходить заклопотаний і привітний одець Мельничин, за ним о. доктор Ковалик, давні наші знайомі ще з Буенос Айресу. Незабаром ми в гостиннім колі провадимо розмови й спогоди. Потім пляни та програма наших концертних виступів.

Концерт в Апостолес

В Апостолес я перебувала в надзвичайно привітній та гостинній родині пана Мирона Задорожнього. Першу нашу візиту складаємо до сестер Василянок. Вже здалека було видно модерно збудовану школу, в якій знаходиться дівочий семінар. Високий цегляний мур оточує всю їх посілість, що розміщена ендалячко церкви. На наш дзвінок відчиняє масивні дерев'яні двері одна з сестер. Молоде усмінене личко і тихе привітне „Слава Ісусу Христу“, що сплигає з її уст, нагадує нам таке рідне . . . й таке далеке.

З шкільного подвір'я можна було бачити і чути перебіг виховної роботи та науки цілого учбового закладу. Ось декілька учениць, зодягнені в однакові уніформи, допомагають сестрі в садку: підполюють квіти, підрізують траву, розчищають дерева. Там же, — в глибині саду: — оточена квітами, біліє викладена з каменю прекрасна каплиця Божої Матері.

З відчинених вікон лунуть ритмічні звуки пісень. Там діти навчаються музики. В іншій класі провадиться година співу. Музиці та вокальному вихованню в семінарі приділяють багато уваги.

Теперішні учениці семінару — це вже третє покоління від часу прибуття перших українців — поселенців до Місіонес. Сьогодні вони готуються відзначити концертом соту річницю з дня смерті генія землі української — Т. Шевченка.

Це ж — надзвичайне: за тисячі кілометрів від рідної землі, відрізани від неї понад шестидесятилітнім часом, це покоління плекає рідну українську культуру і традицію. По розкиданих українських чарках плекають традиційні обряди та звичаї, на жаль забуті навіть на рідних землях. Весілля чи хрестини проходять зі всією пошаною традиційного церемоніалу: засиланням сватів, пов'язанням рушників, та інше.

Пригадуються слова пророка: „Наша дума, наша пісня не вмре, не загине . . .“ Без сумніву, мусимо це завдячувати нашій вірі та нашій церкві.

(Продовження буде)

Городничий порадник

(Докінчення зі ст. 22)

те місце дати доброї городової землі, доправленої компостом із домішкою 5 фунтів вапна "Garden lime". Можна дістати в кожній городовій крамниці. У лютому-березні перевести обтинання, усуваючи всі хворі галузки. Улітку весь час удержувати під яблінками чорний пар, просапуючи, щоб не росла трава й оприскувати її згідно з тим, як порадить Вам стація охорони рослин.

Роман Коцик

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Гарбузова Вечірка 83 Відділу СУА

У традицію нашого Відділу ввійшла Гарбузова Вечірка, що цього року відбулася 4. листопада 1967. Около сто осіб у прийнятній товариській атмосфері мали нагоду подивляти творчі здібності нашого Відділу.

Голова Відділу п-ні Марта Ярош відкрила Вечірку і привітала гостей. Головною атракцією вечора була гумористична сценка у формі телевізійної програми, що її авторкою була п-ні Марта Бачинська. Поява режисера Дрибайла Костистого у виконанні п-ні Варки Бачинської, зразу розворушила публіку. „Вітайте, дорогі гості, з новим гарбузовим сезоном! Ось наш другий рік на телевізії — СУА, канал 83...“ Слідувало інтерв'ю з Червоною Шапочкою у виконанні п-ни Уляни Кебало. Червона Шапочка наскрізь модерна, отже виступила у „міні-скірт“. Як звичайно буває на телевізії, передачу перервано для реклами у виконанні п-ни Ірини Мокривської. Слідувало інтерв'ю з Клюбниками. Це ніхто інший, як рідимі приятелі з давнтавну — „Гіппі“. Їх ролі виконали пп. Марія Томоруг, Ірина Куровицька, Марія Соробей, Надя Шмігель. Як авторка, так і виконавці чудово відчували думки і поведінку наших співмешканців і „Клюбники“ дістали, мабуть, найкращу реакцію публіки. Слідувала ще одна реклама, в якій проявила себе п-ні Ніна Січинська. Надзвичайно переконливо вона рекламувала „Пілюлі для вічного спокою“. Після реклами виступила п-ні Марта Бачинська у ролі Пантелеймона Пафнуцького, гумориста. Показалось, що в неї не тільки гостре перо, але й акторський талант. Яка шкода, що не було на Вечірці директора Нового Театру, бо він шукає за новими талан-

тами. Телевізійну програму закінчив ансамбль „Пих — межі них“. Це були дотепні пісні у виконанні пп. Марти Данилюк, Олі Зазулі, Лідії Закревської, Марії Мороз і Лідії Черник. Про прибрання залі подбали пп. Марія Томоруг і Дана Чехович-Кулинич. Буфетом зайнялись пп. Стефанія Савчук і Лідія Черник.

Цей прийнятний Вечір завдячуємо всім членкам, що причинились до його успіху, а спеціально п-ні Орисі Салюк, яка є організаційною референткою нашого Відділу. Віримо, що на другий рік ми й наші чоловіки будемо очікувати нетерпеливо карточки з помаранчевою динею, що буде нас запрошувати на Гарбузову Вечірку...

Н. Ш.

З-ПОМІЖ ЧУЖИХ КНИЖОК

На превелике здивування американських видавців, несподівано великий успіх мала, видана кілька місяців тому, книжка „Таємниця Св. Вікторії“ — The Secret of Santa Vittoria, що відсунула на бік „бестселлер“ сексуального змісту „Долину ляльок“ — Джекелін Сюзанн.

Цей новий твір порушив усі приписи, за якими книжка визнається „бестселлером“. Не є вона сексуальною, гостро приправленою любовними сценами і персонажі в ній не є такого шикарного стилю, щоб чарувати американських читачок.

Автор цієї новели, Роберт Крічтон написав свій твір на основі розмов із мешканцями заблуканого в горах, італійського села „Св. Вікторія“. Його герої бідні але чесні, сумлінні люди а їхнє життя сіре й нецікаве зовні, приваблює внутрішнім змістом.

Рецензент Джордж Шерман пише так: „Глибоке, уважне, чуле оповідання про обов'язки й гідність людини — ніби то неможлива тема в нашу еру з приголомшуючими смаками, та вона відсвіжує читача і тому її купують, на велике здивування видавців“.

Л. Д.

Гігієнічні й сучасні приписи
НАТАЛІЇ КОСТЕЦЬКОЇ
Овочі й городина
можна замовляти в Централі СУА
Ціна 60 ц.

БЮРО СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ

З-поміж численних випадків, що їх полагоджує Бюро Сусп. Опіки під проводом п-ні О. Лотоцької у Філадельфії, на перше місце висуваються захворювання старших людей. Подаємо опис одного з них.

Жінка у віці 67 років зломилася ногу й опинилася у шпиталі під опікою лікаря-українця. По трьох тижнях шпиталь мусів її звільнити, бо вона перейшла в категорію видужанців. Однак додому не могла піти, бо була самітня й ніхто її не доглянув би. Тому треба було знайти їй піклувальний дім. Звичайно шпиталі мають службовця, що це полагоджує, але цей шпиталь того не мав. Тоді лікар звернувся до нашого Бюра Сусп. Опіки, щоб воно підшукало такий захист. Бюро скотактувалося із Урядом Медичної Опіки для старших (медікер) із запитом, які піклувальні доми є ним признані. А коли дістало листу їх, почались телефонічні заходи, де можна б нашу пацієнтку примістити. Вкортці знайдено відповідне приміщення, в якому вона має право перебувати 100 днів.

Софія Парфанович

„КАРУСЬ І МИ“

Повість для молоді, нагороджена Франківською Літературною нагородою в Шикаго.

Авторка розказує про постання авта, пригоди його і людей, що ним їхали.

Одна з рідких повей, де тлом є життя в Америці і наше пристосування до нього.

Сторінок 321. Ціна 4.50 дол.

Замовляти:

Sophie Parfanovych, M.D.
3347 Grant Ave.
Detroit, Mich. 48212

Василь Барка

„ЖОВТИЙ КНЯЗЬ“

Повість, яка описує большевицьке знищення України через примусову колективізацію в допомогую штучного голоду в 1933-4 рр.

Видана заходами
86 Відділу СУА

Ціна 3.00 дол. Замовляти:

Natalia Klapischak
167 Norman Rd.
Newark, N. J. 07106

Централа одержала

в часі від 24. жовтня 1967 до 31 січня 1968 р. на:

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:

Окр. Рада СУА Дітройт	5.00
Від. 5 Дітройт (збірка)	16.00
„ 11 Трентон	25.00
„ 18 Джемейка	5.00
„ 26 Дітройт (збірка)	21.00
„ 31 Толідо	5.00
„ 34 Коговз	10.00
„ 44 Філядельфія	5.00
„ 45 Елізабет	10.00
„ 49 Бофало	10.00
„ 63 Дітройт	10.00
„ 68 Сиракюзи	15.00
„ 69 Лорейн	10.00
„ 71 Джерзі Сіті	10.00
„ 72 Нью Йорк	25.00
„ 76 Воррен	10.00
„ 78 Вашингтон	10.00
„ 89 Кергонсон	5.00
„ 93 Гартфорд	10.00
А. Кучкуда, Кліфтон (дар Союзянок)	50.00

По 10.00 дол. М. і С. Марцинюк, Дітройт, Г. і В. Потішки, Бофало, Евдокія Сороханюк, Пенсавкен.

По 5.00 дол.: Гурток Книголюбів, Гемілтон, Стефанія Жуковська, Реґо Парк, Т. і З. Савицькі, Ютика, Наталія Стефанишин, Філядельфія, Марія Педа, Данемора, Клявдія Салюк, Джерзі Сіті, Марія Будор, Гемтремк, Осипа Куровицька, Стефанія Шмігельська, Іванна Бенцаль — усі з Нью Йорку, Марія Явна, Дітройт, д-р Гал. Подюк-Клюфас, Сиракюзи, Анна Капітан, Рочестер, Марія Стефанів, Натлей.

По 3.00 дол.: Марія Палідвор, Нью Йорк, М. Жеребецька, Саскатун.

По 2.00 дол.: Марія Ермолук, Сомерсет, Василина Величко, Ірвінгтон, Текля Приймак, Лондон, Елеонора Хом'як, Маямі Шор, Павля Лобай, Торонто, Марія Фединак, Де Мотте, Ірина Рудик, Бруклін, Катерина Терлецька, Ольга Білінська, Анна Никифоряк, Ольга Овсянецька — всі з Нью Йорку, Олександра Стебельська, Нью-арк, М. Терлецька, Байсайд, Марія Блаженко, Кліфтон, Лідія Яремич, Ст. Пітерсбург, Марія Дидинська й Ярослава Белей, Філядельфія, Арка-

дія Стебельська, Майнерсвід, Стефанія Цимбаліст, Дітройт, М. Рибак, Монтреал, Галина Рябокін, Ст. Пол.

По 1.60 дол.: Анна Столяр, Клівленд.

Па 1.50 дол.: Оля Кулинич, Йонкерс.

По 1.00 дол.: Катерина Дац, Мейплуд, Лідія Станко, Людмила Бармес, Євгенія Кекіш — усі з Нью Йорку, Ольга Баранник, Велеслі, Софія Малиновська, Стефанія Цегельська, Софія Когут — усі з Клівленду, Анастасія Королишин, Люба Федорко, Ольга Бохна, Олександра Куницька й Ірина Козаченко — всі з Дітройту, Галя Стахнів, Сіклерсвіл, Дарія Бурштинська і Марія Вусович із Шикаго, Ірина Білінська, Павлина Марків та Євфрозина Лучишин — усі з Філядельфії, Ольга Кузів, Ваендот, Анна Андрухів, Саскатун, Слава Скасків, Аделфі, Євгенія Боднарчук і Лукія Голембйовська з Нью Гейвен, Зеновія Бервицька, Бруклін, Надія Касянчук, Трой, Патриція Винницька, Бетлегем.

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“:

Від. 13 Честер	20.00
„ 20 Філядельфія (членки)	50.00
„ 24 Елізабет	100.00
„ 28 Ньюарк	5.00
„ 33 Клівленд	75.00
„ 35 Озон Парк	72.50
„ 43 Філядельфія	90.00
„ 44 Філядельфія	15.00
„ 47 Рочестер	140.00
„ 59 Балтимор	15.00
„ 60 Нью Гейвен	10.00
„ 63 Дітройт	60.00
„ 68 Сиракюзи	30.00
„ 69 Лорейн	140.00
„ 76 Воррен	10.00
„ 78 Вашингтон	10.00
„ 83 Нью Йорк	15.00
„ 90 Філядельфія	25.00
„ 93 Гартфорд	25.00
Гурток Книголюбів, Філяд.	12.00

По 10.00 дол.: М. і Яр. Сидори, Клівленд, Микола Вирста, С. і Я. Бернадін, Оксана Демків — усі з Філядельфії, Наталія Іванків, Лос Енджелес, Х. і С. Богославець, Літл Фол.

По 5.00 дол.: Стан. Гребеняк, Олбані, Тамара Олесіюк, Кервіл, Лідія

Бурачинська й Олена Фоліс-Добуш-Лотоцька, Філядельфія, Ярослава Цегельська, Клівленд.

По 3.00 дол.: Кекилія Дибайло, Плейнфілд.

По 2.00 дол.: Антоніна Купчак, Лямбертвіл, Марія Несторенко, Лорейн, Ярослава Дереш, Лудлов.

СКВУ — ЖІНОЧА СЕСІЯ

Від. 10 Філядельфія	25.00
„ 11 Трентон	20.00
„ 21 Бруклін	10.00
„ 28 Ньюарк	25.00
„ 42 Філядельфія	25.00
„ 48 Філядельфія	25.00
„ 63 Дітройт	25.00
„ 70 Пассейк	10.00
„ 72 Нью Йорк	25.00
„ 78 Вашингтон	20.00
„ 87 Кентон	10.00

Окр. Рада СУА, Філядельфія 151.40

Д-р Неоніля Б. Гайоронська, Форест Гіл 25.00

Леонтина Галаженко, Дітройт 10.00

Марія Пашук, Філядельфія 10.00

ФОНД ЗВ'ЯЗКІВ І РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ:

Катря Пелешок, Нью Йорк 5.00

Іванна Пенкальська, Філядельфія 2.50

ФОНД „500“:

Від. 10 Філядельфія	20.00
„ 78 Вашингтон	10.00

МУЗЕЙНИЙ ФОНД:

Від. 49 Бофало	15.00
„ 64 Нью Йорк	10.00
„ 84 Шикаго	10.00
„ 87 Кентон	10.00

Лідія Бурачинська, Філядельфія 5.00

Наталія Чапленко, Бруклін 10.00

Ірина Книш, Нью Йорк 5.00

ФУНДАЦІЯ ДОМУ СУА:

Окр. Рада СУА, Філядельфія 100.00

Від. 7 Акрон 100.00

„ 23 Дітройт 100.00

„ 48 Філядельфія 100.00

„ 49 Бофало 100.00

„ 64 Нью Йорк 200.00

ДІМ СУА:

Олена Залізник, Філядельфія 20.00

Від. 71 Джерзі Сіті 5.00

СТИПЕНДІЙНИЙ ФОНД

Від. 71 Джерзі Сіті 5.00

Ірина Качанівська, секретарка
 Анна Сивуляк, касієрка